

O P R O E P I N G

voor de op **woensdag** 18 juli 2018 vanaf **19.30** uur
in **Schouwburg Hengelo** (*Beursstraat 44*) te houden
vergadering van de Raad der gemeente Hengelo

AGENDA:

				Port.H.
A	Algemeen			
	A01	Opening		
	A02	Vaststellen agenda		
	A03	Vragenkwartier (zie art. 46 Reglement van Orde voor de Gemeenteraad)		
	A04	Bestuurlijke actualiteiten (van het college)		
B	 Hamerstukken			
	B01	Voornemen sluiting scholen OBS De Timp en Drienermarke	2258081	Bruggink
C	Voorstellen met tussenkomst van de Politieke Markt			
	C01	Definitieve Verordening Jeugdhulp 2 ^e wijziging	2231389	Bruggink
D	Voorstellen zonder tussenkomst van de Politieke Markt			
	D01	Inleidend Verzoek Referendum over Afvalbeleid	2255103	Schelberg

Hengelo, 2 juli 2018
De voorzitter van de raad,

De heer S.W.J.G. Schelberg

RAADSBSLUIT

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	SECTOR	PORT. HOUDER
2258081		GRI	Claudio Bruggink
ONDERWERP			
Voornemen sluiting scholen OBS De Timp en Drienermarke			

DE RAAD VAN DE GEMEENTE HENGelo BESLUIT:

- basisscholen De Timp en Drienermarke niet over te nemen van Stichting scholengroep Primato
- dit middels de bijgevoegde antwoordbrief mee te delen aan de Stichting scholengroep Primato

PUBLIEKSVRIENDELIJKE SAMENVATTING

Eind mei jl. heeft de gemeenteraad een brief ontvangen van het bestuur van de Stichting scholengroep Primato inzake het voornemen tot het sluiten van basisscholen De Timp en Drienermarke. Primato kan zelfstandig besluiten om een school op te heffen. Wel heeft Primato op basis van de Wet op het Primair Onderwijs de plicht om de gemeenteraad te vragen of de scholen moeten worden overgedragen aan de gemeente.

DE GEMEENTERAAD VAN HENGelo,

DATUM

De griffier

De voorzitter

RAADSADVIES

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	SECTOR	PORT. HOUDER
2258081	Hartendorp, CH	GRI	Bruggink
ONDERWERP			
Voornemen sluiting scholen OBS De Timp en Drienermarke			

AANLEIDING, DOEL EN WAT GING ER AAN VOORAF

Aanleiding

Eind mei jl. heeft de gemeenteraad een brief ontvangen van het bestuur van de Stichting scholengroep Primato (hierna: Primato) inzake het voornemen tot het sluiten van basisscholen De Timp en Drienermarke. Primato kan zelfstandig besluiten om een school op te heffen. Wel heeft Primato op basis van de Wet op het Primair Onderwijs de plicht om de gemeenteraad te vragen of de scholen moeten worden overgedragen aan de gemeente. Op 28 juni jl. heeft uw raad hierover in een gesprek een toelichting ontvangen.

Doel

Het doel van dit voorstel is om met een uitgaande brief aan Primato aan te geven dat de gemeenteraad de scholen niet wenst over te nemen. Uw raad vraagt in de brief ook aandacht voor uw positie indien er zich in de toekomst een vergelijkbare situatie voordoet.

INHOUD VAN HET VOORSTEL

Tijdens de bespreking van 28 juni jl. heeft Primato een toelichting gegeven op het voornemen tot het sluiten van basisscholen De Timp en Primato. Er is geschetst hoe het actieplan 'Met Primato naar de toekomst' is opgestart en hoe het proces van sluiting van de scholen in gang is gezet.

Op basis van de Wet op het Primair Onderwijs, artikel 159, kan Primato zelfstandig besluiten om een school voor openbaar onderwijs op te heffen. Wel moet de gemeenteraad tijdig door Primato op de hoogte gebracht worden van het voornemen tot sluiting met daarbij het aanbod tot de overname van de scholen aan de gemeente. Dit aanbod had vóór 1 augustus van het schooljaar voorafgaand aan de datum van opheffing gedaan moeten worden. Dat is in dit geval niet door Primato gedaan.

De termijn wordt in de praktijk gehanteerd om de gemeente de kans te geven om een openbare school zelf in stand te houden in het geval er geen sprake is van voldoende aanbod openbaar onderwijs in de directe omgeving. In de wet wordt onder directe omgeving verstaan; binnen een afstand van 10 kilometer.

Voor de gemeenteraad ligt de vraag voor of de twee scholen (De Timp en De Drienermarke) overgenomen moeten worden. In de bovengenoemde bespreking is de argumentatie van Primato aan bod gekomen die heeft geresulteerd in hun voornemen tot het sluiten van de scholen. Deze argumenten betreffen de daling van het leerlingenaantal, overcapaciteit van de scholen en kwaliteit van de schoolgebouwen. Dit zijn ook argumenten die voor de gemeente meespelen indien de gemeente zelf een schoolbestuur vormt. Dit staat haaks op het, 10 jaar geleden genomen, besluit van de gemeente tot verzelfstandiging van het openbaar onderwijs.

Hierbij geldt ook het evenredigheidsbeginsel. Alle kosten die de gemeente meer maakt voor een school, dus buiten de rijksbekostiging om, moet een gemeente ook doorbetalen aan alle andere schoolbesturen naar rato van aantal leerlingen.

Dus de overwegingen van Primato om te sluiten, door het onder andere het niet exploitabel zijn van de school, laat zien dat er geld bij moet naast de rijksbekostiging: dit kan de gemeente veel geld kosten.

In het gesprek van 28 juni heeft het aanwezige deel van uw raad aangegeven niet te willen overgaan tot het overnemen van de scholen en dit antwoord te vervatten in een brief aan Primato.

BESPREEK- EN BESLISPUNTEN

Uw gemeenteraad wordt verzocht in te stemmen met de antwoordbrief aan Primato waarmee wordt aangegeven dat de basisscholen De Timp en Drienermarke niet hoeven te worden overgedragen aan de gemeente Hengelo. Ook wordt in de brief aandacht gevraagd voor de positie van de gemeente indien zich in de toekomst een vergelijkbare situatie voordoet.

FINANCIËLE ASPECTEN

Niet van toepassing ten aanzien van het voorgestelde besluit tot het versturen van een brief.

BIJLAGE(N)

- Ingekomen brief Primato – aankondiging voornemen sluiting OBS De Timp en Drienermarke
- Concept uitgaande brief van Gemeenteraad aan Primato

Dit raadsadvies is opgesteld door de griffie.

Stichting Scholengroep Primato
T.a.v. de heer A. Lentfert
Oldenzaalsestraat 129
7557GJ Hengelo

Gemeente Hengelo

Postbus 18
7550 AA Hengelo

Onderwerp	Zaaknummer	Uw kenmerk	Datum
Sluiting scholen De Timp en Drienermarke	2258081		

Geachte heer Lentfert,

De gemeenteraad heeft op 30 mei een brief van het bestuur van de Stichting scholengroep Primato ontvangen inzake het voornemen tot het sluiten van basisscholen De Timp en Drienermarke. Op 28 juni heeft de raad hierover van u een toelichting ontvangen. Middels deze brief reageren wij formeel op de door u toegezonden brief.

Overdragen scholen

Op basis van artikel 159 Wet op het Primair Onderwijs kan Primato zelfstandig besluiten om een school op te heffen. Dit voornemen hebt u in het geval van basisschool De Timp en De Drienermarke met onze gedeeld waarbij u de gemeenteraad hebt gevraagd of de scholen aan de gemeente moeten worden overgedragen. De gemeenteraad heeft op 18 juli jl. besloten de scholen niet te willen over te nemen, mede gelet op het feit dat er in de directe omgeving van de locaties nog voldoende mogelijkheden zijn voor het kunnen volgen van openbaar primair onderwijs.

Meldingsplicht

Gelet op het bepaalde in de artikelen 159 Wpo en 6.3 van het Bestuurlijk convenant Openbaar Onderwijs Hengelo willen wij u wijzen op de termijnen en informatieplicht richting de gemeenteraad, die behoren bij uw (voorgenomen) besluit tot het opheffen van een school. Wij hebben begrip voor de afwegingen en gevoeligheden die bij een zorgvuldig genomen besluit tot het sluiten van scholen horen. Echter hechten wij vanuit onze rol waarde aan de borging van de wezenskenmerken van het openbaar onderwijs en de continuïteit van de instandhouding van openbare scholen.

Mocht er zich in de toekomst een vergelijkbare situatie voordoen, dan verwachten wij dat wij, de gemeenteraad, tijdig door u worden geïnformeerd. De wijze waarop dit kan gebeuren kunnen we in een volgend periodiek overleg met elkaar bespreken.

Wij vertrouwen erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,
De gemeenteraad van Hengelo,
de griffier, de voorzitter,

Vermeld altijd het zaaknummer als u contact opneemt met de gemeente.

Bezoekadres
Hazenweg 121

E-mailadres
gemeente@hengelo.nl
Telefoonnummer
14-074

ONTVANGEN 30 MEI 2018

College van Burgermeester en Wethouders

Gemeente Hengelo

Hazenweg 121

7556 BM Hengelo

S053308

Hengelo, 28 maart 2018

Betreft: Aankondiging voornemen sluiting OBS De Timp en Drienermarke

Geachte leden van de Raad,

Het bestuur van Stichting scholengroep Primato is voornemens de basisscholen De Timp en Drienermarke in Hengelo uiterlijk 1 augustus 2018 te sluiten.

Het aantal leerlingen op beide scholen is de laatste jaren sterk gedaald en de prognose voor beide scholen laat een verder dalend beeld zien.

In december 2017 zijn wij binnen onze organisatie gestart met het Actieplan "Met Primato naar de toekomst". Bij de totstandkoming hiervan is de (G)MR nadrukkelijk betrokken en geïnformeerd. Ook de ouders (brieven, individuele gesprekken en ouderavond) en medewerkers (teambijeenkomsten en individuele gesprekken) zijn meegenomen in het proces. Op 8 februari 2018 hebben wij de Raad hierover geïnformeerd. Voorafgaand hieraan is de Wethouder op de hoogte gesteld van de situatie bij Primato.

Op 19 februari heeft de GMR van Primato unaniem een positief advies gegeven op het Actieplan en op 7 maart heeft de RvT het Actieplan goedgekeurd.

Sinds januari 2015 kan een stichting voor openbaar onderwijs volgens de wet* zelfstandig besluiten om een school op te heffen. De gemeente heeft de mogelijkheid om de school zelfstandig weer in stand te gaan houden.

Primato heeft de plicht om de gemeenteraad te vragen of de scholen moeten worden overgedragen aan de Gemeente. Hierbij het verzoek om aan te geven of de school moet worden overgedragen aan de Gemeente Hengelo.

Met vriendelijke groet,

A.G. Lentfert

Voorzitter college van bestuur

*WPO, artikel 159 lid 2

Behandelvoorstel

Onderwerp	Vaststellen van de definitieve Verordening Jeugdhulp 2e wijziging		
Zaaknummer	2231389	Portefeuillehouder	Claudio Bruggink
Belangrijkste beslis/-bespreekpunten	De raad wordt voorgesteld om de Verordening Jeugdhulp gemeente Hengelo 2e wijziging vast te stellen.		
Historie	In het najaar van 2014 is de lokale wetgeving (de Verordening Jeugdhulp gemeente Hengelo en het Besluit Jeugdhulp) vastgesteld ter uitvoering van de Wet Jeugdhulp. Na negen maanden is de Verordening voor de eerste keer aangepast. Inmiddels is er ruim drie jaar gewerkt met deze wetgeving en zijn er richtinggevende uitspraken van onder andere de Centrale Raad van Beroep over een aantal onderwerpen. Op een aantal vlakken moet het beleid worden aangescherpt en er moeten een aantal (technische en redactionele) wijzigingen worden aangebracht in zowel de Verordening als het Besluit. Daarnaast is vanuit uw gemeenteraad de wens geuit aandacht te geven aan de bevoegdheden en rol van de raad en het college ten aanzien van de externe verwijzers zoals de huisarts en de medisch specialist. Op 19 december 2017 heeft het college uw raad per brief geïnformeerd over dit onderwerp. (iris: 2191879). Op 13 februari 2018 heeft het college de concept verordening jeugdhulp vastgesteld en vrijgegeven voor inspraak gedurende 6 weken. Ook is de Adviesraad sociaal domein om advies gevraagd. Uit de inspraakperiode zijn geen reacties binnengekomen. De Adviesraad Sociaal Domein heeft wel een advies uitgebracht wat het college voor een deel heeft kunnen overnemen.		

Politieke Markt	4 juli 2018			
Voorzitter	Griffiemedewerker	Zaal	Domein	Duur
Onno Fiechter	Anke Haarhuis	Theaterzaal	Sociaal	45 min
Doel van de sessie	Oordeelsvorming ter voorbereiding op besluitvorming in de raad			
Behandeladvies	Ambtelijk wordt een toelichting gegeven op de (totstandkoming) van de Verordening en de daarin voorgestelde wijzigingen. Hierna is het voor de fracties mogelijk om hun oordeel te geven op de voorliggende zaak en daarover met elkaar in gesprek te gaan.			
Spreekrecht publiek	ja ☒ nee ☐		duur: maximaal 5 minuten	

Raad	Woe 18 juli 2018	
Doel van de sessie	Besluitvorming	
Behandeladvies	De raad wordt gevraagd om in te stemmen met wijzigingen van de Verordening Jeugdhulp gemeente Hengelo	
Spreekrecht publiek	nee	

RAADSBSLUIT

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	SECTOR	PORT. HOUDER
2231389	Nijkamp, Monique	MID-TJZ	Claudio Bruggink
ONDERWERP			
Definitieve Verordening Jeugdhulp 2e wijziging			

DE RAAD VAN DE GEMEENTE HENGelo BESLUIT:

vaststellen Verordening Jeugdhulp gemeente Hengelo 2e wijziging

PUBLIEKSVRIENDELIJKE SAMENVATTING

In het najaar van 2014 heeft de gemeente Hengelo lokale wetgeving (de Verordening Jeugdhulp gemeente Hengelo en het Besluit jeugdhulp gemeente Hengelo) vastgesteld ter de uitvoering van de Jeugdwet 2015. Inmiddels is er drie jaar gewerkt met deze wetgeving en zijn er de eerste richtinggevende uitspraken van onder andere de Centrale Raad van Beroep. Op basis van deze uitspraken is de conclusie dat de gemeente Hengelo op de goede lijn zit in de uitvoering van de Jeugdwet, maar dat het beleid op een aantal vlakken duidelijker en concreter moet worden gemaakt. Ook moet er een aantal (technische) wijzigingen worden aangebracht in de Verordening Jeugdhulp en de beleidsregels. De conceptverordening en beleidsregels zijn ter inzage gelegd voor een periode van 6 weken. Tevens is de Adviesraad Sociaal Domein om advies gevraagd. De inspraakperiode heeft geen reacties opgeleverd. De adviesraad Sociaal Domein heeft een advies uitgebracht. Waar mogelijk is dit advies doorgevoerd in de Verordening. De Verordening wordt nu ter vaststelling voorgelegd aan de gemeenteraad.

DE GEMEENTERAAD VAN HENGelo,

DATUM

De griffier

De voorzitter

RAADSADVIES

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	SECTOR	PORT. HOUDER
2231389	Nijkamp, Monique	MID-TJZ	Claudio Bruggink
ONDERWERP			
Definitieve Verordening Jeugdhulp 2e wijziging			

AANLEIDING, DOEL EN WAT GING ER AAN VOORAF

In het najaar van 2014 is de lokale wetgeving (de Verordening Jeugdhulp gemeente Hengelo en het Besluit Jeugdhulp) vastgesteld ter uitvoering van de Wet Jeugdhulp. Na negen maanden is de Verordening voor de eerste keer aangepast. Inmiddels is er ruim drie jaar gewerkt met deze wetgeving en zijn er richtinggevendende uitspraken van onder andere de Centrale Raad van Beroep over een aantal onderwerpen. Op basis van deze uitspraken kan de conclusie worden getrokken dat de gemeente op de goede lijn zit in de uitvoering van de Jeugdhulp, maar dat op een aantal vlakken het beleid moet worden aangescherpt en dat een aantal (technische en redactionele) wijzigingen aan moet worden gebracht in zowel de Verordening als het Besluit. Daarnaast is vanuit uw gemeenteraad de wens geuit aandacht te geven aan de bevoegdheden en rol van de raad en het college ten aanzien van de externe verwijzers zoals de huisarts en de medisch specialist. In de raadsvergadering van 7 november 2017 lag namelijk een amendement 'Verordening Jeugdhulp gemeente Hengelo' en een motie 'Inkoop Jeugdhulp' voor. In overleg met het college heeft Pro Hengelo zowel het amendement als de motie ingetrokken. Het college heeft aangegeven meer tijd nodig te hebben voor uitwerking hiervan. Op 19 december 2017 heeft het college de gemeenteraad hierover geïnformeerd. In de nu voorliggende verordening is het artikel over de externe verwijzers daarom gedeeltelijk aangepast.

De (technische) wijzigingen zien met name op de delegatiebepalingen. Bij aanvang van de Jeugdwet is de modelverordening van de VNG als uitgangspunt genomen. Daarin waren een aantal varianten voor delegatie opgenomen. Inmiddels blijkt uit de jurisprudentie dat delegatie op een aantal onderwerpen niet is toegestaan. In dat licht zijn alle delegatiebepalingen nog een keer gecheckt, waar nodig geschrapt in het Besluit en overgebracht naar de Verordening. Het college heeft inmiddels een besluit genomen tot aanpassing van het Besluit Jeugdhulp (in de nieuwe versie "Beleidsregels Jeugdhulp" genoemd).

Daarnaast is eind 2014 gekozen aansluiting te zoeken bij de Wmo waar het de melding-aanvraagprocedure betreft. De Wmo kent een specifieke aanvraagprocedure met bijbehorende termijnen. De Jeugdwet heeft deze procedure niet. Na drie jaar praktijkervaring blijkt dat de procedure van de Wmo niet geschikt is voor de jeugdzaken. Daarom wordt nu voorgesteld de Wmo-procedure los te laten voor jeugd en daarmee terug te vallen op de procedures zoals die gelden onder de Algemene wet bestuursrecht.

Op 13 februari 2018 heeft het college de concept verordening jeugdhulp vastgesteld en vrijgegeven voor inspraak gedurende 6 weken. Ook is de Adviesraad sociaal domein om advies gevraagd.

Alle inwoners van de gemeente, belanghebbenden, jeugdigen en aanbieders hebben zes weken de gelegenheid gehad te reageren op de inhoud van de conceptverordening.

Daarnaast is de conceptverordening voorgelegd aan de Adviesraad Sociaal Domein ter beoordeling.

Uit de inspraakperiode zijn geen reacties binnengekomen. De Adviesraad Sociaal Domein heeft wel een advies uitgebracht. Het advies bestaat uit twee onderdelen:

I De adviesraad is van mening dat in de conceptverordening een lijn van controle en beheersing te herkennen is, terwijl het advies van de Adviesraad is om te werken vanuit vertrouwen en de bestaande professionals in hun kracht te laten.

Het college onderschrijft het belang van het vertrouwen in de professional echter volledig. Een van de uitgangspunten van ons beleid is ook 'ruimte voor en vertrouwen in professionals'. Dit is en blijft belangrijk, zeker waar het de inhoud van de in te zetten zorg en ondersteuning betreft.

Tegelijkertijd heeft het college, gezien de enorme tekorten in het Sociale domein, behoefte aan meer controle op de inzet van middelen. Wij ontkomen er daarom niet aan om, vanuit financieel oogpunt, kaders te stellen aan de hoeveelheid zorg en ondersteuning die wordt ingezet. Binnen deze kaders heeft de professional echter alle ruimte hoe hij of zij deze zorg en ondersteuning inzet.

De adviesraad heeft bovengenoemde al eerder kenbaar gemaakt aan het college. Het college heeft aangegeven hierover met de Adviesraad in gesprek te willen. Dit aanbod staat nog steeds.

De adviesraad heeft niet aangegeven welke concrete artikelen op dit vlak moeten worden aangepast in de Verordening en zijn er op dit onderdeel van het advies geen wijzigingen aangebracht.

II In het tweede onderdeel van het advies wijst de Adviesraad op de wet- en regelgeving ten aanzien van de verwerking van (persoons)gegevens. Ze adviseert de conceptverordening daarop aan te passen. Op basis van dit advies is een nieuw artikel opgenomen. Het betreft artikel 6.1 Privacy.

INHOUD VAN HET VOORSTEL

Hieronder wordt per artikel of hoofdstuk uitgelegd welke wijziging er doorgevoerd is en waarom deze noodzakelijk is:

Artikel 1.1.

Een aantal begripsbepalingen zijn uitgebreid dan wel aangepast aan de praktijk.

Artikel 1.2 lid 2

Bij de individuele voorzieningen is GRIP als categorie weggehaald, omdat deze voorziening onder de categorie ambulante jeugdhulp valt. De voorziening als zodanig blijft bestaan.

Artikel 1.4.

In de Jeugdwet is voor de huisarts, medisch specialist en de gecertificeerde instellingen een zelfstandige verwijsbevoegdheid opgenomen. Het toegangsteam ziet deze cliënten niet omdat ze rechtstreeks doorverwezen worden naar de zorgaanbieders. Het college heeft voor deze cliënten enkel een 'leveringsplicht', dat wil zeggen dat er bekostigd moet worden. Het is echter wel nodig om enige instrumenten in handen te hebben om afstemming en grip te krijgen om te bereiken dat de jeugdige de juiste zorg ontvangt, er sprake is van effectieve behandeltrajecten en geen onnodige zorg verleend wordt. Lid 1 is aangescherpt in die zin dat nu is opgenomen dat externe verwijzers zoals de huisarts, medisch specialist en jeugdarts alleen kunnen verwijzen naar gecontracteerde aanbieders. Onder het oude lid was deze restrictie niet opgenomen.

In lid 2 staat opgenomen dat de externe verwijzers (huisartsen en andere medisch specialisten) het college in kennis stellen van een doorverwijzing. Met huisartsen zijn hierover expliciete afspraken gemaakt. Daar wordt nu op aangevuld dat het college vervolgens de externe verwijzers op de hoogte stelt van de soort zorg die wordt ingezet. Deze aanvulling is opgenomen om er voor te zorgen dat er zicht komt, zowel bij huisartsen als bij het college, op de in te zetten behandeling.

In lid 3 is opgenomen dat de jeugdhulpaanbieders hun behandelplan opsturen naar het college ter kennisname en bekostiging. Deze afspraken zijn vastgelegd met de aanbieders in de overeenkomsten.

In lid 4 is aangevuld dat verlenging van de bekostiging van zorg ter beoordeling van het college is. Daarmee wordt de wettelijke verwijsbevoegdheid van de externe verwijzers gerespecteerd, maar kan het college op basis van het behandelplan van de aanbieder wel de afweging maken of de afgesproken resultaten behaald zijn of dat het wenselijk is dat de jeugdige alsnog wordt gezien door het toegangsteam.

Aanpassing van dit artikel staat niet los van andere ontwikkelingen. Want ook de inkoop van zorg en ondersteuning voor 2019 biedt kansen. Enerzijds moeten wij opnieuw met huisartsen, medisch specialisten en jeugdartsen in gesprek over de doorverwijzingen. Wij willen namelijk graag dat ook zij gebruik maken van dit nieuwe model. Mogelijk biedt de module diagnose/consultatie (onderdeel van het model) een handvat voor ons om een doorverwijzing eerder en beter in beeld te krijgen. Anderzijds kunnen wij via de inkoop strakkere afspraken maken met de aanbieders over de zorg en ondersteuning die zij bieden na doorverwijzing van een huisarts, medisch specialisten of jeugdarts. Dit zullen wij in het verdere inkoopproces en aansluitend in de werkafspraken concretiseren.

Daarnaast hebben wij een convenant met Hengelose huisartsen waarin wij afspraken hebben gemaakt over de jeugdhulp in Hengelo. Onderdeel van dit convenant is de plaatsing en financiering van praktijkondersteuners jeugd bij huisartsen. Daarbij proberen wij voorafgaand aan de verwijzing de huisarts (en cliënt) te ondersteunen. Dit is een manier om meer sturing te krijgen op de verwijzingen. Vanuit deze samenwerking blijven wij met huisartsen in gesprek over de jeugdhulp en over de verwijzingen.

Artikel 2.1, artikel 2.5 en artikel 2.6.

Bij de aanvang van de transitie in 2015 is ervoor gekozen om de melding-aanvraagssystematiek zoals die geregeld is in de Wet maatschappelijke ondersteuning ook door te voeren in de Verordening jeugdhulp. Na drie jaar ervaring is gebleken dat dit systeem niet passend is binnen de uitvoering van de jeugdhulp. Veel jeugdigen en ouders melden zich niet met een concrete, afgebakende hulpvraag. Het komt ook vaak voor dat de jeugdige en/of zijn ouders zich niet zelf melden, maar dat de melding vanuit "het veld" komt (bijvoorbeeld via school of Veilig Thuis Twente). Het vergt een zorgvuldig traject om samen met de jeugdige, zijn/haar ouders en deskundigen te komen tot een goede conclusie op basis waarvan uiteindelijk

een passende indicatie kan worden afgegeven. Daarnaast melden de jeugdige en/of zijn ouders bij bemoeizorg- en drang/dwangcasussen zich niet zelf. Deze processen zijn niet te vatten in de melding/aanvraagprocedure zoals die geldt voor de WMO. Daarom is er voor gekozen om in de Verordening geen onderscheid meer te maken tussen melding en aanvraag. De procedures rondom het onderzoek en het gesprek wijzigen niet. De Wmo-termijnen (6 weken voor de melding/onderzoeksfase en 2 weken voor de aanvraagfase) worden hiermee ook los gelaten. Daarvoor in de plaats komen de termijnen uit de Awb. Op grond van artikel 4:13 Awb moet een aanvraag behandeld worden binnen een redelijke termijn. Als die termijn niet specifiek benoemd is, geldt een termijn van 8 weken.

Artikel 2.2.

De zinsnede “alsmede zijn gemachtigde of vertegenwoordiger” is geschrapt omdat deze categorie al bij de begripsbepalingen onder “ouders” is meegenomen.

Artikel 2.4. lid 1 onder g, h en lid 4 en 3.2. lid 4

De ouderbijdrage is definitief geschrapt uit de Jeugdwet met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2016. Bepalingen hierover in de Verordening zijn dus niet meer van toepassing en zijn daarom verwijderd. In sub h is “om te kiezen” weggehaald. Deze formulering wekt de suggestie dat vrijelijk kan worden gekozen voor een pgb, zonder dat eerst wordt besproken of het zorg-in-natura passend is. Lid 4 is geschrapt omdat deze bepaling ook al is opgenomen in artikel 2.3.

Artikel 3.1. lid 3 en 4

Deze leden zijn verplaatst naar artikel 3.3. over pgb. Inhoudelijk zijn de leden niet veranderd.

Artikel 3.3.

Lid 1 onder f is geschrapt. Er wordt niet gevraagd naar een specifieke begroting vooraf omdat dit de eigen verantwoordelijkheid van de pgb-budgethouder is. Het indienen van facturen en uitbetalen van zorgverleners verloopt verplicht via de SVB.

De nieuwe lid 2 komt uit artikel 3.1. en het nieuwe lid 3 is overgeheveld uit het Besluit. Hiermee zijn alle weigeringsgronden in één artikel samengevoegd in de Verordening. De weigeringsgronden zijn opgenomen in de Jeugdwet en behoeven daarmee in principe niet meer in lagere regelgeving zoals een verordening te worden opgenomen, maar het biedt wel duidelijkheid en overzicht richting de cliënt.

De oude leden 2,3 en 4 zijn geschrapt omdat delegatie hiervan niet is toegestaan. Deze onderwerpen nu uitgewerkt in artikel 3.4.

Artikel 3.4.

In artikel 2.9 sub c van de Jeugdwet is opgenomen dat in de Verordening wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld. Uit recente uitspraken blijkt dat de rechter van oordeel is dat de raad dit niet mag delegeren aan het college. Daarom zijn alle artikelen betreffende de opbouw en de hoogte van het tarief nu opgenomen in de Verordening. Om de rechtszekerheid voor cliënten te vergroten is ook per resultaatgebied de berekeningswijze opgenomen. De maximum tarieven die niet gebaseerd zijn op een zorg-in-natura tarief zijn opgenomen in lid 3.

Artikel 4.2.lid 1 sub d

Onder sub d is opgenomen dat rekening kan worden gehouden met een langdurige opname in een instelling (wlz, zorgverkeringswet of jeugdwet).

Artikel 4.3.

Dit artikel is nieuw toegevoegd. Met dit artikel wordt uitvoering gegeven aan artikel 2.9 onder d van de wet, in combinatie met artikel 8, vierde lid aanhef en onder f, van de Regeling Jeugdwet. Er wordt mee beoogd misbruik en oneigenlijk gebruik van pgb's te bestrijden.

In bepaalde gevallen is (tijdelijke) opschorting van een betaling uit het pgb naar aanleiding van een declaratie een beter instrument dan beëindiging of weigering of zelfs intrekken of herzien van het verleningsbesluit. Middels opschorting kan ruimte geboden worden voor herstelmaatregelen of nader onderzoek.

Het tweede lid is toegevoegd omdat het voor kan komen dat een cliënt tijdelijk geen gebruik van een individuele voorziening of pgb kan maken door (tijdelijke) opname in een instelling. In dat geval kan het praktischer zijn de maatwerkvoorziening of het pgb tijdelijk op te schorten. Volgens het derde lid stelt het college de pgb-houder schriftelijk op de hoogte van het verzoek.

Artikel 4.4.

Bij de totstandkoming van de verordening jeugdhulp in 2015 is geprobeerd zoveel mogelijk artikelen in

overeenstemming te brengen met de verordening Wmo. Nu blijkt dat in artikel 4.4. van de verordening jeugdhulp over terugvordering per abuis het opzet-criterium is ingevoegd. Dit strookt niet met de wettelijke bepaling hierover in de Jeugdwet. Om dit te repareren is het woord "opzet" verwijderd uit dit artikel.

Artikel 4.5.

In dit artikel is de zinssnede "uit het oogpunt van kwaliteit van de geleverde zorg" geschrapt. Daarmee wordt de bepaling ruimer, in die zin dat de besteding van pgb's ook onderzocht kan worden vanuit andere invalshoeken, zoals vermeende onterechte besteding. Vanzelfsprekend wordt het onderzoek naar de besteding van pgb's altijd vanuit kwaliteitsoogpunt aangevlogen.

Artikel 4.6.

Dit artikel is nieuw toegevoegd. Op basis van dit artikel is het nu mogelijk om een toezichthouder aan te wijzen die belast is met het houden van toezicht op de rechtmatigheid van de besteding van individuele voorzieningen.

Artikel 5.1.1.

Dit artikel is toegevoegd om kwaliteitseisen te kunnen stellen aan jeugdhulpaanbieders. De jeugdwet stelt aan een groot deel van de jeugdhulpaanbieders de eis dat voldaan wordt aan de eisen van het kwaliteitskader jeugd en registratie in het bijbehorende kwaliteitsregister jeugd. Dit geldt echter niet voor de gehele beroepsgroep. Daarnaast wordt er ook jeugdhulp geleverd middels pgb's. Ook hiervoor is het van belang dat er kwaliteitscriteria worden vastgesteld.

Artikel 5.3.1.

Het artikel over de lokale medezeggenschap is verplaatst van het Besluit naar de Verordening, om eerder genoemde redenen betreffende delegatie. Inhoudelijk is er niets gewijzigd aan dit artikel.

Artikel 5.3.2. Recht op uitdagen

In lid 1 wordt geregeld dat het college burgers actief moet wijzen op de mogelijkheden van het recht op uitdagen. Lid 2 legt de bevoegdheid tot het stellen van nadere regels voor de initiatieven die voort komen uit het recht op uitdagen neer bij het college. Het artikel vormt een basis voor de verdere uitwerking van het recht op uitdagen.

Artikel 6.1.

Dit artikel is nieuw opgenomen, mede op basis van het advies van de Adviesraad Sociaal Domein. In dit artikel wordt aangegeven op welke manier de gemeente (persoons)gegevens verwerkt en welke wetgeving hierbij in acht wordt genomen.

Artikel 6.2.

De grondslag voor het opstellen van beleidsregels is hier geschrapt, omdat het college deze bevoegdheid al heeft op grond van artikel 4:81 van de Algemene wet bestuursrecht. In de vorige verordening was dit onderscheid opgenomen omdat het Besluit zowel nadere regels als beleidsregels bevatte.

BESPREEK- EN BESLISPUNTEN

vaststellen Verordening Jeugdhulp gemeente Hengelo 2e wijziging

FINANCIËLE ASPECTEN

Er zijn vooralsnog geen financiële consequenties verbonden aan dit voorstel.

BIJLAGE(N)

- I. Verordening Jeugdhulp gemeente Hengelo 2^e wijziging (met wijzigingen)
- II. Verordening Jeugdhulp gemeente Hengelo 2^e wijziging (integraal)

Dit raadsadvies is vastgesteld door het college van B & W van Hengelo.

VERORDENING JEUGDHULP GEMEENTE HENGELO, 2^e WIJZIGING

De raad van de gemeente Hengelo;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 15 mei 2018;

gelet op de artikelen 2.9, 2.10, 2.12 en 8.1.1. vierde lid en ~~12.4 tweede lid~~ van de Jeugdwet;

gelet op artikel 149 van de Gemeentewet;

gezien het advies van de ~~advies WMO~~-raad sociaal domein van 30 maart 2018 16 september 2014;

gelet op de doelstellingen zoals verwoord in het Beleidsplan *Met respect... op weg naar een nieuw stelsel voor maatschappelijke ondersteuning*;

Overwegende dat:

- de Jeugdwet de verantwoordelijkheid voor het organiseren van goede en toegankelijke jeugdhulp bij de gemeente heeft belegd, waarbij het uitgangspunt is dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt;
- het noodzakelijk is om regels vast te stellen over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige voorzieningen, de wijze van afstemming met andere voorzieningen, de wijze waarop het persoonsgebonden budget wordt vastgesteld, de bestrijding misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet en regels ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor levering van jeugdhulp en de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan; en
- het wenselijk is te bepalen onder welke voorwaarden degene aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot diens sociale netwerk.

Besluit vast te stellen:

Verordening Jeugdhulp gemeente Hengelo, 2^e wijziging

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1.1. Begripsbepalingen

In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. andere voorziening: voorziening anders dan in het kader van de Jeugdwet, op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen;
- b. college: college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hengelo;
- c. familiegroepsplan: hulpverleningsplan of plan van aanpak opgesteld door de ouders, samen met bloedverwanten, aanverwanten of anderen die tot de sociale omgeving van de jeugdige behoren;
- d. gesprek: gesprek als bedoeld in artikel 2.4.;
- e. hulpvraag: behoefte van een jeugdige of zijn ouders aan jeugdhulp in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen, als bedoeld in artikel 2.3, eerste lid, van de wet;

- f. individuele voorziening: de via een beschikking toegankelijke, op de jeugdige of zijn ouders toegesneden jeugdhulpvoorziening, die door het college in natura of bij pgb wordt verstrekt;
- g. (aan)melding: melding van een hulpvraag als bedoeld in artikel 2.1., eerste lid;
- h. ~~Ondersteuningsplan~~ *rapportage jeugd en gezin*: het hulpverleningsplan als bedoeld in artikel 1.1. van de wet;
- i. ouders: ouders als bedoeld in artikel 1.1 van de wet *en of de gemachtigde dan wel de vertegenwoordiger van de jeugdige*
- j. overige voorziening: de overige voorzieningen als bedoeld in artikel 2.9 onder a van de wet, waarvoor geen beschikking van het college is vereist;
- k. pgb: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1 van de wet, zijnde een door het college verstrekt budget aan een jeugdige of zijn ouders, dat hen in staat stelt de jeugdhulp die in de vorm van een individuele voorziening is toegekend, van derden te betrekken;
- l. *Professionele ondersteuning: ondersteuning door een beroepsoefenaar die is ingeschreven in het kwaliteitsregister jeugd.*
- m. wet: Jeugdwet.

Artikel 1.2. Vormen van jeugdhulp

1. De volgende overige voorzieningen zijn beschikbaar:
 - a. Informatie en advies;
 - b. Opvoedondersteuning (individueel en groepsgericht);
 - c. Opgroeiondersteuning (individueel en groepsgericht).
2. De volgende individuele voorzieningen zijn beschikbaar:
 - a. Ambulante jeugdhulp;
 - b. Residentiële/24-uurs jeugdhulp;
 - c. Pleegzorg;
 - d. Jeugdbescherming;
 - e. Jeugdreclassering;
 - f. JeugdzorgPlus;
 - g. ~~GRIP-~~
3. Het college kan bij nadere regels aanvullingen op de overige en individuele voorzieningen vaststellen die op basis van het eerste en tweede lid beschikbaar zijn.

Artikel 1.3. Toegang jeugdhulp via gemeente, indiening hulpvraag

1. Jeugdigen en ouders met een hulpvraag kunnen het college verzoeken om toeleiding naar een overige voorziening of toekenning van een door het college bij besluit te verlenen individuele voorziening.
2. Het college zorgt voor inzet van de jeugdhulp die de rechter of de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel en de uitvoering van jeugdreclassering.
3. In spoedeisende gevallen treft het college zo spoedig mogelijk een passende tijdelijke maatregel of vraagt het college een machtiging gesloten jeugdhulp als bedoeld in hoofdstuk 6 van de wet.
4. Het college legt de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen daarvan, vast in een beschikking als bedoeld in artikel 3.2.
5. Jeugdigen en ouders kunnen zich rechtstreeks wenden tot een overige voorziening.

Artikel 1.4. Toegang jeugdhulp via huisarts, jeugdarts of medisch specialist

1. Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp na een verwijzing door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar een *gecontracteerde* jeugdhulpaanbieder, ~~als en voor zover genoemde jeugdhulpaanbieder van oordeel is dat inzet van jeugdhulp nodig is voor een individuele voorziening.~~
2. De huisarts, medisch specialist en jeugdarts die een jeugdige of zijn ouders behandelen, stellen het college in kennis van hun verwijzing naar een individuele voorziening. *Het college stelt vervolgens de huisarts, medisch specialist en jeugdarts op de hoogte van de in te zetten zorg door de aanbieder.*
3. ~~Het college legt de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen daarvan, vast in een beschikking als bedoeld in artikel 3.2.~~
3. *De gecontracteerde jeugdhulpaanbieder maakt een behandelplan op basis van de overeengekomen contractafspraken voor een individuele voorziening en dient dit plan in bij het college ter kennisname en bekostiging.*
4. *Het college beslist over de verlenging van de bekostiging van een individuele voorziening met in achtneming van de artikelen 2.1 t/m 2.6 van deze verordening.*

HOOFDSTUK 2 PROCEDURELE BEPALINGEN TOEGANG VIA GEMEENTE

Artikel 2.1. Indienen van een ~~melding~~-(aan)melding

- ~~1. Een hulpvraag kan door een jeugdige en/of ouders bij het college worden gesteld.~~
1. Een (aan)melding kan schriftelijk, elektronisch of mondeling- al dan niet telefonisch- worden gedaan.
2. ~~De hulpvraag wordt door het college geregistreerd als aanvraag zodra de jeugdige en/of ouders zijn hulpvraag helder heeft gemaakt, met in achtneming van lid 3.~~
3. Niet als (aan)melding wordt aangemerkt de vraag die meteen kan worden beantwoord en geen nader onderzoek behoeft.
4. ~~Een jeugdige of zijn ouders kan een aanvraag om een individuele voorziening schriftelijk indienen bij het college. Een aanvraag wordt ingediend door middel van een door het college vastgesteld aanvraagformulier.~~
5. *De jeugdige of zijn ouders vullen een door het college vastgestelde (aan)meldingsformulier in en ondertekenen dit betreffende formulier.*

Artikel 2.2. Legitimatie

Het college kan de jeugdige en/of zijn ouders ~~alsmede zijn gemachtigde of vertegenwoordiger~~ verplichten zich te legitimeren door middel van een identiteitsbewijs als bedoeld in de Wet op de identificatieplicht.

Artikel 2.3. Onderzoek

1. Het college maakt zo spoedig mogelijk met de jeugdige of zijn ouders een afspraak voor een gesprek.
2. Voor het gesprek verschaft de jeugdige of zijn ouders het college alle gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.
3. Het college verzamelt voor het onderzoek van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de jeugdige en zijn situatie. Hierbij brengt het college de jeugdige en zijn ouders op de

hoogte van de mogelijkheid om binnen een redelijke termijn een familiegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1 van de wet op te stellen. Als de jeugdige en zijn ouders daarom verzoeken, draagt het college zorg voor ondersteuning bij het opstellen van een familiegroepsplan.

4. Het college kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders afzien van een onderzoek als bedoeld in het tweede en derde lid.

Artikel 2.4. Gesprek

1. Voor zover noodzakelijk onderzoekt het college zo spoedig mogelijk in een gesprek, bedoeld in artikel 2.3. tussen deskundigen en de jeugdige en/of zijn ouders:
 - a. de behoeften, persoonskenmerken, voorkeuren, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige en het probleem of de hulpvraag;
 - b. het gewenste resultaat van het verzoek om jeugdhulp;
 - c. het vermogen van de jeugdige of zijn ouders om op eigen kracht of met ondersteuning van de naaste omgeving of andere dan wel overige voorzieningen een oplossing voor zijn hulpvraag te vinden, al dan niet met behulp van een familiegroepsplan;
 - d. de mogelijkheid om een individuele voorziening te verstrekken;
 - e. de wijze waarop een mogelijk toe te kennen individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, of werk en inkomen;
 - f. hoe rekening zal worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders;
 - g. ~~welke bijdragen in de kosten de ouders met toepassing van het bepaalde bij of krachtens 8.2.1 van de wet verschuldigd zijn en op welke wijze deze bijdrage wordt geïnd;~~
 - h. de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb, waarbij de jeugdige en of zijn ouders in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze.
2. Als de jeugdige en zijn ouders een familiegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1 van de wet hebben opgesteld, betreft het college dat als eerste bij het onderzoek zoals bedoeld in artikel 2.3.
3. Het college informeert de jeugdige en of zijn ouders over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolproceduur en vraagt hen toestemming om zijn persoonsgegevens te verwerken.
4. ~~Het college kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders afzien van een gesprek.~~

Artikel 2.5. ~~Verslag Rapportage~~

1. ~~Het onderzoek, wordt afgerond binnen zes weken na registratie van de hulpvraag / melding, tenzij de jeugdige of zijn ouders heeft ingestemd met verlenging van deze termijn.~~
- Het college zorgt voor schriftelijke verslaglegging van het onderzoek en stuurt ~~dit verslag~~ *deze rapportage* ter kennisname aan de jeugdige en/of zijn ouders.

~~Artikel 2.6. Aanvraag~~

1. ~~Een jeugdige of zijn ouders kan een aanvraag om een individuele voorziening schriftelijk indienen bij het college. Een aanvraag wordt ingediend door middel van een door het college vastgesteld aanvraagformulier.~~
2. ~~Het college merkt een ondertekend verslag van het gesprek aan als aanvraag indien de jeugdige of zijn ouders dat op het verslag hebben aangegeven.~~
3. ~~De termijn waarbinnen na ontvangst van de aanvraag een besluit wordt genomen bedraagt~~

~~twee weken.~~

Artikel 2.6. Extern deskundigenonderzoek

1. Het college is bevoegd om de jeugdige op een aangegeven plaats en tijdstip door één of meer daartoe aangewezen deskundigen te doen bevragen en onderzoeken.
2. Het college vraagt de door haar aangewezen adviesinstantie om advies indien:
 - er onvoldoende duidelijkheid bestaat over de beperkingen en/of hulpvraag dan wel de oorzaak hiervan;
 - het college dat om andere reden gewenst vindt.

HOOFDSTUK 3 AFWEGING EN VOORWAARDEN INDIVIDUELE VOORZIENINGEN

Artikel 3.1. Toekenning individuele voorzieningen

1. Het college kent een individuele voorziening toe voor zover in ~~het verslag de rapportage~~ bedoeld in artikel 2.5, ~~tweede lid~~, wordt vastgesteld dat de jeugdige:
 - a. op eigen kracht of met zijn ouders of andere personen uit zijn naaste omgeving geen oplossing voor zijn hulpvraag kan vinden;
 - b. geen oplossing kan vinden voor zijn hulpvraag door, al dan niet gedeeltelijk, gebruik te maken van een overige voorziening als bedoeld in artikel 1.2. lid 1, of
 - c. geen oplossing kan vinden voor zijn hulpvraag door, al dan niet gedeeltelijk, gebruik te maken van een andere voorziening als bedoeld in artikel 1.1. sub a.
2. Het college kent eveneens een individuele voorziening toe voor zover met betrekking tot de jeugdige een verwijzing zoals bedoeld in artikel 1.4. is afgegeven.
3. ~~Conform artikel 8.1.1 van de wet verstrekt het college alleen een individuele voorziening in de vorm van een pgb:~~
 - a. ~~indien de jeugdige of zijn ouders naar het oordeel van het college in staat zijn de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren;~~
 - b. ~~de jeugdige of zijn ouders zich gemotiveerd op het standpunt stellen dat zij de individuele voorziening, die wordt geleverd door een door het college voorgestelde aanbieder, niet passend achten;~~
 - c. ~~naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de jeugdhulp die tot een individuele voorziening behoort en die de jeugdige of zijn ouder van het budget willen betrekken, van goede kwaliteit is.~~
4. ~~Het college kan een pgb weigeren voor zover de kosten van het betrekken van de jeugdhulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening tenzij de jeugdige of zijn ouders de kosten van het pgb, die uitstijgen boven de kostprijs van de naar het oordeel van het college adequate individuele voorziening in natura, zelf willen bekostigen.~~

Artikel 3.2. Inhoud beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening wordt in ieder geval aangegeven of de voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.
2. Bij het verstrekken van een voorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. welke de te verstrekken voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is;
 - b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
 - c. hoe de voorziening wordt verstrekt, en indien van toepassing, en

- d. welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn.
- 3. Bij het verstrekken van een voorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. voor welk resultaat het pgb kan worden aangewend;
 - b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
 - c. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen;
 - d. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld, en
 - e. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.
- 4. ~~Als sprake is van een te betalen ouderbijdrage worden de jeugdige of zijn ouders daarover in de beschikking geïnformeerd.~~

Artikel 3.3. ~~Regels~~ Criteria voor een pgb

- 1. Als een jeugdige in aanmerking komt voor een individuele voorziening, maar de voorziening zelf wenst in te kopen door middel van een door het college te verstrekken pgb, dient de jeugdige of zijn ouders daartoe volgens een door het college ter beschikking gesteld format (*budgetplan*) een gemotiveerde aanvraag in:
 - a. wat hij met het pgb wenst in te kopen;
 - b. waarom hij de ondersteuning in de vorm van een pgb wenst te ontvangen;
 - c. indien van toepassing: wie hij heeft gemachtigd om zijn belangen ten aanzien van het pgb te behartigen en de aan het pgb verbonden taken uit te voeren;
 - d. hoe hij de ondersteuning wenst te organiseren;
 - e. op welke wijze de kwaliteit van de ondersteuning is gewaarborgd.
 - f. ~~een onderbouwde begroting.~~
- 2. *Conform artikel 8.1.1 van de wet verstrekt het college alleen een individuele voorziening in de vorm van een pgb:*
 - a. *indien de jeugdige of zijn ouders naar het oordeel van het college in staat zijn de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren;*
 - b. *de jeugdige of zijn ouders zich gemotiveerd op het standpunt stellen dat zij de individuele voorziening, die wordt geleverd door een door het college voorgestelde aanbieder, niet passend achten;*
 - c. *naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de jeugdhulp die tot een individuele voorziening behoort en die de jeugdige of zijn ouder van het budget willen betrekken, van goede kwaliteit is.*
- 3. *Het college kan een pgb weigeren te verstrekken:*
 - a. *voor zover de kosten van het betrekken van de jeugdhulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening tenzij de jeugdige of zijn ouders de kosten van het pgb, die uitstijgen boven de kostprijs van de naar het oordeel van het college adequate individuele voorziening in natura, zelf willen bekostigen;*
 - b. *indien het college eerder een beslissing heeft herzien of ingetrokken omdat:*
 - i. *de jeugdige en/of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;*
 - ii. *de jeugdige en/of zijn ouders niet heeft voldaan aan de aan de individuele voorziening of het persoonsgebonden budget verbonden voorwaarden;*
 - iii. *de jeugdige en/of zijn ouders de individuele voorziening of het persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel heeft gebruikt;*
 - c. *Indien er sprake is van spoedeisende hulp;*
 - d. *voor zover deze is bedoeld voor begeleidings- of administratiekosten in verband met het pgb.*

- ~~2. De hoogte van een pgb wordt bepaald aan de hand van en tot het maximum van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate individuele voorziening in natura.~~
- ~~3. Het college bepaalt bij nadere regels op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld.~~
- ~~4. Het college bepaalt bij nadere regels onder welke voorwaarden de persoon aan wie een pgb wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk.~~

Artikel 3.4. Tarief pgb

1. De hoogte van een pgb:
 - a. *wordt bepaald aan de hand van het onder 3.3. lid 1 bedoelde budgetplan voor zover dit het maximale tarief niet overschrijdt zoals genoemd in lid 3;*
 - b. *is toereikend om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede jeugdhulp in te kopen, en*
 - c. *wordt bepaald aan de hand van en tot het maximum van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate individuele voorziening in natura.*
2. *Het college houdt bij de vaststelling van de hoogte van het pgb rekening met het feit of er sprake is van professionele ondersteuning of informele ondersteuning*
3. *De hoogte van een pgb voor:*
 - *professionele ondersteuning bedraagt ten hoogste 80 % van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate te verstrekken voorziening in natura, of de goedkoopste adequate oplossing via de leverancier of de aanbieder waarmee de gemeente een contract heeft gesloten.*
 - *informele ondersteuning bedraagt:*
 - *voor ondersteuning die per uur berekend wordt maximaal € 20,- per uur*
 - *voor ondersteuning die per dagdeel berekend wordt maximaal € 20,- per dagdeel*
 - *voor ondersteuning die per etmaal berekend wordt maximaal € 30,- per etmaal*
4. *Het tarief zoals vermeld in lid 3 is een all-in tarief. Dat wil zeggen dat alle kosten zoals salaris, vervanging tijdens vakantie, verzekering(en) en reiskosten zijn opgenomen in dit tarief.*

HOOFDSTUK 4 BESTRIJDING, MISBRUIK EN ONEIGENLIJK GEBRUIK VAN DE WET

Artikel 4.1. Nieuwe feiten en omstandigheden

Onverminderd artikel 8.1.2 van de wet doen een jeugdige of zijn ouders op verzoek of onverwijld uit eigen beweging aan het college mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hun redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing aangaande een individuele voorziening.

Artikel 4.2. Herziening of intrekking

1. Onverminderd artikel 8.1.4 van de wet kan het college een beslissing aangaande een individuele voorziening herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat:
 - a. de jeugdige of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
 - b. de jeugdige of zijn ouders niet langer op de individuele voorziening of op het pgb zijn aangewezen;
 - c. de individuele voorziening of het pgb niet meer toereikend is te achten;

- d. de jeugdige langer dan 8 weken verblijft in een (residentiele)jeugdhulp instelling of een instelling als bedoeld in de Wet langdurige zorg of de Zorgverzekeringswet;
 - e. de jeugdige of zijn ouders niet voldoen aan de voorwaarden van de individuele voorziening of het pgb, of
 - f. de jeugdige of zijn ouders de individuele voorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het is bestemd.
2. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen 6 maanden na uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.

Artikel 4.3. Opschorting betaling uit het pgb

1. *Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een gehele of gedeeltelijke opschorting voor ten hoogste dertien weken van betalingen uit het pgb als er ten aanzien van een cliënt een ernstig vermoeden is gerezen dat er sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 8.1.4. eerste lid, onder a, d en e van de wet.*
2. *Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een gehele of gedeeltelijke opschorting van betalingen uit het pgb voor de duur van de opname als sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 4.2. lid 1, onder d.*
3. *Het college stelt de pgb-houder schriftelijk op de hoogte van het verzoek op grond van het eerste lid.*

Artikel 4.4. Terugvordering

1. Als het college een beslissing op grond van artikel 4.2. , eerste lid, onder a, heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens ~~opzettelijk~~ heeft plaatsgevonden, kan het college van degene die ~~opzettelijk~~ onjuiste of onvolledige gegevens heeft verschaft geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten individuele voorziening of het ten onrechte genoten pgb.
2. Het college kan het terug te vorderen bedrag bij dwangbevel invorderen.

Artikel 4.5. Onderzoek naar besteding pgb

Het college onderzoekt ~~uit het oogpunt van kwaliteit van de geleverde zorg~~, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van pgb's.

Artikel 4.6 Toezichthouder

Het college wijst op grond van artikel 2.9 lid d Jeugdwet juncto de artikelen 5:11 tot en met 5:20 van de Awb personen aan die belast zijn met het houden van toezicht op de rechtmatigheid van de besteding van individuele voorzieningen.

HOOFDSTUK 5 KWALITEIT, KLACHTEN EN INSPRAAK

Paragraaf 5.1. Kwaliteitseisen

Artikel 5.1.1. Kwaliteitseisen

1. *Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen conform artikel 4.1.1. van de wet, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:*
 - a. *het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt;*
 - b. *het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg;*

- c. *erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard.*
2. *Om na te gaan of de kwaliteit van de ondersteuning voldoende geborgd is, wordt onder meer gekeken naar de volgende punten:*
 - a. *de professional beschikt over de juiste kwalificaties om de ondersteuning te kunnen leveren, d.w.z. relevante opleiding, kennis en ervaring. Indien van toepassing registratie in het Kwaliteitsregister Jeugd dan wel een ander relevant beroepsregister;*
 - b. *het type zorg sluit aan bij de ondersteuningsbehoefte;*
 - c. *de professional beschikt over relevante keurmerken of certificeringen;*
 - d. *de professional beschikt over een actuele VOG, ook als het een informele zorgaanbieder betreft. Een VOG is niet nodig bij zorg door familie (eerste en tweedegraads) of partner.*
3. *Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntvervalsingsonderzoek en het zo nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.*

Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren jeugdhulp of uit te voeren kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, rekening met:

Paragraaf 5.2. Klachten en vertrouwenspersoon

Het college behandelt klachten van jeugdigen of ouders die betrekking hebben op de wijze van afhandeling van hulpvragen en aanvragen als bedoeld in deze verordening, overeenkomstig de bepalingen van de Procedureregeling Klachtbehandeling gemeente Hengelo.

1. Het college zorgt ervoor dat jeugdigen, ouders en pleegouders een beroep kunnen doen op een onafhankelijke vertrouwenspersoon.
2. Het college wijst jeugdigen en ouders erop dat zij zich desgewenst kunnen laten bijstaan door een onafhankelijke vertrouwenspersoon.

Artikel 5.3.1. Inspraak en medezeggenschap

jeugdhulp te doen, vroegtijdig gevraagd en ongevraagd advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende jeugdhulp en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.

- 2. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen, waaronder in ieder geval jeugdigen of hun vertegenwoordigers, kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie.*
- 3. Het uitvoering geven aan de lokale medezeggenschap wordt in handen gelegd van een adviesraad.*
- 4. De adviesraad adviseert over alle drie de beleidsvelden (jeugd, Wmo en werk en inkomen).*
- 5. Het doel van de adviesraad is om, vanuit een onafhankelijke positie, een optimale betrokkenheid te bewerkstelligen van burgers bij het voorbereiden, vaststellen, uitvoeren en evalueren van het beleid ten aanzien van alle drie de beleidsvelden.*

Artikel 5.3.2. Recht op uitdagen

- 1. Het college wijst de ingezetenen op de mogelijkheid initiatieven te ontplooien die het uitvoeren van taken van het college op grond van de wet betreffen.*
- 2. Het college kan nadere regels stellen omtrent de in lid 1 beschreven mogelijkheid om initiatieven te ontplooien.*

Artikel 5.2.3 medezeggenschapsregeling

- ~~1. Het college stelt cliënten en vertegenwoordigers van cliëntgroepen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende jeugdhulp te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende jeugdhulp, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.~~
- ~~2. De door het college ingestelde adviesraad zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie.~~
- ~~3. Het college stelt nadere regels vast ter uitvoering van het eerste en tweede lid.~~

HOOFDSTUK 6 OVERIGE BEPALINGEN

Artikel 6.1. Privacy

- 1. Het college verwerkt geen gegevens van een jeugdige of ouder, tenzij dit voor de uitvoering van de wet noodzakelijk is.*
- 2. Het college is, bij de verwerking van persoonsgegevens, gehouden aan de wettelijke bepalingen in de Wmo/Jeugdwet, de daaruit afgeleide regelgeving, de Algemene wet bestuursrecht en de Europese Algemene Verordening Gegevensbescherming.*
- 3. Het college stelt een regeling vast met betrekking tot gegevensverwerking.*
- 4. Het college informeert de jeugdigen en hun ouders over zijn/hun privacy rechten en de gegevensverwerking die in het kader van de ondersteuning plaats vinden.*

Artikel 6.2. Nadere regels en beleidsregels

Het college kan nadere regels (in het Besluit Jeugdhulp) en beleidsregels vaststellen ter uitvoering van deze verordening.

Artikel 6.3. Intrekking oude verordening

De Verordening jeugdhulp gemeente Hengelo 2015 1^e *wijziging* wordt ingetrokken.

Artikel 6.4. Overgangsbepalingen

1. Besluiten op grond van de Verordening jeugdhulp gemeente Hengelo 2015 1^e *wijziging* worden aangemerkt als besluiten op grond van deze Verordening.
2. Aanvragen, die zijn ingediend onder de Verordening jeugdhulp gemeente Hengelo 2015 1^e *wijziging* en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze Verordening.
3. Op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van de Verordening jeugdhulp gemeente Hengelo 1^e *wijziging* wordt beslist met inachtneming van deze Verordening.

Artikel 6.5. Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking de dag na de bekendmaking.

Artikel 6.6. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Jeugdhulp

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van <>.

De griffier,

De voorzitter,

TOELICHTING

Algemeen

Deze verordening geeft uitvoering aan de Jeugdwet. Deze wet maakt onderdeel uit van de bestuurlijke en financiële decentralisatie naar gemeenten van de jeugdzorg, de jeugd-ggz, de zorg voor verstandelijk beperkte jeugdigen en de begeleiding en persoonlijke verzorging van jeugdigen. Daarnaast wordt met deze wet een omslag gemaakt van een stelsel gebaseerd op een wettelijk recht op zorg (aanspraak) naar een stelsel op basis van een voorzieningenplicht voor gemeenten (voorziening), op een wijze zoals eerder is gebeurd met de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). Het wettelijke recht op jeugdzorg en individuele aanspraken op jeugdzorg worden hierbij vervangen door een voorzieningenplicht waarvan de aard en omvang in beginsel door de gemeente worden bepaald (maatwerk). Het doel van het jeugdzorgstelsel blijft echter onverminderd overeind: jeugdigen en ouders krijgen waar nodig tijdig bij hun situatie passende hulp, met als beoogd doel ervoor te zorgen de eigen kracht van de jongere en het zorgend en probleemoplossend vermogen van het gezin te versterken.

De Jeugdwet schrijft in de artikelen 2.9, 2.10 en 2.12 voor dat de gemeenteraad per verordening in ieder geval regels opstelt:

- over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp)voorzieningen;
- met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning, de wijze van beoordeling van en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening;
- over de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen;
- over de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld;
- voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de Jeugdwet;
- over de wijze waarop ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van de Jeugdwet, en
- ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit van jeugdhulp, kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, waar het college ten aanzien daarvan de uitvoering van de Jeugdwet door derden laat verrichten. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

Artikel 2.9 van de Jeugdwet biedt verder ruimte om met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens de Jeugdwet nadere regels te stellen. Deze verordening maakt hier spaarzaam gebruik van; om een meer compleet beeld te geven van de rechten en plichten van burgers en de gemeente. Daarnaast kan op grond van artikel 8.1.1, vierde lid, bij verordening bepaald worden onder welke voorwaarden de persoon aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot zijn sociale netwerk.

Deze verordening kan niet los worden gezien van het beleidsplan, dat de raad op grond van artikel 2.2 van de Jeugdwet eveneens dient vast te stellen. In dit beleidsplan wordt het door het gemeentebestuur te voeren beleid vastgelegd met betrekking tot preventie en jeugdhulp, de uitvoering van kinderschermingsmaatregelen en jeugdreclassering.

Toeleiding naar de jeugdhulp

De toeleiding naar de jeugdhulp kan op verschillende manieren plaatsvinden.

Vrij toegankelijk

In de verordening is onderscheid gemaakt tussen overige (vrij-toegankelijke) en individuele (niet vrij-toegankelijke) voorzieningen op het gebied van jeugdhulp (zie artikel 1.2., eerste, respectievelijk tweede lid). Voor een deel van de hulpvragen zal volstaan kunnen worden met een vrij-toegankelijke voorziening. Hier kunnen de jeugdige en zijn ouders gebruik van maken zonder dat zij daarvoor een verwijzing of een besluit van de gemeente nodig hebben. De jeugdige en zijn ouders kunnen zich voor deze jeugdhulp dus rechtstreeks tot de jeugdhulpaanbieder wenden.

Toegang jeugdhulp via de gemeente

Ook kan een hulpvraag van een jeugdige of zijn ouder binnenkomen bij de gemeente. De beslissing door de gemeente welke zorg een jeugdige of zijn ouder precies nodig heeft, komt vervolgens tot stand in overleg met die jeugdige en zijn ouders. In een gesprek tussen een door de gemeente ingezette deskundige en de jeugdige en zijn ouders zal gekeken worden wat de jeugdige en zijn ouders eventueel zelf of met behulp van hun netwerk kunnen doen aan het probleem. Als aanvullend daarop een voorziening op het gebied van jeugdhulp nodig is, dan zal eerst gekeken worden of dit een vrij-toegankelijke voorziening is of een niet vrij-toegankelijke voorziening. Is het laatste het geval dan neemt deze deskundige, namens het college, een besluit en verwijst hij de jeugdige door naar de jeugdhulpaanbieder die volgens de deskundige de aangewezen is om de betreffende problematiek aan te pakken.

Toegang via de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist

De Jeugdwet regelt daarnaast dat de jeugdhulp toegankelijk is na een verwijzing door de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist. Na een dergelijke verwijzing staat echter nog niet vast welke specifieke behandelvorm van jeugdhulp (dus bijvoorbeeld welke therapie) een jeugdige of zijn ouder precies nodig heeft. Een jeugdige kan op dat moment terecht bij de jeugdhulpaanbieder die de gemeente heeft ingekocht. In de praktijk zal het de jeugdhulpaanbieder zelf zijn die op basis van zijn professionele autonomie na de verwijzing beoordeelt welke voorziening precies nodig is (de behandelvorm), hoe vaak iemand moet komen (de omvang) en hoe lang (de duur). Bij deze beoordeling dient de jeugdhulpaanbieder zich te houden aan de afspraken die hij daarover met de gemeente heeft gemaakt in het kader van de contract- of subsidierelatie. Deze afspraken zien op hoe de gemeente haar regierol kan waarmaken en op de omvang van het pakket. Deze afspraken zullen verder ook ingaan op hoe de artsen en de gemeentelijke toegang goed van elkaar op de hoogte zijn van de doorverwijzing of behandeling van een kind, zodat de integrale benadering rond het kind en het principe van 1 gezin – 1 regisseur – 1 plan, met name bij multiproblematiek, kan worden geborgd en er geen nieuwe ‘verkokering’ zal plaatsvinden, waarbij professionals niet goed van elkaar weten dat zij bij het gezin betrokken zijn. Daarnaast zal de jeugdhulpaanbieder rekening moeten houden met de regels die de gemeente bij verordening heeft gesteld. Deze verordening regelt welk aanbod van de gemeente alleen via verwijzing of met een besluit van de gemeente toegankelijk is (zie artikel 1.2.).

Toegang via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter, het openbaar ministerie en de directeur of de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting

Een andere ingang tot de jeugdhulp is via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter (via een kinderbeschermingsmaatregel of een maatregel tot jeugdreclassering), het openbaar ministerie en de directeur of de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting. De gecertificeerde instelling is verplicht om bij de bepaling van de in te zetten jeugdhulp in het kader van een door de rechter opgelegde kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering te overleggen met de gemeente. Uiteraard kan bij dit overleg een kostenafweging plaatsvinden. De gemeente is op haar beurt

vervolgens gehouden de jeugdhulp in te zetten die deze partijen nodig achten ter uitvoering van de kinderschermingsmaatregel of de jeugdreclassering. Deze leveringsplicht van de gemeente vloeit voort uit het feit dat uitspraken van rechters te allen tijde moeten worden uitgevoerd om rechtsgelijkheid en rechtszekerheid te kunnen garanderen. Ook hier geldt dat de gecertificeerde instelling in beginsel gebonden is aan de jeugdhulp die de gemeente heeft ingekocht. Als de kinderrechter een ondertoezichtstelling of gezagsbeëindiging uitspreekt, wijst hij gelijktijdig in de beschikking de gecertificeerde instelling aan die de maatregel gaat uitvoeren. Dit kan de rechter juist omdat de raad voor de kinderscherming in zijn verzoekschrift een concreet advies geeft over welke gecertificeerde instelling de maatregel zou moeten uitvoeren. De raad voor de kinderscherming neemt een gecertificeerde instelling in zijn verzoekschrift op die na overleg met de gemeente en gezien de concrete omstandigheden van het geval hiervoor het meest geschikt lijkt. De raad voor de kinderscherming is verplicht om hierover met de gemeente te overleggen. Deze toegang wordt al in de Jeugdwet zelf geregeld en komt verder dus niet terug in deze verordening.

Toegang via de advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling (AMHK)

Ten slotte vormt ook het AMHK een toegang tot onder andere jeugdhulp. Het AMHK geeft advies over vermoedens en gevallen van huiselijk geweld en kindermishandeling, onderzoekt indien nodig op basis van een melding of er sprake is van kindermishandeling, motiveert zo nodig ouders tot accepteren van jeugdhulp en legt daartoe contacten met de hulpverlening. Deze toegang wordt al in de Jeugdwet zelf geregeld en komt verder dus niet terug in deze verordening.

Artikelsgewijs

Artikel 1.1. Begripsbepalingen

Onder het begrip ‘andere voorziening’ wordt in deze verordening verstaan een voorziening die niet op grond van de Jeugdwet wordt getroffen, maar in het kader van maatschappelijke ondersteuning, onderwijs, werk en inkomen of zorg. Zie ook artikel 2.9, onder b, van de wet. De individuele voorzieningen en overige voorzieningen zijn opgenomen in artikel 1.2. Hoe individuele voorzieningen verkregen kunnen worden, is nader geregeld in artikel 1.3. en verder.

~~De definities van ‘gesprek’ en ‘melding’ zijn nodig omdat deze begrippen niet zijn gedefinieerd in de wet en het gebruik hier afwijkt van het normaal spraakgebruik.~~

~~De melding is het eerste contact van jeugdigen en ouders met het college om aan te geven dat zij behoefte hebben aan jeugdhulp. De melding (artikel 2.1.) is iets anders dan de aanvraag om een individuele voorziening; dit laatste is geregeld in artikel 2.6.~~

Het gesprek is het mondeling contact bij het onderzoek naar de hulpvraag waarin het college - in de praktijk zal het college deze bevoegdheid mandateren aan deskundigen - met degene die jeugdhulp vraagt zijn gehele situatie bespreekt ten aanzien van de ondervonden problemen en de gevolgen daarvan en de gewenste resultaten van de te kiezen oplossingen.

De definitie van ‘pgb’ is opgenomen omdat de afkorting pgb in het spraakgebruik inmiddels meer is ingeburgerd dan voluit ‘persoonsgebonden budget’.

Het aantal definities van artikel 1 is beperkt aangezien de wet al een flink aantal definities kent die ook bindend zijn voor deze verordening. Deze wettelijke definities zijn dan ook niet nogmaals opgenomen in de verordening. Het betreft onder meer definities van centrale begrippen als ‘jeugdhulp’ en ‘jeugdige’. In de verordening gebruiken we de begrippen jeugdige en ouder overeenkomstig de Jeugdwet. Indien mogelijk aangeduid algemeen als ‘jeugdigen en ouders’ en specifiek veelal als ‘de jeugdige of zijn ouders’. Met de aanduiding ‘de jeugdige of zijn ouders’ bedoelen we: de jeugdige (van bijvoorbeeld 16 jaar of ouder) zelfstandig, de jeugdige met één of beide ouders (in de definitie van artikel 1 van de wet: de gezaghebbend ouder, adoptiefouder,

stiefouder of een ander die een jeugdige als behorend tot zijn gezin verzorgt en opvoedt, niet zijnde een pleegouder) (bij een jeugdige tussen de 12 en de 16 jaar), of de ouders namens de jeugdige (bij een jeugdige jonger dan 12 jaar).

In artikel 1.1 van de wet is jeugdhulp als volgt gedefinieerd:

1°. ondersteuning van en hulp en zorg, niet zijnde preventie, aan jeugdigen en hun ouders bij het verminderen, stabiliseren, behandelen en opheffen van of omgaan met de gevolgen van psychische problemen en stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of een verstandelijke beperking van de jeugdige, opvoedingsproblemen van de ouders of adoptiegerelateerde problemen;

2°. het bevorderen van de deelname aan het maatschappelijk verkeer en van het zelfstandig functioneren van jeugdigen met een somatische, verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking, een chronisch psychisch probleem of een psychosociaal probleem en die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, en

3°. het ondersteunen bij of het overnemen van activiteiten op het gebied van de persoonlijke verzorging gericht op het opheffen van een tekort aan zelfredzaamheid bij jeugdigen met een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking of een somatische of psychiatrische aandoening of beperking, die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, met dien verstande dat de leeftijdsgrens van achttien jaar niet geldt voor jeugdhulp in het kader van jeugdstrafrecht.

Overige voorzieningen kenmerken zich doordat zij vrij toegankelijk zijn. Dat wil zeggen: zonder dat eerst een onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers heeft plaatsgevonden, kan van de voorziening gebruik worden gemaakt. Een overige voorziening kan bestaan uit diensten, activiteiten of zaken die toegankelijk zijn voor specifieke groepen of voor de gehele bevolking. Aan de toelating tot een overige voorziening gaat géén beschikking van het college vooraf.

Ook de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kent een aantal definitiebepalingen die voor deze verordening van belang zijn, zoals:

- aanvraag (artikel 1:3, derde lid, van de Awb): een verzoek van een belanghebbende om een besluit te nemen;
- beschikking (artikel 1:3 tweede lid Awb): een besluit dat niet van algemene strekking is, met inbegrip van de afwijzing van een aanvraag daarvan.

Artikel 1.2. Vormen van jeugdhulp

Dit artikel geeft een nadere uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder a, van de wet, waarin is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp)voorzieningen. Uit de memorie van toelichting op de wet (Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr. 3) komt naar voren dat de burger recht heeft op een duidelijk beeld van het aanbod van voorzieningen binnen de gemeente.

Het begrip 'voorziening' is een lastig te vatten begrip. De wetgever waagt zich dan ook niet aan een definitie, maar geeft wel in de memorie van toelichting aan dat de door de gemeente te treffen voorziening zowel een algemene, vrij toegankelijke voorziening kan zijn als een individuele voorziening. Een individuele voorziening zal vaak betrekking hebben op meer gespecialiseerde zorg. De gemeente bepaalt zelf welke hulp vrij toegankelijk is en welke niet. Voor de niet vrij toegankelijke vormen van ondersteuning zal door de gemeente (artikel 1.3.) of door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts en de jeugdhulpaanbieder (artikel 1.4.) eerst beoordeeld moeten worden of de jeugdige of zijn ouders deze ondersteuning daadwerkelijk nodig hebben.

Voorzieningen in de zin van de Jeugdwet zijn gerelateerd aan de driedelige wettelijke definitie van jeugdhulp (zie de toelichting op artikel 1). Een voorziening kan derhalve een breed spectrum van verschillende soorten ondersteuning, hulp en zorg omvatten. Een beschrijving is gewenst omdat de

wetgever gemeenten opdraagt ervoor te zorgen dat de burger zich een beeld kan vormen van de voorzieningen in het kader van jeugdhulp.

Artikel 1.2. van deze verordening biedt een overzicht van het palet aan overige en individuele voorzieningen dat het college ter beschikking staat. Omdat het aanbod van overige en individuele voorzieningen zich in de praktijk zal moeten ontwikkelen, biedt het derde lid het college de mogelijkheid om desgewenst nadere regels te stellen.

Artikel 1.3. Toegang jeugdhulp via gemeente, indiening hulpvraag

Voor de toeleiding naar een overige voorziening of het verkrijgen van een individuele voorziening geldt de vanaf artikel 1.3 beschreven procedure.

Lid 1 van dit artikel regelt de start van het toegangstraject voor jeugdigen en ouders met een hulpvraag.

Lid 2 is een letterlijke weergave van artikel 2.4, tweede lid, onderdeel b, van de wet en regelt de uitvoering van de verplichting van het college om jeugdhulp in te zetten die nodig wordt geacht in situaties waarbij de uitvoering van jeugdbescherming en jeugdreclassering aan de orde is. In die situaties zal in eerste instantie een beroep moeten worden gedaan op het voorzieningenpakket dat door de gemeente is ingekocht via subsidies dan wel contracten.

Lid 3 beschrijft een toeleidingssituatie bij crisissituaties. Beschreven wordt welke mogelijkheden het college dan heeft om adequaat te reageren. Het gaat dan om situaties waarbij gesloten jeugdhulp nodig is vanwege ernstige opgroei- en opvoedingsproblemen. Volgens artikel 6.1.8 van de wet kan het college hiervoor bij de kinderrechter een verzoek indienen voor een machtiging, een spoedmachtiging of een voorwaardelijke machtiging.

In lid 4 is bepaald dat het college de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen ervan, vast in een beschikking. Onder beschikking wordt overeenkomstig artikel 1:3 tweede lid van de Awb verstaan: een besluit van niet algemene strekking, met inbegrip van de afwijzing van een aanvraag. Het is mogelijk om een bezwaarschrift in te dienen tegen deze beschikking.

In lid 5 van dit artikel is geregeld dat onder andere de jeugdige en ouders die een beroep doen op een overige voorziening zoals een opvoedcursus, zich hier direct toe kunnen wenden zonder de procedure vanaf artikel 1.3 te hoeven doorlopen.

Artikel 1.4. Toegang jeugdhulp via huisarts, jeugdarts of medisch specialist

Artikel 1.4. regelt de wijze waarop het college omgaat met de toegang via de huisarts, medisch specialist en jeugdarts tot de jeugdhulp zoals geregeld in artikel 2.6, eerste lid, onder g, van de wet. De huisarts, medisch specialist of jeugdarts kan een jeugdige of zijn ouders verwijzen naar een individuele voorziening *waarmee de gemeente een contract heeft afgesloten*.

In lid 2 is opgenomen dat de externe verwijzers het college in kennis stellen van een doorverwijzing.

Andersom stelt het college de externe verwijzers op de hoogte van de soort zorg die wordt ingezet.

Dit lid is opgenomen om er voor te zorgen dat er zicht komt, zowel bij de externe verwijzers als bij het college, op de in te zetten behandeling.

~~Met andere woorden, een huisarts, medisch specialist of jeugdarts kan aangeven dat een individuele voorziening nodig is, maar het is de gemeente die het formele besluit (een verleningsbeschikking als bedoeld in artikel 3.2.) dient te nemen zodat de voorziening ook daadwerkelijke beschikbaar is voor de jeugdige of zijn ouders.~~ In het bestek is geregeld dat de *specialist jeugdhulpaanbieder* binnen 5 werkdagen melding doet bij het college dat een cliënt naar hem is doorverwezen via de huisarts,

medisch specialist en jeugdarts. *Daaropvolgend dient de jeugdhulpaanbieder het behandelplan in bij de gemeente, die op basis van dit plan de bekostiging start.*

In lid 4 is opgenomen dat de verlenging van de bekostiging van zorg ter beoordeling van het college is. Daarmee wordt de wettelijke verwijsbevoegdheid van de externe verwijzers gerespecteerd, maar kan het college op basis van het behandelplan van de aanbieder wel de afweging maken of de afgesproken resultaten behaald zijn of dat het wenselijk is dat de jeugdige alsnog door het toegangsteam wordt gezien.

Artikel 2.1 Indienen (aan)melding

~~In de Jeugdwet is niet specifiek bepaald op welke wijze het proces, om te komen tot een beoordeling van de hulpvraag, moet plaatsvinden. De keuze is gemaakt om dezelfde werkwijze te hanteren als bij de WMO. Het stellen van een hulpvraag kan leiden tot het indienen van een aanvraag.~~

In lid 1 is aangegeven dat bij het college een ~~hulpvraag~~ (aan)melding kan worden gedaan en door wie.

De melding is vormvrij en kan schriftelijk, elektronisch, mondeling of telefonisch bij het college worden gedaan.

~~Het tweede lid geeft aan dat het college een melding registreert als aanvraag zodra de jeugdige en/of ouder de hulpvraag helder heeft gemaakt. Onder hulpvraag wordt verstaan: de behoefte van een jeugdige of zijn ouders in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen als bedoeld in artikel 2.3 eerste lid van de wet.~~

In het ~~tweede~~ derde lid staat aangegeven dat niet als (aan)melding wordt aangemerkt de vraag die meteen kan worden beantwoord en geen nader onderzoek behoeft. Te denken valt hier bijvoorbeeld aan dat uit het eerste contact kan blijken dat de jeugdige en/of ouder eenvoudig kan worden verwezen naar een andere instantie of dat de jeugdige en/of ouder een voorlichting wenst over het gevoerde beleid.

~~In lid 5 is bepaald dat het college de ontvangst van een melding schriftelijk bevestigt.~~

Artikel 2.2. Legitimatie

In het kader van de rechtmatigheid wordt de identiteit van de jeugdige en/of ouders vastgesteld aan de hand van een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht.

Artikel 2.3. Onderzoek

Deze bepaling is hier opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen en te zorgen dat jeugdigen en ouders goed worden geïnformeerd.

In het eerste lid staat vermeld dat het college zo spoedig mogelijk een afspraak maakt voor een gesprek. Bij de vaststelling van de datum, het tijdstip en de locatie voor het gesprek kunnen dan ook al wat concrete vragen worden gesteld of aan de jeugdige of zijn ouders worden verzocht om nog een aantal stukken te overleggen.

Het derde lid dient ter voorbereiding van het gesprek waarbij voor het onderzoek naar aanleiding van de melding relevante bekende gegevens in kaart worden gebracht, zodat cliënten niet worden belast met vragen over zaken die bij de gemeente al bekend zijn en een goede afstemming mogelijk is met eventuele andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen. De regels met betrekking tot de privacy van betrokkenen en gegevensuitwisseling die gelden op grond van de Jeugdwet en de Wet bescherming persoonsgegevens zijn hierop van overeenkomstige toepassing. Indien gegevens nodig zijn waartoe

het college geen toegang heeft in verband met de privacyregels, kan het college de jeugdige of zijn ouders vragen om toestemming om deze op te vragen of in te zien.

De tweede zin van het derde lid vloeit voort uit het amendement Voordewind/Ypma (Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr. 83). De wet vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. De bepaling is toch in de verordening opgenomen vanwege het belang om in de verordening een zorgvuldige procedure te waarborgen en te zorgen dat jeugdigen en ouders goed worden geïnformeerd over hun rechten en plichten. Dat jeugdigen en ouders niet gedwongen kunnen worden om een familiegroepsplan op te stellen spreekt voor zich, uiteraard kan het college het – in bepaalde gevallen waar dat meerwaarde zou kunnen hebben – wel aanraden en stimuleren. Bovendien, ook als er geen familiegroepsplan wordt opgesteld, zullen bepaalde zaken die ter sprake kunnen komen tijdens het opstellen van een familiegroepsplan óók ter sprake komen tijdens het onderzoek (een gesprek tussen deskundigen en de jeugdige of zijn ouders, zie artikel 2.4., eerste lid). Dan gaat het bijvoorbeeld om het vermogen van de jeugdige of zijn ouders om zelf of met ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de hulpvraag te vinden.

De gemeente heeft in dezen de taak om haar beleid zo vorm te geven dat het gericht is op het tot stand brengen en uitvoeren van familiegroepsplannen (artikel 2.1, onder g, van de wet). Het kan zijn dat het nodig is om enige vorm van ondersteuning te bieden bij het opstellen van een familiegroepsplan om hier effectief uitvoering aan te geven. Dat deze ondersteuning geboden dient te worden als de jeugdige of zijn ouders hier behoefte aan hebben, wordt bevestigd in de laatste zin van het derde lid. Uiteraard kunnen de jeugdige of zijn ouders niet gedwongen worden om ondersteuning te accepteren, maar kan het college het – in bepaalde gevallen waar dat meerwaarde zou kunnen hebben – ook hier wel aanraden en stimuleren. Welke vorm deze ondersteuning heeft, is aan de gemeente, bovendien kan deze van geval tot geval verschillen.

Het familiegroepsplan moet binnen redelijke termijn opgesteld worden. Een vaste termijn stellen is niet mogelijk, aangezien dit ook mede afhangt van de mate waarin en de vorm van eventuele geboden ondersteuning. Omdat het onderwerp zal zijn van het onderzoek, ligt het voor de hand het familiegroepsplan voorafgaand aan het begin van het onderzoek wordt opgesteld. Maar ook tijdens het onderzoek kan mogelijk nog de (gedeelte) wens ontstaan om de eigen kracht nader te onderzoeken en een familiegroepsplan op te stellen. Zo de situatie zich daarvoor leent, kan dan besloten worden hiermee aan de slag te gaan en het onderzoek daarna voort te zetten.

In het vierde lid is een bepaling opgenomen ter voorkoming van onnodige bureaucratie. Als de gemeente al een dossier heeft van de jeugdige of zijn ouders, en de jeugdige of zijn ouders geven toestemming om dit dossier te gebruiken, dan kan een vooronderzoek achterwege blijven. Een gesprek over de acute hulpvraag is dan in de regel nog wel nodig. Indien de hulpvraag ook al bekend is, en het bijvoorbeeld over een vervolgvraag gaat, dan kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders ook van het gesprek worden afgezien. Dit laatste is bepaald in artikel 2.4., derde lid.

Artikel 2.4 Gesprek

Voor een zorgvuldig te nemen besluit is het van belang dat alle feiten en omstandigheden van de specifieke hulpvraag worden onderzocht. Daarbij is het van belang dat het onderzoek in samenspraak met de jeugdige en zijn ouders wordt verricht. Voor een zorgvuldig onderzoek is veelal persoonlijk contact nodig om een totaalbeeld van de jeugdige en zijn ouders te krijgen. Het ligt daarom ook voor de hand dat tijdens een gesprek met de jeugdige en zijn ouders het een en ander wordt besproken. Of dit gesprek op een gemeentelocatie plaatsvindt, op school, bij de jeugdige of zijn ouders thuis, of bij een andere deskundige zal afhankelijk van de concrete situatie worden besloten. Indien nodig voor het onderzoek, kan ook sprake zijn van meerdere (opeenvolgende) gesprekken.

In het gesprek zou duidelijk moeten worden hoe ook de meest complexe individuele voorzieningen kunnen worden getroffen. De wetgever omkleedt de procedure om te komen tot een individuele voorziening met allerlei waarborgen rond een deskundige beoordeling. Het kan zelfs gaan om

diagnostiek om voor een psychiatrische behandeling in aanmerking te komen of voor een verblijf in 24-uursopvang. Dat zijn zwaarwegende beslissingen waaraan professioneel onderzoek en afweging aan ten grondslag ligt.

In het eerste lid is opgenomen dat het gesprek zo spoedig mogelijk moet plaatsvinden. Het hangt af van de situatie hoe snel dat kan of moet plaatsvinden.

In de onderdelen a tot en met h g zijn de onderwerpen van het gesprek weergegeven. Het betreft uiteraard altijd maatwerk. Indien de jeugdige al bij de gemeente bekend is, zullen een aantal gespreksonderwerpen niet meer uitgediept hoeven te worden en zal bijvoorbeeld alleen kunnen worden gevraagd of er nog nieuwe ontwikkelingen zijn. Komen een jeugdige of zijn ouders voor het eerst bij de gemeente, dan zal het gesprek dienen om een totaalbeeld van de jeugdige en zijn situatie te krijgen. In onderdeel c wordt de eigen kracht van jeugdigen en ouders voorop gesteld overeenkomstig het in de considerans van de wet vermelde uitgangspunt dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt. Een te verstrekken voorziening kan ook juist nodig zijn om de mate van probleemoplossend vermogen van de jeugdige en zijn ouders en die van de naaste omgeving te versterken.

Ten aanzien van de afstemmingsplicht in onderdeel e valt te denken aan een voorziening die een jeugdige ontvangt op grond van de AWBZ of de Zvw en een voorziening op het gebied van passend onderwijs.

Het tweede lid bevestigt de regeling van het familiegroepsplan in de Jeugdwet (artikel 2.1, onder g, in samenhang met artikel 1.1). De wet vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. De bepaling is toch in de verordening opgenomen vanwege het belang om in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van jeugdigen en ouders te geven.

Als de jeugdige en zijn ouders wel een familiegroepsplan hebben opgesteld, dan wordt dit als eerste bij dat onderzoek betrokken. Uiteindelijk zal altijd het college moeten oordelen welke jeugdhulp zij nodig acht en in welke mate de jeugdige en zijn ouders, zo nodig met hulp uit de naaste omgeving, op eigen kracht bepaalde problemen (deels) kunnen oplossen. Een deugdelijk familiegroepsplan, al dan niet opgesteld met ondersteuning van de gemeente, kan deze stap in het proces vergemakkelijken. Het college dient een familiegroepsplan als eerste te betrekken bij het onderzoek; het kan een deugdelijk familiegroepsplan niet zomaar naast zich neerleggen.

Het derde lid dient ertoe ouders te informeren.

~~Het college neemt niet de hoogte van de bijdrage in de kosten in de beschikking op. De bijdrage wordt vastgesteld door een door het college daartoe aangewezen bestuursorgaan, evenals de mogelijkheid van bezwaar en beroep daartegen. In artikel 8.2.3 van de wet is bepaald dat de ouderbijdrage door 'het bestuursorgaan dat (door Onze Ministers) met (de vaststelling en) de inning is belast' wordt vastgesteld en ten behoeve van de gemeente wordt geïnd. De ouderbijdrage geldt op grond van art. 8.2.1 van de wet alleen in situaties van jeugdhulp buiten de thuissituatie.~~

~~Uit de Memorie van Toelichting blijkt dat de regering het wenselijk acht om de eigenbijdrageregelingen voor de extramurale AWBZ, de Wmo en de Jeugdwet goed op elkaar te laten aansluiten. Gelijk aan de eigen bijdrage in de Wmo, wordt daarom geregeld dat de vaststelling en inning van de ouderbijdrage voor jeugdhulp zal worden verzorgd door het CAK. Het hebben van één organisatie die de ouderbijdragen int maakt dat er zicht is op het aantal ouderbijdragen dat een gezin moet betalen en maakt het mogelijk om die waar nodig te beperken.~~

Artikel 2.5. ~~Verslag-Rapportage~~

In lid 1 staat vermeld dat het onderzoek wordt afgerond binnen zes weken na registratie van de melding. In de wet staat echter geen termijn vermeld. Er is gekozen voor een termijn van zes weken, zodat dezelfde termijn wordt gehanteerd als bij de WMO.

Het tweede lid Dit artikel is opgenomen in het belang van een zorgvuldige dossiervorming en een zorgvuldige procedure. De invulling van deze verslagplicht is vormvrij. Het college Hierbij is een voorbeeld genomen aan de praktijk van de Wmo. In de memorie van toelichting op het wetsvoorstel Wmo 2015 (Kamerstukken II 2013/14 33 841, nr.3) staat hierover dat het college *verstrekt* een weergave van de uitkomsten van het onderzoek *verstrekt* om de cliënt in staat te stellen een aanvraag te doen voor een maatwerkvoorziening. Dat moet in beginsel schriftelijk. *De rapportage wordt vervolgens ter kennisname verzonden naar de jeugdige en/of zijn ouders.*

. Een goede weergave maakt het voor de gemeente inzichtelijk om een juiste beslissing te nemen te nemen op een aanvraag en draagt bij aan een inzichtelijke communicatie met de cliënt. Uiteraard zal de weergave van de uitkomsten van het onderzoek variëren met de uitkomsten van het onderzoek. Zo zal de weergave van het onderzoek bijvoorbeeld heel beperkt kunnen zijn als de cliënt van mening is goed geholpen te zijn en de uitkomst is dat geen aanvraag van een maatwerkvoorziening noodzakelijk is. Bij meer complexe onderzoeken zal uiteraard een uitgebreidere weergave noodzakelijk zijn. Desgewenst kan de gemeente de schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek ook gebruiken als een met de cliënt overeengekomen plan (arrangement) waarin de gemaakte afspraken en de verplichtingen die daaruit voortvloeien, zijn vastgelegd. Het is in dat geval passend dat het college en de cliënt dit plan ondertekenen.

Artikel 2.6. Aanvraag

Deze bepaling is een uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder a, van de wet, waarbij is bepaald dat de gemeente bij verordening in ieder geval regels stelt met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening. Een aanvraag is nodig om een verleningsbeschikking voor een individuele voorziening te verkrijgen.

In de Awb worden regels gegeven omtrent de aanvraag. Deze verordening wijkt daarvan niet af. Op grond van artikel 4:1 van de Awb wordt een aanvraag tot het geven van een beschikking schriftelijk ingediend bij het bestuursorgaan dat bevoegd is op de aanvraag te beslissen (hier het college), tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald. Een aanvraag dient te zijn voorafgegaan door het stellen van een hulpvraag / een melding.

In de Jeugdwet is geen beslistermijn opgenomen. Voor de beslistermijn is daarom aansluiting gezocht bij de WMO. In lid 2 is opgenomen dat het college een beschikking geeft binnen twee weken na ontvangst van de aanvraag.

Artikel 2.7.6. Extern deskundigenonderzoek

In lid 1 is bepaald het college bevoegd is om de jeugdige en/of ouders op te roepen in persoon te verschijnen op een door het college te bepalen plaats en tijdstip en te laten onderzoeken en/of ondervragen door een of meer daartoe aangewezen deskundigen. Dit alles met de beperking dat dit in het belang moet zijn van het onderzoek. Het college mag dus geen gegevens (doen) opvragen waarin hij uit andere hoofde geïnteresseerd is.

Het is bij de adviesaanvraag van belang dat hierbij een heldere vraag of afgebakende opdracht wordt verstrekt, zodat duidelijk is voor de jeugdige en/of ouders en de adviseur welk aanvullend onderzoek nog nodig is.

Artikel 3.1. Toekenning individuele voorziening

In dit artikel wordt duidelijk gemaakt welke afwegingsfactoren het college hanteert bij toekenning van individuele voorzieningen, inclusief het pgb. Hierbij is het voor het college van belang de mate

van 'eigen kracht' en het al of niet gedeeltelijk gebruik kunnen maken van een overige of andere voorziening, goed te beoordelen. Dit is vastgelegd in lid 1.

Lid 2 heeft betrekking op de situatie, dat een verwijzing op grond van artikel 1.4. die door het college moet worden uitgevoerd, aan de orde is. Er dient dan een schriftelijke toekenning van een individuele voorziening plaats te vinden.

~~In het derde lid van dit artikel zijn specifieke bepalingen over het pgb opgenomen. Hierin is aangesloten op artikel 8.1.1 van de wet, dat voor het pgb is aangepast aan de verwante regelgeving met betrekking tot de maatschappelijke ondersteuning als geregeld in de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo).~~

~~In artikel 8.1.1, vijfde lid, onderdeel a, van de wet is bepaald dat het college een pgb kan weigeren voor zover de kosten van het betrekken van de jeugdhulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening. De formulering in artikel 8.1.1 maakt nog wel mogelijk dat jeugdigen of hun ouders zelf kunnen bijbetalen wanneer het tarief van de door hen gewenste aanbieder duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod. Het college kan het pgb dan slechts weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan het door het college voorgesteld aanbod. Deze, uit het amendement Bisschop en Voortman voortvloeiende mogelijkheid is expliciet vastgelegd in lid 4.~~

Artikel 3.2 Inhoud beschikking

Indien de jeugdige of zijn ouders een formele aanvraag bij het college indienen (artikel 2.6.) of er overeenkomstig de artikelen 1.3. vierde lid en 1.4. derde lid, een beschikking afgegeven wordt, dient het college een schriftelijke beschikking op te stellen, waartegen zij bezwaar en beroep op grond van de Awb kunnen indienen. Uitgangspunt van de wet is dat de jeugdige of zijn ouders een voorziening in 'natura' krijgen. Indien gewenst door de jeugdige of zijn ouders bestaat echter de mogelijkheid van het toekennen van een pgb.

Het eerste lid bevestigt de regeling van deze onderwerpen in de Jeugdwet en de Awb en is hier opgenomen in het belang van burgers om hen in de verordening een zo compleet mogelijk beeld te geven van hun rechten en plichten. De mogelijkheid om bezwaar in te dienen tegen de beschikking en ook de daarop volgende mogelijkheid van beroep bij de rechter is geregeld in de Awb en geldt in beginsel voor alle beschikkingen. Indien een jeugdige of zijn ouders in bezwaar en beroep willen gaan, hebben zij op grond van de Awb het recht op het indienen van een aanvraag, waarmee een voor bezwaar en beroep vatbaar besluit kan worden uitgelokt. Ook de weigering, of het te lang uitblijven van een beschikking, geeft de burger op grond van de Awb de ingang van bezwaar en beroep.

Lid 2 geeft aan welke elementen de beschikking voor een voorziening in natura dient te bevatten.

Lid 3 vermeldt de inhoudseisen voor de pgb-beschikkingen.

~~In lid 4 is bepaald dat in de beschikking informatie wordt opgenomen over de wettelijk geldende regels ter zake van de eventuele verschuldigdheid van een ouderbijdrage. De vaststelling en inning geschiedt door het bestuursorgaan dat namens de gemeente met de inning is belast.~~

Artikel 3.3. Regels Criteria voor het een pgb

Op grond van artikel 8.1.1 van de wet is bepaald dat indien de jeugdige of zijn ouders dit wensen, het college hen een pgb verstrekt dat hen in staat stelt die jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken.

Een pgb wordt verstrekt indien:

- de jeugdige of zijn ouders, eventueel met hulp, in staat zijn de aan de pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren;

- de jeugdige of zijn ouders zich gemotiveerd op het standpunt stellen dat zij de individuele voorziening, die wordt geleverd door een aanbieder, niet passend achten.
- *het college van oordeel is dat er voldoende waarborg is dat de voorziening van goede kwaliteit is.*

Om te kunnen vaststellen of de jeugdige of zijn ouders aan deze voorwaarden voldoen, wordt van de jeugdige of zijn ouders verwacht dat zij een gemotiveerd verzoek indienen als zij voor een pgb in aanmerking willen komen. Aan dit verzoek wordt een aantal eisen verbonden, dat is opgenomen in het eerste lid.

~~Het tweede en derde lid berusten op artikel 2.9, onder c, van de wet. In deze wetsbepaling staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld.~~

~~Het vierde lid betreft een delegatiebepaling. De raad delegeert de bevoegdheid aan het college om bij nadere regels voorwaarden te stellen aan het pgb voor personen uit het sociaal netwerk.~~

In het tweede lid van dit artikel zijn specifieke bepalingen over het pgb opgenomen. Hierin is aangesloten op artikel 8.1.1 van de wet, dat voor het pgb is aangepast aan de verwante regelgeving met betrekking tot de maatschappelijke ondersteuning als geregeld in de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo).

In artikel 8.1.1, vijfde lid, onderdeel a, van de wet is bepaald dat het college een pgb kan weigeren voor zover de kosten van het betrekken van de jeugdhulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening. De formulering in artikel 8.1.1 maakt nog wel mogelijk dat jeugdigen of hun ouders zelf kunnen bijbetalen wanneer het tarief van de door hen gewenste aanbieder duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod. Het college kan het pgb dan slechts weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan het door het college voorgesteld aanbod. Deze, uit het amendement Bisschop en Voortman voortvloeiende mogelijkheid is expliciet vastgelegd in lid 3 sub a.

Tevens is in het derde lid (sub b) bepaald dat het college een pgb kan weigeren indien het college eerder een beslissing voor het verstrekken van een individuele voorziening of pgb heeft herzien in verband met het verstrekken van onjuiste of onvolledige gegevens, het niet voldoen aan de voorwaarden die verbonden zijn aan de individuele voorziening of pgb of een onjuiste besteding van een pgb.

Als er sprake is van ondersteuning in een spoedeisende situatie, is er nog geen sprake van geïndiceerde ondersteuning. In zo'n geval is de ondersteuning niet mogelijk via een pgb. Zodra het reguliere onderzoek is afgerond en een individuele voorziening blijkt aan de orde, dan kunnen de jeugdige en/of zijn ouders uiteraard wel een verzoek indienen voor een pgb (sub c).

Een pgb is niet mogelijk voor de betaling van een persoon die jeugdige en/of zijn ouders begeleidt met het beheer van het pgb. Ook mogen er van het pgb geen administratiekosten worden betaald (sub d).

Artikel 3.4 Tarief pgb

In artikel 2.9 sub c en artikel 2.10 van de wet staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld, waarbij geldt dat de hoogte toereikend moet zijn. De maximale hoogte van een pgb is in de verordening begrensd op de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate door het college ingekochte individuele voorziening in natura.

Lid 1: De hoogte van het pgb wordt bepaald aan de hand van het ingediende pgb-plan en aan de hand van vastgestelde maximale pgb-tarieven. Sub b is gebaseerd op artikel 2.10 van de wet. Hierin staat dat het pgb toereikend moet zijn.

Lid 2: Voor de hoogte van het pgb is ook bepalend of de ondersteuning wordt ingekocht bij een professionele hulpverlener/zorgorganisatie (professionele ondersteuning) of bij iemand uit de eigen familie of sociale netwerk (informele ondersteuning).

Lid 3: Het derde lid geeft regels voor de wijze van berekening van de hoogte van de bedragen voor pgb's.

Het maximum budget voor professionele dienstverlening is afgeleid van de kostprijs voor de voorziening in natura, die het college is verschuldigd voor de individuele voorziening. Het budget is hieraan niet gelijk, omdat aan gecontracteerde aanbieders zware eisen worden gesteld onder andere met betrekking tot zorgcontinuïteit, regeling klachtrecht en medezeggenschap en inzet competent personeel die kostprijsverhogend werken. Daarnaast zijn de overheadkosten van kleine aanbieders en zzp'ers in het algemeen lager dan die van aanbieders, omdat de aanbieders aan allerlei eisen moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een contract.

Bij ondersteuning in het informele circuit wordt uitgegaan van lagere tarieven, omdat in dat geval sprake is van het ontbreken van kosten die professionele dienstverleners wel hebben. Te denken valt aan overheadkosten, verzekeringen en pensioenvoorzieningen. Hierbij is aansluiting gezocht bij de regeling langdurige zorg, artikel 5.22 lid 1. Hier wordt ook uitgegaan van een tarief van € 20,- per uur of per dagdeel voor informele zorg.

De hoogte van een pgb is opgebouwd uit verschillende kostencomponenten, zoals salaris, vervanging tijdens vakantie, verzekeringen en reiskosten.

Artikel 4.1. Nieuwe feiten en omstandigheden

Dit artikel is een uitwerking van artikel 8.1.2 van de wet.

Artikel 4.2. Herziening of intrekking

Lid 1 is een uitwerking van artikel 8.1.4. van de wet. Daarnaast is opgenomen dat rekening kan worden gehouden met een langdurige opname in een instelling (wlz, zorgverkeringswet of jeugdwet).

Lid 2 is een 'kan' bepaling. Een pgb wordt verstrekt met de bedoeling dat men daarmee een voorziening treft. Als binnen zes maanden na de uitbetaling van het pgb geen voorziening is getroffen, heeft het college de bevoegdheid om de beslissing geheel of gedeeltelijk in te trekken.

Artikel 4.3. Opschorting betaling uit het pgb

Met dit artikel wordt uitvoering gegeven aan artikel 2.9 onder d van de wet, in combinatie met artikel 8, vierde lid aanhef en onder f, van de Regeling Jeugdwet. Er wordt mee beoogd misbruik en oneigenlijk gebruik van pgb's te bestrijden.

In bepaalde gevallen is (tijdelijke) opschorting van een betaling uit het pgb naar aanleiding van een declaratie een beter instrument dan beëindiging of weigering of zelfs intrekken of herzien van het verleningsbesluit. Middels opschorting kan ruimte geboden worden voor herstelmaatregelen of nader onderzoek.

Het tweede lid is toegevoegd omdat het voor kan komen dat een cliënt tijdelijk geen gebruik van een individuele voorziening of pgb kan maken door (tijdelijke) opname in een instelling. In dat geval kan het praktischer zijn de maatwerkvoorziening of het pgb tijdelijk op te schorten. Volgens het derde lid stelt het college de pgb-houder schriftelijk op de hoogte van het verzoek.

Artikel 4.4. Terugvordering

In dit artikel is de bevoegdheid aan het college gegeven tot het (in geldswaarde) terugvorderen van een ten onrechte verstrekte individuele voorziening of pgb. Hierbij is tevens bepaald dat het college het terug te vorderen bedrag bij dwangbevel kan invorderen.

De artikelen 4.1. tot en met 4.3. zijn een uitwerking van de bij nota van wijziging (Kamerstukken II 2013/14 33 684, nr. 11, artikel D) ingevoegde verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder d, van de wet, waarbij is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. In de toelichting op de nota van wijziging is voorts vermeld dat het tot de gemeentelijke verantwoordelijkheid behoort misbruik van de geboden voorzieningen te voorkomen en, waar nodig, op te treden tegen onterecht gebruik van individuele voorzieningen of persoonsgebonden budgetten.

De artikelen 4.1. tot en met 4.3. geven handen en voeten aan de bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik en zijn opgenomen in deze verordening. De wettekst van de artikelen 8.1.2 tot en met 8.1.4 is veelal beperkt tot de pgb. Waar mogelijk en zinvol, is dit ter uitwerking van de delegatiebepaling in artikel 2.9, onder d, van de wet, in de verordening uitgebreid tot de individuele voorziening in natura. Hiervoor kan ook steun gevonden worden in de tekst van de toelichting op artikel 8.1.2, waarbij is vermeld dat de in het eerste lid geregelde inlichtingenverplichting als uitgangspunt heeft dat van de jeugdige en zijn ouders aan wie een individuele voorziening of een daaraan gekoppeld pgb is verstrekt, verlangd kan worden dat ze voldoende gegevens en inlichtingen verstrekken om het college in staat te stellen te beoordelen of het beroep op die individuele voorziening of het daaraan gekoppelde pgb terecht is gedaan. Indien het de jeugdige of zijn ouders redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat er feiten en omstandigheden, of daarin opgetreden wijzigingen, zijn die van invloed kunnen zijn op de toekenning van de individuele voorziening of het daaraan gekoppelde pgb, dienen zij dit onverwijld aan het college te melden. Verstrekken zij niet onverwijld uit eigen beweging of op verzoek van het college alle gevraagde inlichtingen en bewijsstukken, dan heeft dat gevolgen voor de toekenning van de voorziening of het daaraan gekoppelde pgb. Het college kan niet alleen bij een aanvraag, maar ook in andere stadia concrete informatie en bewijsstukken van de belanghebbende vragen.

Artikel 4.6 Toezichthouder

Dit artikel biedt de grondslag voor het aanwijzen van een toezichthouder. De toezichthouder is belast met het houden van toezicht op de rechtmatigheid van de besteding van individuele voorzieningen. Bijvoorbeeld als de gemeente rechtmatigheidsonderzoeken wil laten doen naar de bestedingen van pgb's.

Artikel 5.1.1. Kwaliteitseisen

In het eerste lid zijn een aantal voor de hand liggende kwaliteitseisen uitgewerkt. In lid 2 is bepaald welke verdere eisen er zijn gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen. In het derde lid is geregeld dat het college toeziet op de naleving van de betreffende kwaliteitseisen.

Artikel 5.1.2. Verhouding prijs en kwaliteit

Het college kan de uitvoering van de Jeugdwet, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de jeugdige of zijn ouders, door aanbieders laten verrichten (artikel 2.11, eerste lid, van de Jeugdwet). Met het oog op gevallen waarin dit ten aanzien van jeugdhulp, kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering gebeurt, moeten bij verordening regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van

jeugdhulp of de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan (artikel 2.12 van de Jeugdwet). Daarbij dient in ieder rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

Om te voorkomen dat er alleen gekeken wordt naar de laagste prijs voor de uitvoering worden in dit artikel een aantal andere aspecten genoemd waarmee het college bij het vaststellen van tarieven (naast de prijs) rekening dient te houden. Hiermee wordt bereikt dat er een beter beeld ontstaat van reële kostprijs voor de activiteiten die zij door aanbieders willen laten uitvoeren. Uitgangspunt is dat de aanbieder kundig personeel inzet tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden. Hiervoor is ten minste een beeld nodig van de vereiste activiteiten en de arbeidsvoorwaarden die daarbij horen. Dit biedt een waarborg voor werknemers dat hun werkzaamheden aansluiten bij de daarvoor geldende arbeidsvoorwaarden.

Artikel 5.2.1 Klachtenregeling

Dit artikel regelt het gemeentelijke klachtrecht. De gemeente is al op grond van de Awb in het algemeen verplicht tot een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van personen en bestuursorganen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn. Gelet op het van toepassing zijnde hoofdstuk 9 van de Awb, waarin een uitvoerige regeling omtrent klachtbehandeling is gegeven, en ook het recht is neergelegd om na de afhandeling van de klacht de bevoegde ombudsman te verzoeken een onderzoek in te stellen, kan in deze verordening met een enkele bepaling worden volstaan.

In de regel zal eerst de aanbieder worden aangesproken bij klachten over de wijze van behandeling. De klachtmogelijkheid tegenover de aanbieder is geregeld in artikel 4.2.1 e.v. van de wet. Pas wanneer dit klachtrecht niet bevredigend is, of niet logisch, bijvoorbeeld bij gedragingen van gemeenteambtenaren, dan komt de gemeentelijke klachtmogelijkheid in zicht. De klacht wordt dan afgehandeld overeenkomstig de bepalingen van de Procedureregeling Klachtbehandeling gemeente Hengelo.

Artikel 5.2.2. Vertrouwenspersoon

In artikel 2.6, eerste lid, onder f, van de wet is bepaald dat het college ervoor verantwoordelijk is dat jeugdigen, hun ouders of pleegouders een beroep kunnen doen op een vertrouwenspersoon. De wet adresseert het college rechtstreeks en vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. De bepaling uit de wet is toch in de verordening opgenomen vanwege het in het belang om in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van jeugdigen en ouders te geven. Iedere cliënt die vragen, klachten over en/of problemen heeft met zijn/haar (rechts)positie en over de (toeleiding naar) jeugdhulp, mag ondersteuning krijgen van een vertrouwenspersoon. Gemeenten hebben er met elkaar voor gekozen het vertrouwenswerk centraal via de VNG te regelen en in te richten (ALV VNG, 18 juni 2014). De VNG gaat namens alle gemeenten in eerste instantie landelijke inkoop voor de duur van twee jaar verrichten, waarna evaluatie plaatsvindt. Als gemeente hebben we de plicht om aan onze inwoners kenbaar te maken dat ze gebruik mogen maken van deze vorm van ondersteuning.

Artikel 5.3.1. Inspraak en medezeggenschap

~~In dit artikel zijn bepalingen opgenomen over de medezeggenschap bij de gemeente. De mogelijkheid tot medezeggenschap tegenover de aanbieder is al geregeld in artikel 4.2.4 e.v. van de wet.~~

~~Regeling van de medezeggenschap is verplicht op grond van artikel 2.10 van de wet in samenhang met artikel 2.1.3, derde lid, van de Wmo 2015.~~

Lid 1 en 2 geven uitvoering aan artikel 2.10 van de wet. In artikel 2.10 worden de artikelen 2.1.3, derde lid, en 2.5.1 (jaarlijks cliëntervaringsonderzoek) van de Wmo 2015 van overeenkomstige toepassing verklaard. Ingevolge artikel 2.1.3, derde lid, van de Wmo 2015 dient bij verordening te worden bepaald op welke wijze ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van deze wet.

Lid 3: Het college betreft een adviesraad bij de uitvoering van het beleid jeugdhulp.

Lid 4: De adviesraad adviseert over 3 beleidsvelden, namelijk jeugd, Wmo en Werk en inkomen.

Lid 5: Het doel van de adviesraad is om inwoners op een gestructureerde manier te betrekken bij de beleidsontwikkeling, beleidsuitvoering en beleidsevaluatie van de jeugdhulp om zo bij te dragen aan de totstandkoming of verbetering van dit beleid.

Artikel 5.3.2. Recht tot uitdagen

Het recht tot uitdagen is een nieuw fenomeen dat kansen biedt om het samenspel tussen de overheid en de burgers te vernieuwen en om de dienstverlening op het gebied van zorg en ondersteuning beter te laten aansluiten bij de behoeften van de burgers. In lid 1 wordt geregeld dat het college burgers actief moet wijzen op de mogelijkheden van het recht op uitdagen. Lid 2 legt de bevoegdheid tot het stellen van nadere regels voor de initiatieven die voort komen uit het recht op uitdagen neer bij het college.

Artikel 6.1. Privacy

In dit artikel wordt weergegeven hoe de gemeente omgaat met gegevensverwerking. Hierbij wordt rekening gehouden met de geldende wet- en regelgeving.

Artikel 6.2. Nadere regels

Het kan noodzakelijk zijn om nadere regels te stellen op het gebied van onderwerpen die niet expliciet als onderwerp van nadere regelgeving zijn aangemerkt. Dit artikel biedt de grondslag hiervoor.

Artikel 6.3. Intrekking oude verordening

In dit artikel wordt de oude verordening ingetrokken.

Artikel 6.4. Overgangsbepalingen

In het eerste lid is bepaald dat besluiten die berusten op bepaalde artikelen van de in te trekken verordening, voortaan berusten op de overeenkomstige artikelen van de nieuwe verordening. Dit wordt omhangen genoemd. De besluiten hangen voortaan aan de nieuwe verordening.

In het tweede lid is bepaald dat aanvragen die voor de inwerkingtreding van deze nieuwe verordening zijn ingediend maar waarop bij de inwerkingtreding nog niet is beslist, worden afgedaan op grond van de nieuwe verordening.

In het derde lid is voor lopende bezwaarschriften bepaald dat deze volgens de nieuwe verordening worden afgedaan.

Artikel 6.5. Inwerkingtreding

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van deze verordening.

Artikel 6.6. Citeertitel

Dit artikel legt vast hoe de verordening moet worden aangehaald.

VERORDENING JEUGDHULP GEMEENTE HENGELO, 2^e WIJZIGING

De raad van de gemeente Hengelo;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 15 mei 2018;

gelet op de artikelen 2.9, 2.10, 2.12 en 8.1.1. vierde lid van de Jeugdwet;

gelet op artikel 149 van de Gemeentewet;

gezien het advies van de Adviesraad sociaal domein van 30 maart 2018;

gelet op de doelstellingen zoals verwoord in het Beleidsplan *Met respect... op weg naar een nieuw stelsel voor maatschappelijke ondersteuning*;

Overwegende dat:

- de Jeugdwet de verantwoordelijkheid voor het organiseren van goede en toegankelijke jeugdhulp bij de gemeente heeft belegd, waarbij het uitgangspunt is dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt;
- het noodzakelijk is om regels vast te stellen over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige voorzieningen, de wijze van afstemming met andere voorzieningen, de wijze waarop het persoonsgebonden budget wordt vastgesteld, de bestrijding misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet en regels ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor levering van jeugdhulp en de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan; en
- het wenselijk is te bepalen onder welke voorwaarden degene aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot diens sociale netwerk.

Besluit vast te stellen:

Verordening Jeugdhulp gemeente Hengelo, 2^e wijziging

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1.1. Begripsbepalingen

In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. andere voorziening: voorziening anders dan in het kader van de Jeugdwet, op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen;
- b. college: college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hengelo;
- c. familiegroepsplan: hulpverleningsplan of plan van aanpak opgesteld door de ouders, samen met bloedverwanten, aanverwanten of anderen die tot de sociale omgeving van de jeugdige behoren;
- d. gesprek: gesprek als bedoeld in artikel 2.4.;
- e. hulpvraag: behoefte van een jeugdige of zijn ouders aan jeugdhulp in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen, als bedoeld in artikel 2.3, eerste lid, van de wet;

- f. individuele voorziening: de via een beschikking toegankelijke, op de jeugdige of zijn ouders toegesneden jeugdhulpvoorziening, die door het college in natura of bij pgb wordt verstrekt;
- g. (aan)melding: melding van een hulpvraag als bedoeld in artikel 2.1., eerste lid;
- h. rapportage jeugd en gezin: het hulpverleningsplan als bedoeld in artikel 1.1. van de wet;
- i. ouders: ouders als bedoeld in artikel 1.1 van de wet en of de gemachtigde dan wel de vertegenwoordiger van de jeugdige
- j. overige voorziening: de overige voorzieningen als bedoeld in artikel 2.9 onder a van de wet, waarvoor geen beschikking van het college is vereist;
- k. pgb: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1 van de wet, zijnde een door het college verstrekt budget aan een jeugdige of zijn ouders, dat hen in staat stelt de jeugdhulp die in de vorm van een individuele voorziening is toegekend, van derden te betrekken;
- l. Professionele ondersteuning: ondersteuning door een beroepsoefenaar die is ingeschreven in het kwaliteitsregister jeugd.
- m. wet: Jeugdwet.

Artikel 1.2. Vormen van jeugdhulp

1. De volgende overige voorzieningen zijn beschikbaar:
 - a. Informatie en advies;
 - b. Opvoedondersteuning (individueel en groepsgericht);
 - c. Opgroeiondersteuning (individueel en groepsgericht).
2. De volgende individuele voorzieningen zijn beschikbaar:
 - a. Ambulante jeugdhulp;
 - b. Residentiële/24-uurs jeugdhulp;
 - c. Pleegzorg;
 - d. Jeugdbescherming;
 - e. Jeugdreclassering;
 - f. JeugdzorgPlus.
3. Het college kan bij nadere regels aanvullingen op de overige en individuele voorzieningen vaststellen die op basis van het eerste en tweede lid beschikbaar zijn.

Artikel 1.3. Toegang jeugdhulp via gemeente, indiening hulpvraag

1. Jeugdigen en ouders met een hulpvraag kunnen het college verzoeken om toeleiding naar een overige voorziening of toekenning van een door het college bij besluit te verlenen individuele voorziening.
2. Het college zorgt voor inzet van de jeugdhulp die de rechter of de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel en de uitvoering van jeugdreclassering.
3. In spoedeisende gevallen treft het college zo spoedig mogelijk een passende tijdelijke maatregel of vraagt het college een machtiging gesloten jeugdhulp als bedoeld in hoofdstuk 6 van de wet.
4. Het college legt de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen daarvan, vast in een beschikking als bedoeld in artikel 3.2.
5. Jeugdigen en ouders kunnen zich rechtstreeks wenden tot een overige voorziening.

Artikel 1.4. Toegang jeugdhulp via huisarts, jeugdarts of medisch specialist

1. Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp na een verwijzing door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar een gecontracteerde jeugdhulpaanbieder voor een individuele voorziening.
2. De huisarts, medisch specialist en jeugdarts die een jeugdige of zijn ouders behandelen, stellen het college in kennis van hun verwijzing naar een individuele voorziening. Het college stelt vervolgens de huisarts, medisch specialist en jeugdarts op de hoogte van de in te zetten zorg door de aanbieder.
3. De gecontracteerde jeugdhulpaanbieder maakt een behandelplan op basis van de overeengekomen contractafspraken voor een individuele voorziening en dient dit plan in bij het college ter kennisname en bekostiging.
4. Het college beslist over de verlenging van de bekostiging van een individuele voorziening met in achtneming van de artikelen 2.1 t/m 2.6 van deze verordening.

HOOFDSTUK 2 PROCEDURELE BEPALINGEN TOEGANG VIA GEMEENTE

Artikel 2.1. Indienen van een (aan)melding

1. Een (aan)melding kan schriftelijk, elektronisch of mondeling- al dan niet telefonisch- worden gedaan.
2. Niet als (aan)melding wordt aangemerkt de vraag die meteen kan worden beantwoord en geen nader onderzoek behoeft.
3. De jeugdige of zijn ouders vullen een door het college vastgestelde (aan)meldingsformulier in en ondertekenen dit betreffende formulier.

Artikel 2.2. Legitimatie

Het college kan de jeugdige en/of zijn ouders verplichten zich te legitimeren door middel van een identiteitsbewijs als bedoeld in de Wet op de identificatieplicht.

Artikel 2.3. Onderzoek

1. Het college maakt zo spoedig mogelijk met de jeugdige of zijn ouders een afspraak voor een gesprek.
2. Voor het gesprek verschaft de jeugdige of zijn ouders het college alle gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.
3. Het college verzamelt voor het onderzoek van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de jeugdige en zijn situatie. Hierbij brengt het college de jeugdige en zijn ouders op de hoogte van de mogelijkheid om binnen een redelijke termijn een fameliegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1 van de wet op te stellen. Als de jeugdige en zijn ouders daarom verzoeken, draagt het college zorg voor ondersteuning bij het opstellen van een fameliegroepsplan.
4. Het college kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders afzien van een onderzoek als bedoeld in het tweede en derde lid.

Artikel 2.4. Gesprek

1. Voor zover noodzakelijk onderzoekt het college zo spoedig mogelijk in een gesprek, bedoeld in artikel 2.3. tussen deskundigen en de jeugdige en/of zijn ouders:
 - a. de behoeften, persoonskenmerken, voorkeuren, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige en het probleem of de hulpvraag;
 - b. het gewenste resultaat van het verzoek om jeugdhulp;
 - c. het vermogen van de jeugdige of zijn ouders om op eigen kracht of met ondersteuning van de naaste omgeving of andere dan wel overige voorzieningen een oplossing voor zijn hulpvraag te vinden, al dan niet met behulp van een familiegroepsplan;
 - d. de mogelijkheid om een individuele voorziening te verstrekken;
 - e. de wijze waarop een mogelijk toe te kennen individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, of werk en inkomen;
 - f. hoe rekening zal worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders;
 - g. de mogelijkheden voor de verstrekking van een pgb, waarbij de jeugdige en of zijn ouders in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze.
2. Als de jeugdige en zijn ouders een familiegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1 van de wet hebben opgesteld, betreft het college dat als eerste bij het onderzoek zoals bedoeld in artikel 2.3.
3. Het college informeert de jeugdige en of zijn ouders over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolgprocedure en vraagt hen toestemming om zijn persoonsgegevens te verwerken.

Artikel 2.5. Rapportage

Het college zorgt voor schriftelijke verslaglegging van het onderzoek en stuurt deze rapportage ter kennisname aan de jeugdige en/of zijn ouders.

Artikel 2.6. Extern deskundigenonderzoek

1. Het college is bevoegd om de jeugdige op een aangegeven plaats en tijdstip door één of meer daartoe aangewezen deskundigen te doen bevragen en onderzoeken.
2. Het college vraagt de door haar aangewezen adviesinstantie om advies indien:
 - er onvoldoende duidelijkheid bestaat over de beperkingen en/of hulpvraag dan wel de oorzaak hiervan;
 - het college dat om andere reden gewenst vindt.

HOOFDSTUK 3 AFWEGING EN VOORWAARDEN INDIVIDUELE VOORZIENINGEN

Artikel 3.1. Toekenning individuele voorzieningen

1. Het college kent een individuele voorziening toe voor zover in de rapportage bedoeld in artikel 2.5 wordt vastgesteld dat de jeugdige:
 - a. op eigen kracht of met zijn ouders of andere personen uit zijn naaste omgeving geen oplossing voor zijn hulpvraag kan vinden;
 - b. geen oplossing kan vinden voor zijn hulpvraag door, al dan niet gedeeltelijk, gebruik te maken van een overige voorziening als bedoeld in artikel 1.2. lid 1, of
 - c. geen oplossing kan vinden voor zijn hulpvraag door, al dan niet gedeeltelijk,

- gebruik te maken van een andere voorziening als bedoeld in artikel 1.1. sub a.
2. Het college kent eveneens een individuele voorziening toe voor zover met betrekking tot de jeugdige een verwijzing zoals bedoeld in artikel 1.4. is afgegeven.

Artikel 3.2. Inhoud beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening wordt in ieder geval aangegeven of de voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.
2. Bij het verstrekken van een voorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. welke de te verstrekken voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is;
 - b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
 - c. hoe de voorziening wordt verstrekt, en indien van toepassing, en
 - d. welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn.
3. Bij het verstrekken van een voorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. voor welk resultaat het pgb kan worden aangewend;
 - b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
 - c. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen;
 - d. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld, en
 - e. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.

Artikel 3.3. Criteria voor een pgb

1. Als een jeugdige in aanmerking komt voor een individuele voorziening, maar de voorziening zelf wenst in te kopen door middel van een door het college te verstrekken pgb, dient de jeugdige of zijn ouders daartoe volgens een door het college ter beschikking gesteld format (budgetplan) een gemotiveerde aanvraag in:
 - a. wat hij met het pgb wenst in te kopen;
 - b. waarom hij de ondersteuning in de vorm van een pgb wenst te ontvangen;
 - c. indien van toepassing: wie hij heeft gemachtigd om zijn belangen ten aanzien van het pgb te behartigen en de aan het pgb verbonden taken uit te voeren;
 - d. hoe hij de ondersteuning wenst te organiseren;
 - e. op welke wijze de kwaliteit van de ondersteuning is gewaarborgd.
2. Conform artikel 8.1.1 van de wet verstrekt het college alleen een individuele voorziening in de vorm van een pgb:
 - a. indien de jeugdige of zijn ouders naar het oordeel van het college in staat zijn de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren;
 - b. de jeugdige of zijn ouders zich gemotiveerd op het standpunt stellen dat zij de individuele voorziening, die wordt geleverd door een door het college voorgestelde aanbieder, niet passend achten;
 - c. naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de jeugdhulp die tot een individuele voorziening behoort en die de jeugdige of zijn ouder van het budget willen betrekken, van goede kwaliteit is.
3. Het college kan een pgb weigeren te verstrekken:
 - a. voor zover de kosten van het betrekken van de jeugdhulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening tenzij de jeugdige of zijn ouders de kosten van het pgb, die uitstijgen boven de kostprijs van de naar het oordeel van het college adequate individuele voorziening in natura, zelf willen bekostigen;
 - b. indien het college eerder een beslissing heeft herzien of ingetrokken omdat:

- i. de jeugdige en/of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
- ii. de jeugdige en/of zijn ouders niet heeft voldaan aan de aan de individuele voorziening of het persoonsgebonden budget verbonden voorwaarden;
- iii. de jeugdige en/of zijn ouders de individuele voorziening of het persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel heeft gebruikt;
- c. Indien er sprake is van spoedeisende hulp;
- d. voor zover deze is bedoeld voor begeleidings- of administratiekosten in verband met het pgb.

Artikel 3.4. Tarief pgb

1. De hoogte van een pgb:
 - a. wordt bepaald aan de hand van het onder 3.3. lid 1 bedoelde budgetplan voor zover dit het maximale tarief niet overschrijdt zoals genoemd in lid 3;
 - b. is toereikend om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede jeugdhulp in te kopen, en
 - c. wordt bepaald aan de hand van en tot het maximum van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate individuele voorziening in natura.
2. Het college houdt bij de vaststelling van de hoogte van het pgb rekening met het feit of er sprake is van professionele ondersteuning of informele ondersteuning
3. De hoogte van een pgb voor:
 - professionele ondersteuning bedraagt ten hoogste 80 % van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate te verstrekken voorziening in natura, of de goedkoopste adequate oplossing via de leverancier of de aanbieder waarmee de gemeente een contract heeft gesloten.
 - informele ondersteuning bedraagt:
 - voor ondersteuning die per uur berekend wordt maximaal € 20,- per uur
 - voor ondersteuning die per dagdeel berekend wordt maximaal € 20,- per dagdeel
 - voor ondersteuning die per etmaal berekend wordt maximaal € 30,- per etmaal
4. Het tarief zoals vermeld in lid 3 is een all-in tarief. Dat wil zeggen dat alle kosten zoals salaris, vervanging tijdens vakantie, verzekering(en) en reiskosten zijn opgenomen in dit tarief.

HOOFDSTUK 4 BESTRIJDING, MISBRUIK EN ONEIGENLIJK GEBRUIK VAN DE WET

Artikel 4.1. Nieuwe feiten en omstandigheden

Onverminderd artikel 8.1.2 van de wet doen een jeugdige of zijn ouders op verzoek of onverwijld uit eigen beweging aan het college mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hun redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing aangaande een individuele voorziening.

Artikel 4.2. Herziening of intrekking

1. Onverminderd artikel 8.1.4 van de wet kan het college een beslissing aangaande een individuele voorziening herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat:
 - a. de jeugdige of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;

- b. de jeugdige of zijn ouders niet langer op de individuele voorziening of op het pgb zijn aangewezen;
 - c. de individuele voorziening of het pgb niet meer toereikend is te achten;
 - d. de jeugdige langer dan 8 weken verblijft in een (residentiele)jeugdhulp instelling of een instelling als bedoeld in de Wet langdurige zorg of de Zorgverzekeringswet;
 - e. de jeugdige of zijn ouders niet voldoen aan de voorwaarden van de individuele voorziening of het pgb, of
 - f. de jeugdige of zijn ouders de individuele voorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het is bestemd.
2. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen 6 maanden na uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.

Artikel 4.3. Opschorting betaling uit het pgb

1. Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een gehele of gedeeltelijke opschorting voor ten hoogste dertien weken van betalingen uit het pgb als er ten aanzien van een cliënt een ernstig vermoeden is gerezen dat er sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 8.1.4. eerste lid, onder a, d en e van de wet.
2. Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een gehele of gedeeltelijke opschorting van betalingen uit het pgb voor de duur van de opname als sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 4.2. lid 1, onder d.
3. Het college stelt de pgb-houder schriftelijk op de hoogte van het verzoek op grond van het eerste lid.

Artikel 4.4. Terugvordering

1. Als het college een beslissing op grond van artikel 4.2. , eerste lid, onder a, heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens heeft plaatsgevonden, kan het college van degene die onjuiste of onvolledige gegevens heeft verschaft geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten individuele voorziening of het ten onrechte genoten pgb.
2. Het college kan het terug te vorderen bedrag bij dwangbevel invorderen.

Artikel 4.5. Onderzoek naar besteding pgb

Het college onderzoekt, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van pgb's.

Artikel 4.6 Toezichthouder

Het college wijst op grond van artikel 2.9 lid d Jeugdwet juncto de artikelen 5:11 tot en met 5:20 van de Awb personen aan die belast zijn met het houden van toezicht op de rechtmatigheid van de besteding van individuele voorzieningen.

HOOFDSTUK 5 KWALITEIT, KLACHTEN EN INSPRAAK

Paragraaf 5.1. Kwaliteitseisen

Artikel 5.1.1. Kwaliteitseisen

1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen conform artikel 4.1.1. van de wet, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:
 - a. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt;
 - b. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg;
 - c. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard.
2. Om na te gaan of de kwaliteit van de ondersteuning voldoende geborgd is, wordt onder meer gekeken naar de volgende punten:
 - a. de professional beschikt over de juiste kwalificaties om de ondersteuning te kunnen leveren, d.w.z. relevante opleiding, kennis en ervaring. Indien van toepassing registratie in het Kwaliteitsregister Jeugd dan wel een ander relevant beroepsregister;
 - b. het type zorg sluit aan bij de ondersteuningsbehoefte;
 - c. de professional beschikt over relevante keurmerken of certificeringen;
 - d. de professional beschikt over een actuele VOG, ook als het een informele zorgaanbieder betreft. Een VOG is niet nodig bij zorg door familie (eerste en tweedegraads) of partner.
3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek en het zo nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.

Artikel 5.1.2. Verhouding prijs en kwaliteit

Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren jeugdhulp of uit te voeren kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, rekening met:

- a. de aard en omvang van de te verrichten taken;
- b. de voor de sector toepasselijke CAO-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie;
- c. een redelijke toeslag voor overheadkosten;
- d. een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg;
- e. kosten voor bijscholing van het personeel.

Paragraaf 5.2. Klachten en vertrouwenspersoon

Artikel 5.2.1. Klachtregeling

Het college behandelt klachten van jeugdigen of ouders die betrekking hebben op de wijze van afhandeling van hulpvragen en aanvragen als bedoeld in deze verordening, overeenkomstig de bepalingen van de Procedureregeling Klachtbehandeling gemeente Hengelo.

Artikel 5.2.2. Vertrouwenspersoon

1. Het college zorgt ervoor dat jeugdigen, ouders en pleegouders een beroep kunnen doen op een onafhankelijke vertrouwenspersoon.
2. Het college wijst jeugdigen en ouders erop dat zij zich desgewenst kunnen laten bijstaan door een onafhankelijke vertrouwenspersoon.

Paragraaf 5.3. Betrekken ingezetenen bij beleid

Artikel 5.3.1. Inspraak en medezeggenschap

1. Het college stelt ingezetenen, waaronder in ieder geval de jeugdige of hun vertegenwoordigers vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende jeugdhulp te doen, vroegtijdig gevraagd en ongevraagd advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende jeugdhulp en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
2. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen, waaronder in ieder geval jeugdigen of hun vertegenwoordigers, kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie.
3. Het uitvoering geven aan de lokale medezeggenschap wordt in handen gelegd van een adviesraad.
4. De adviesraad adviseert over alle drie de beleidsvelden (jeugd, Wmo en werk en inkomen).
5. Het doel van de adviesraad is om, vanuit een onafhankelijke positie, een optimale betrokkenheid te bewerkstelligen van burgers bij het voorbereiden, vaststellen, uitvoeren en evalueren van het beleid ten aanzien van alle drie de beleidsvelden.

Artikel 5.3.2. Recht op uitdagen

1. Het college wijst de ingezetenen op de mogelijkheid initiatieven te ontplooien die het uitvoeren van taken van het college op grond van de wet betreffen.
2. Het college kan nadere regels stellen omtrent de in lid 1 beschreven mogelijkheid om initiatieven te ontplooien.

HOOFDSTUK 6 OVERIGE BEPALINGEN

Artikel 6.1. Privacy

1. Het college verwerkt geen gegevens van een jeugdige of ouder, tenzij dit voor de uitvoering van de wet noodzakelijk is.
2. Het college is, bij de verwerking van persoonsgegevens, gehouden aan de wettelijke bepalingen in de Wmo/Jeugdwet, de daaruit afgeleide regelgeving, de Algemene wet bestuursrecht en de Europese Algemene Verordening Gegevensbescherming.
3. Het college stelt een regeling vast met betrekking tot gegevensverwerking.
4. Het college informeert de jeugdigen en hun ouders over zijn/hun privacy rechten en de gegevensverwerking die in het kader van de ondersteuning plaats vinden.

Artikel 6.2. Nadere regels

Het college kan nadere regels vaststellen ter uitvoering van deze verordening.

Artikel 6.3. Intrekking oude verordening

De Verordening jeugdhulp gemeente Hengelo 2015 1^e wijziging wordt ingetrokken.

Artikel 6.4. Overgangsbepalingen

1. Besluiten op grond van de Verordening jeugdhulp gemeente Hengelo 2015 1^e wijziging worden aangemerkt als besluiten op grond van deze Verordening.
2. Aanvragen, die zijn ingediend onder de Verordening jeugdhulp gemeente Hengelo 2015 1^e wijziging en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze Verordening.
3. Op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van de Verordening jeugdhulp gemeente Hengelo 1^e wijziging wordt beslist met inachtneming van deze Verordening.

Artikel 6.5. Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking de dag na de bekendmaking.

Artikel 6.6. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Jeugdhulp

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van <>.

De griffier,

De voorzitter,

TOELICHTING

Algemeen

Deze verordening geeft uitvoering aan de Jeugdwet. Deze wet maakt onderdeel uit van de bestuurlijke en financiële decentralisatie naar gemeenten van de jeugdzorg, de jeugd-ggz, de zorg voor verstandelijk beperkte jeugdigen en de begeleiding en persoonlijke verzorging van jeugdigen. Daarnaast wordt met deze wet een omslag gemaakt van een stelsel gebaseerd op een wettelijk recht op zorg (aanspraak) naar een stelsel op basis van een voorzieningenplicht voor gemeenten (voorziening), op een wijze zoals eerder is gebeurd met de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). Het wettelijke recht op jeugdzorg en individuele aanspraken op jeugdzorg worden hierbij vervangen door een voorzieningenplicht waarvan de aard en omvang in beginsel door de gemeente worden bepaald (maatwerk). Het doel van het jeugdzorgstelsel blijft echter onverminderd overeind: jeugdigen en ouders krijgen waar nodig tijdig bij hun situatie passende hulp, met als beoogd doel ervoor te zorgen de eigen kracht van de jongere en het zorgend en probleemoplossend vermogen van het gezin te versterken.

De Jeugdwet schrijft in de artikelen 2.9, 2.10 en 2.12 voor dat de gemeenteraad per verordening in ieder geval regels opstelt:

- over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp)voorzieningen;
- met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning, de wijze van beoordeling van en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening;
- over de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen;
- over de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld;
- voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de Jeugdwet;
- over de wijze waarop ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van de Jeugdwet, en
- ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit van jeugdhulp, kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, waar het college ten aanzien daarvan de uitvoering van de Jeugdwet door derden laat verrichten. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

Artikel 2.9 van de Jeugdwet biedt verder ruimte om met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens de Jeugdwet nadere regels te stellen. Deze verordening maakt hier spaarzaam gebruik van; om een meer compleet beeld te geven van de rechten en plichten van burgers en de gemeente. Daarnaast kan op grond van artikel 8.1.1, vierde lid, bij verordening bepaald worden onder welke voorwaarden de persoon aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot zijn sociale netwerk.

Deze verordening kan niet los worden gezien van het beleidsplan, dat de raad op grond van artikel 2.2 van de Jeugdwet eveneens dient vast te stellen. In dit beleidsplan wordt het door het gemeentebestuur te voeren beleid vastgelegd met betrekking tot preventie en jeugdhulp, de uitvoering van kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering.

Toeleiding naar de jeugdhulp

De toeleiding naar de jeugdhulp kan op verschillende manieren plaatsvinden.

Vrij toegankelijk

In de verordening is onderscheid gemaakt tussen overige (vrij-toegankelijke) en individuele (niet vrij-toegankelijke) voorzieningen op het gebied van jeugdhulp (zie artikel 1.2., eerste, respectievelijk tweede lid). Voor een deel van de hulpvragen zal volstaan kunnen worden met een vrij-toegankelijke voorziening. Hier kunnen de jeugdige en zijn ouders gebruik van maken zonder dat zij daarvoor een verwijzing of een besluit van de gemeente nodig hebben. De jeugdige en zijn ouders kunnen zich voor deze jeugdhulp dus rechtstreeks tot de jeugdhulpaanbieder wenden.

Toegang jeugdhulp via de gemeente

Ook kan een hulpvraag van een jeugdige of zijn ouder binnenkomen bij de gemeente. De beslissing door de gemeente welke zorg een jeugdige of zijn ouder precies nodig heeft, komt vervolgens tot stand in overleg met die jeugdige en zijn ouders. In een gesprek tussen een door de gemeente ingezette deskundige en de jeugdige en zijn ouders zal gekeken worden wat de jeugdige en zijn ouders eventueel zelf of met behulp van hun netwerk kunnen doen aan het probleem. Als aanvullend daarop een voorziening op het gebied van jeugdhulp nodig is, dan zal eerst gekeken worden of dit een vrij-toegankelijke voorziening is of een niet vrij-toegankelijke voorziening. Is het laatste het geval dan neemt deze deskundige, namens het college, een besluit en verwijst hij de jeugdige door naar de jeugdhulpaanbieder die volgens de deskundige de aangewezen is om de betreffende problematiek aan te pakken.

Toegang via de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist

De Jeugdwet regelt daarnaast dat de jeugdhulp toegankelijk is na een verwijzing door de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist. Na een dergelijke verwijzing staat echter nog niet vast welke specifieke behandelvorm van jeugdhulp (dus bijvoorbeeld welke therapie) een jeugdige of zijn ouder precies nodig heeft. Een jeugdige kan op dat moment terecht bij de jeugdhulpaanbieder die de gemeente heeft ingekocht. In de praktijk zal het de jeugdhulpaanbieder zelf zijn die op basis van zijn professionele autonomie na de verwijzing beoordeelt welke voorziening precies nodig is (de behandelvorm), hoe vaak iemand moet komen (de omvang) en hoe lang (de duur). Bij deze beoordeling dient de jeugdhulpaanbieder zich te houden aan de afspraken die hij daarover met de gemeente heeft gemaakt in het kader van de contract- of subsidierelatie. Deze afspraken zien op hoe de gemeente haar regierol kan waarmaken en op de omvang van het pakket. Deze afspraken zullen verder ook ingaan op hoe de artsen en de gemeentelijke toegang goed van elkaar op de hoogte zijn van de doorverwijzing of behandeling van een kind, zodat de integrale benadering rond het kind en het principe van 1 gezin – 1 regisseur – 1 plan, met name bij multiproblematiek, kan worden geborgd en er geen nieuwe ‘verkokering’ zal plaatsvinden, waarbij professionals niet goed van elkaar weten dat zij bij het gezin betrokken zijn. Daarnaast zal de jeugdhulpaanbieder rekening moeten houden met de regels die de gemeente bij verordening heeft gesteld. Deze verordening regelt welk aanbod van de gemeente alleen via verwijzing of met een besluit van de gemeente toegankelijk is (zie artikel 1.2.).

Toegang via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter, het openbaar ministerie en de directeur of de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting

Een andere ingang tot de jeugdhulp is via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter (via een kinderbeschermingsmaatregel of een maatregel tot jeugdreclassering), het openbaar ministerie en de directeur of de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting. De gecertificeerde instelling is verplicht om bij de bepaling van de in te zetten jeugdhulp in het kader van een door de rechter opgelegde kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering te overleggen met de gemeente. Uiteraard kan bij dit overleg een kostenafweging plaatsvinden. De gemeente is op haar beurt

vervolgens gehouden de jeugdhulp in te zetten die deze partijen nodig achten ter uitvoering van de kinderschermingsmaatregel of de jeugdreclassering. Deze leveringsplicht van de gemeente vloeit voort uit het feit dat uitspraken van rechters te allen tijde moeten worden uitgevoerd om rechtsgelijkheid en rechtszekerheid te kunnen garanderen. Ook hier geldt dat de gecertificeerde instelling in beginsel gebonden is aan de jeugdhulp die de gemeente heeft ingekocht. Als de kinderrechter een ondertoezichtstelling of gezagsbeëindiging uitspreekt, wijst hij gelijktijdig in de beschikking de gecertificeerde instelling aan die de maatregel gaat uitvoeren. Dit kan de rechter juist omdat de raad voor de kinderscherming in zijn verzoekschrift een concreet advies geeft over welke gecertificeerde instelling de maatregel zou moeten uitvoeren. De raad voor de kinderscherming neemt een gecertificeerde instelling in zijn verzoekschrift op die na overleg met de gemeente en gezien de concrete omstandigheden van het geval hiervoor het meest geschikt lijkt. De raad voor de kinderscherming is verplicht om hierover met de gemeente te overleggen. Deze toegang wordt al in de Jeugdwet zelf geregeld en komt verder dus niet terug in deze verordening.

Toegang via de advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling (AMHK)

Ten slotte vormt ook het AMHK een toegang tot onder andere jeugdhulp. Het AMHK geeft advies over vermoedens en gevallen van huiselijk geweld en kindermishandeling, onderzoekt indien nodig op basis van een melding of er sprake is van kindermishandeling, motiveert zo nodig ouders tot accepteren van jeugdhulp en legt daartoe contacten met de hulpverlening. Deze toegang wordt al in de Jeugdwet zelf geregeld en komt verder dus niet terug in deze verordening.

Artikelsgewijs

Artikel 1.1. Begripsbepalingen

Onder het begrip ‘andere voorziening’ wordt in deze verordening verstaan een voorziening die niet op grond van de Jeugdwet wordt getroffen, maar in het kader van maatschappelijke ondersteuning, onderwijs, werk en inkomen of zorg. Zie ook artikel 2.9, onder b, van de wet. De individuele voorzieningen en overige voorzieningen zijn opgenomen in artikel 1.2. Hoe individuele voorzieningen verkregen kunnen worden, is nader geregeld in artikel 1.3. en verder.

Het gesprek is het mondeling contact bij het onderzoek naar de hulpvraag waarin het college - in de praktijk zal het college deze bevoegdheid mandateren aan deskundigen - met degene die jeugdhulp vraagt zijn gehele situatie bespreekt ten aanzien van de ondervonden problemen en de gevolgen daarvan en de gewenste resultaten van de te kiezen oplossingen.

De definitie van ‘pgb’ is opgenomen omdat de afkorting pgb in het spraakgebruik inmiddels meer is ingeburgerd dan voluit ‘persoonsgebonden budget’.

Het aantal definities van artikel 1 is beperkt aangezien de wet al een flink aantal definities kent die ook bindend zijn voor deze verordening. Deze wettelijke definities zijn dan ook niet nogmaals opgenomen in de verordening. Het betreft onder meer definities van centrale begrippen als ‘jeugdhulp’ en ‘jeugdige’. In de verordening gebruiken we de begrippen jeugdige en ouder overeenkomstig de Jeugdwet. Indien mogelijk aangeduid algemeen als ‘jeugdigen en ouders’ en specifiek veelal als ‘de jeugdige of zijn ouders’. Met de aanduiding ‘de jeugdige of zijn ouders’ bedoelen we: de jeugdige (van bijvoorbeeld 16 jaar of ouder) zelfstandig, de jeugdige met één of beide ouders (in de definitie van artikel 1 van de wet: de gezaghebbend ouder, adoptiefouder, stiefouder of een ander die een jeugdige als behorend tot zijn gezin verzorgt en opvoedt, niet zijnde een pleegouder) (bij een jeugdige tussen de 12 en de 16 jaar), of de ouders namens de jeugdige (bij een jeugdige jonger dan 12 jaar).

In artikel 1.1 van de wet is jeugdhulp als volgt gedefinieerd:

1°. ondersteuning van en hulp en zorg, niet zijnde preventie, aan jeugdigen en hun ouders bij het verminderen, stabiliseren, behandelen en opheffen van of omgaan met de gevolgen van psychische problemen en stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of een verstandelijke beperking van de jeugdige, opvoedingsproblemen van de ouders of adoptiegerelateerde problemen;

2°. het bevorderen van de deelname aan het maatschappelijk verkeer en van het zelfstandig functioneren van jeugdigen met een somatische, verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking, een chronisch psychisch probleem of een psychosociaal probleem en die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, en

3°. het ondersteunen bij of het overnemen van activiteiten op het gebied van de persoonlijke verzorging gericht op het opheffen van een tekort aan zelfredzaamheid bij jeugdigen met een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking of een somatische of psychiatrische aandoening of beperking, die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, met dien verstande dat de leeftijdsgrens van achttien jaar niet geldt voor jeugdhulp in het kader van jeugdstrafrecht.

Overige voorzieningen kenmerken zich doordat zij vrij toegankelijk zijn. Dat wil zeggen: zonder dat eerst een onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers heeft plaatsgevonden, kan van de voorziening gebruik worden gemaakt. Een overige voorziening kan bestaan uit diensten, activiteiten of zaken die toegankelijk zijn voor specifieke groepen of voor de gehele bevolking. Aan de toelating tot een overige voorziening gaat géén beschikking van het college vooraf.

Ook de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kent een aantal definitiebepalingen die voor deze verordening van belang zijn, zoals:

- aanvraag (artikel 1:3, derde lid, van de Awb): een verzoek van een belanghebbende om een besluit te nemen;
- beschikking (artikel 1:3 tweede lid Awb): een besluit dat niet van algemene strekking is, met inbegrip van de afwijzing van een aanvraag daarvan.

Artikel 1.2. Vormen van jeugdhulp

Dit artikel geeft een nadere uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder a, van de wet, waarin is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp)voorzieningen. Uit de memorie van toelichting op de wet (Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr. 3) komt naar voren dat de burger recht heeft op een duidelijk beeld van het aanbod van voorzieningen binnen de gemeente.

Het begrip 'voorziening' is een lastig te vatten begrip. De wetgever waagt zich dan ook niet aan een definitie, maar geeft wel in de memorie van toelichting aan dat de door de gemeente te treffen voorziening zowel een algemene, vrij toegankelijke voorziening kan zijn als een individuele voorziening. Een individuele voorziening zal vaak betrekking hebben op meer gespecialiseerde zorg. De gemeente bepaalt zelf welke hulp vrij toegankelijk is en welke niet. Voor de niet vrij toegankelijke vormen van ondersteuning zal door de gemeente (artikel 1.3.) of door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts en de jeugdhulpaanbieder (artikel 1.4.) eerst beoordeeld moeten worden of de jeugdige of zijn ouders deze ondersteuning daadwerkelijk nodig hebben.

Voorzieningen in de zin van de Jeugdwet zijn gerelateerd aan de driedelige wettelijke definitie van jeugdhulp (zie de toelichting op artikel 1). Een voorziening kan derhalve een breed spectrum van verschillende soorten ondersteuning, hulp en zorg omvatten. Een beschrijving is gewenst omdat de wetgever gemeenten opdraagt ervoor te zorgen dat de burger zich een beeld kan vormen van de voorzieningen in het kader van jeugdhulp.

Artikel 1.2. van deze verordening biedt een overzicht van het palet aan overige en individuele voorzieningen dat het college ter beschikking staat. Omdat het aanbod van overige en individuele

voorzieningen zich in de praktijk zal moeten ontwikkelen, biedt het derde lid het college de mogelijkheid om desgewenst nadere regels te stellen.

Artikel 1.3. Toegang jeugdhulp via gemeente, indiening hulpvraag

Voor de toeleiding naar een overige voorziening of het verkrijgen van een individuele voorziening geldt de vanaf artikel 1.3 beschreven procedure.

Lid 1 van dit artikel regelt de start van het toegangstraject voor jeugdigen en ouders met een hulpvraag.

Lid 2 is een letterlijke weergave van artikel 2.4, tweede lid, onderdeel b, van de wet en regelt de uitvoering van de verplichting van het college om jeugdhulp in te zetten die nodig wordt geacht in situaties waarbij de uitvoering van jeugdbescherming en jeugdreclassering aan de orde is. In die situaties zal in eerste instantie een beroep moeten worden gedaan op het voorzieningenpakket dat door de gemeente is ingekocht via subsidies dan wel contracten.

Lid 3 beschrijft een toeleidingssituatie bij crisissituaties. Beschreven wordt welke mogelijkheden het college dan heeft om adequaat te reageren. Het gaat dan om situaties waarbij gesloten jeugdhulp nodig is vanwege ernstige opgroei- en opvoedingsproblemen. Volgens artikel 6.1.8 van de wet kan het college hiervoor bij de kinderrechter een verzoek indienen voor een machtiging, een spoedmachtiging of een voorwaardelijke machtiging.

In lid 4 is bepaald dat het college de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen ervan, vast in een beschikking. Onder beschikking wordt overeenkomstig artikel 1:3 tweede lid van de Awb verstaan: een besluit van niet algemene strekking, met inbegrip van de afwijzing van een aanvraag. Het is mogelijk om een bezwaarschrift in te dienen tegen deze beschikking.

In lid 5 van dit artikel is geregeld dat onder andere de jeugdige en ouders die een beroep doen op een overige voorziening zoals een opvoedcursus, zich hier direct toe kunnen wenden zonder de procedure vanaf artikel 1.3 te hoeven doorlopen.

Artikel 1.4. Toegang jeugdhulp via huisarts, jeugdarts of medisch specialist

Artikel 1.4. regelt de wijze waarop het college omgaat met de toegang via de huisarts, medisch specialist en jeugdarts tot de jeugdhulp zoals geregeld in artikel 2.6, eerste lid, onder g, van de wet. De huisarts, medisch specialist of jeugdarts kan een jeugdige of zijn ouders verwijzen naar een individuele voorziening waarmee de gemeente een contract heeft afgesloten.

In lid 2 is opgenomen dat de externe verwijzers het college in kennis stellen van een doorverwijzing. Andersom stelt het college de externe verwijzers op de hoogte van de soort zorg die wordt ingezet. Dit lid is opgenomen om er voor te zorgen dat er zicht komt, zowel bij de externe verwijzers als bij het college, op de in te zetten behandeling.

In het bestek is geregeld dat de jeugdhulpaanbieder binnen 5 werkdagen melding doet bij het college dat een cliënt naar hem is doorverwezen via de huisarts, medisch specialist en jeugdarts.

Daaropvolgend dient de jeugdhulpaanbieder het behandelplan in bij de gemeente, die op basis van dit plan de bekostiging start.

In lid 4 is opgenomen dat de verlenging van de bekostiging van zorg ter beoordeling van het college is. Daarmee wordt de wettelijke verwijzbevoegdheid van de externe verwijzers gerespecteerd, maar kan het college op basis van het behandelplan van de aanbieder wel de afweging maken of de afgesproken resultaten behaald zijn of dat het wenselijk is dat de jeugdige alsnog door het toegangsteam wordt gezien.

Artikel 2.1 Indienen (aan)melding

In lid 1 is aangegeven dat bij het college een (aan)melding kan worden gedaan en door wie.

De melding is vormvrij en kan schriftelijk, elektronisch, mondeling of telefonisch bij het college worden gedaan.

In het tweede lid staat aangegeven dat niet als (aan)melding wordt aangemerkt de vraag die meteen kan worden beantwoord en geen nader onderzoek behoeft. Te denken valt hier bijvoorbeeld aan dat uit het eerste contact kan blijken dat de jeugdige en/of ouder eenvoudig kan worden verwezen naar een andere instantie of dat de jeugdige en/of ouder een voorlichting wenst over het gevoerde beleid.

Artikel 2.2. Legitimatie

In het kader van de rechtmatigheid wordt de identiteit van de jeugdige en/of ouders vastgesteld aan de hand van een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht.

Artikel 2.3. Onderzoek

Deze bepaling is hier opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen en te zorgen dat jeugdigen en ouders goed worden geïnformeerd.

In het eerste lid staat vermeld dat het college zo spoedig mogelijk een afspraak maakt voor een gesprek. Bij de vaststelling van de datum, het tijdstip en de locatie voor het gesprek kunnen dan ook al wat concrete vragen worden gesteld of aan de jeugdige of zijn ouders worden verzocht om nog een aantal stukken te overleggen.

Het derde lid dient ter voorbereiding van het gesprek waarbij voor het onderzoek naar aanleiding van de melding relevante bekende gegevens in kaart worden gebracht, zodat cliënten niet worden belast met vragen over zaken die bij de gemeente al bekend zijn en een goede afstemming mogelijk is met eventuele andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen. De regels met betrekking tot de privacy van betrokkenen en gegevensuitwisseling die gelden op grond van de Jeugdwet en de Wet bescherming persoonsgegevens zijn hierop van overeenkomstige toepassing. Indien gegevens nodig zijn waartoe het college geen toegang heeft in verband met de privacyregels, kan het college de jeugdige of zijn ouders vragen om toestemming om deze op te vragen of in te zien.

De tweede zin van het derde lid vloeit voort uit het amendement Voordewind/Ypma (Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr. 83). De wet vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. De bepaling is toch in de verordening opgenomen vanwege het belang om in de verordening een zorgvuldige procedure te waarborgen en te zorgen dat jeugdigen en ouders goed worden geïnformeerd over hun rechten en plichten. Dat jeugdigen en ouders niet gedwongen kunnen worden om een familiegroepsplan op te stellen spreekt voor zich, uiteraard kan het college het – in bepaalde gevallen waar dat meerwaarde zou kunnen hebben – wel aanraden en stimuleren. Bovendien, ook als er geen familiegroepsplan wordt opgesteld, zullen bepaalde zaken die ter sprake kunnen komen tijdens het opstellen van een familiegroepsplan óók ter sprake komen tijdens het onderzoek (een gesprek tussen deskundigen en de jeugdige of zijn ouders, zie artikel 2.4., eerste lid). Dan gaat het bijvoorbeeld om het vermogen van de jeugdige of zijn ouders om zelf of met ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de hulpvraag te vinden.

De gemeente heeft in dezen de taak om haar beleid zo vorm te geven dat het gericht is op het tot stand brengen en uitvoeren van familiegroepsplannen (artikel 2.1, onder g, van de wet). Het kan zijn dat het nodig is om enige vorm van ondersteuning te bieden bij het opstellen van een familiegroepsplan om hier effectief uitvoering aan te geven. Dat deze ondersteuning geboden dient te worden als de jeugdige of zijn ouders hier behoefte aan hebben, wordt bevestigd in de laatste zin van het derde lid. Uiteraard kunnen de jeugdige of zijn ouders niet gedwongen worden om ondersteuning te accepteren, maar kan het college het – in bepaalde gevallen waar dat meerwaarde

zou kunnen hebben – ook hier wel aanraden en stimuleren. Welke vorm deze ondersteuning heeft, is aan de gemeente, bovendien kan deze van geval tot geval verschillen.

Het familiegroepsplan moet binnen redelijke termijn opgesteld worden. Een vaste termijn stellen is niet mogelijk, aangezien dit ook mede afhangt van de mate waarin en de vorm van eventuele geboden ondersteuning. Omdat het onderwerp zal zijn van het onderzoek, ligt het voor de hand het familiegroepsplan voorafgaand aan het begin van het onderzoek wordt opgesteld. Maar ook tijdens het onderzoek kan mogelijk nog de (gedeelde) wens ontstaan om de eigen kracht nader te onderzoeken en een familiegroepsplan op te stellen. Zo de situatie zich daarvoor leent, kan dan besloten worden hiermee aan de slag te gaan en het onderzoek daarna voort te zetten.

In het vierde lid is een bepaling opgenomen ter voorkoming van onnodige bureaucratie. Als de gemeente al een dossier heeft van de jeugdige of zijn ouders, en de jeugdige of zijn ouders geven toestemming om dit dossier te gebruiken, dan kan een vooronderzoek achterwege blijven. Een gesprek over de acute hulpvraag is dan in de regel nog wel nodig. Indien de hulpvraag ook al bekend is, en het bijvoorbeeld over een vervolgvraag gaat, dan kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders ook van het gesprek worden afgezien. Dit laatste is bepaald in artikel 2.4., derde lid.

Artikel 2.4 Gesprek

Voor een zorgvuldig te nemen besluit is het van belang dat alle feiten en omstandigheden van de specifieke hulpvraag worden onderzocht. Daarbij is het van belang dat het onderzoek in samenspraak met de jeugdige en zijn ouders wordt verricht. Voor een zorgvuldig onderzoek is veelal persoonlijk contact nodig om een totaalbeeld van de jeugdige en zijn ouders te krijgen. Het ligt daarom ook voor de hand dat tijdens een gesprek met de jeugdige en zijn ouders het een en ander wordt besproken. Of dit gesprek op een gemeentelocatie plaatsvindt, op school, bij de jeugdige of zijn ouders thuis, of bij een andere deskundige zal afhankelijk van de concrete situatie worden besloten. Indien nodig voor het onderzoek, kan ook sprake zijn van meerdere (openvolgende) gesprekken.

In het gesprek zou duidelijk moeten worden hoe ook de meest complexe individuele voorzieningen kunnen worden getroffen. De wetgever omkleedt de procedure om te komen tot een individuele voorziening met allerlei waarborgen rond een deskundige beoordeling. Het kan zelfs gaan om diagnostiek om voor een psychiatrische behandeling in aanmerking te komen of voor een verblijf in 24-uursopvang. Dat zijn zwaarwegende beslissingen waaraan professioneel onderzoek en afweging aan ten grondslag ligt.

In het eerste lid is opgenomen dat het gesprek zo spoedig mogelijk moet plaatsvinden. Het hangt af van de situatie hoe snel dat kan of moet plaatsvinden.

In de onderdelen a tot en met g zijn de onderwerpen van het gesprek weergegeven. Het betreft uiteraard altijd maatwerk. Indien de jeugdige al bij de gemeente bekend is, zullen een aantal gespreksonderwerpen niet meer uitgediept hoeven te worden en zal bijvoorbeeld alleen kunnen worden gevraagd of er nog nieuwe ontwikkelingen zijn. Komen een jeugdige of zijn ouders voor het eerst bij de gemeente, dan zal het gesprek dienen om een totaalbeeld van de jeugdige en zijn situatie te krijgen. In onderdeel c wordt de eigen kracht van jeugdigen en ouders voorop gesteld overeenkomstig het in de considerans van de wet vermelde uitgangspunt dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt. Een te verstrekken voorziening kan ook juist nodig zijn om de mate van probleemoplossend vermogen van de jeugdige en zijn ouders en die van de naaste omgeving te versterken.

Ten aanzien van de afstemmingsplicht in onderdeel e valt te denken aan een voorziening die een jeugdige ontvangt op grond van de AWBZ of de Zvw en een voorziening op het gebied van passend onderwijs.

Het tweede lid bevestigt de regeling van het familiegroepsplan in de Jeugdwet (artikel 2.1, onder g, in samenhang met artikel 1.1). De wet vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. De bepaling is toch in de verordening opgenomen vanwege het belang om in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van jeugdigen en ouders te geven.

Als de jeugdige en zijn ouders wel een familiegroepsplan hebben opgesteld, dan wordt dit als eerste bij dat onderzoek betrokken. Uiteindelijk zal altijd het college moeten oordelen welke jeugdhulp zij nodig acht en in welke mate de jeugdige en zijn ouders, zo nodig met hulp uit de naaste omgeving, op eigen kracht bepaalde problemen (deels) kunnen oplossen. Een deugdelijk familiegroepsplan, al dan niet opgesteld met ondersteuning van de gemeente, kan deze stap in het proces vergemakkelijken. Het college dient een familiegroepsplan als eerste te betrekken bij het onderzoek; het kan een deugdelijk familiegroepsplan niet zomaar naast zich neerleggen.

Het derde lid dient ertoe ouders te informeren.

Artikel 2.5. Rapportage

Dit artikel is opgenomen in het belang van een zorgvuldige dossiervorming en een zorgvuldige procedure. De invulling van deze verslagplicht is vormvrij. Het college verstrekt een weergave van de uitkomsten van het onderzoek. Dat moet in beginsel schriftelijk. De rapportage wordt vervolgens ter kennisname verzonden naar de jeugdige en/of zijn ouders.

Artikel 2.6. Extern deskundigenonderzoek

In lid 1 is bepaald het college bevoegd is om de jeugdige en/of ouders op te roepen in persoon te verschijnen op een door het college te bepalen plaats en tijdstip en te laten onderzoeken en/of ondervragen door een of meer daartoe aangewezen deskundigen. Dit alles met de beperking dat dit in het belang moet zijn van het onderzoek. Het college mag dus geen gegevens (doen) opvragen waarin hij uit andere hoofde geïnteresseerd is.

Het is bij de adviesaanvraag van belang dat hierbij een heldere vraag of afgebakende opdracht wordt verstrekt, zodat duidelijk is voor de jeugdige en/of ouders en de adviseur welk aanvullend onderzoek nog nodig is.

Artikel 3.1. Toekenning individuele voorziening

In dit artikel wordt duidelijk gemaakt welke afwegingsfactoren het college hanteert bij toekenning van individuele voorzieningen, inclusief het pgb. Hierbij is het voor het college van belang de mate van 'eigen kracht' en het al of niet gedeeltelijk gebruik kunnen maken van een overige of andere voorziening, goed te beoordelen. Dit is vastgelegd in lid 1.

Lid 2 heeft betrekking op de situatie, dat een verwijzing op grond van artikel 1.4. die door het college moet worden uitgevoerd, aan de orde is. Er dient dan een schriftelijke toekenning van een individuele voorziening plaats te vinden.

Artikel 3.2 Inhoud beschikking

Indien de jeugdige of zijn ouders een formele aanvraag bij het college indienen (artikel 2.6.) of er overeenkomstig de artikelen 1.3. vierde lid en 1.4. derde lid, een beschikking afgegeven wordt, dient het college een schriftelijke beschikking op te stellen, waartegen zij bezwaar en beroep op grond van de Awb kunnen indienen. Uitgangspunt van de wet is dat de jeugdige of zijn ouders een voorziening in 'natura' krijgen. Indien gewenst door de jeugdige of zijn ouders bestaat echter de mogelijkheid van het toekennen van een pgb.

Het eerste lid bevestigt de regeling van deze onderwerpen in de Jeugdwet en de Awb en is hier opgenomen in het belang van burgers om hen in de verordening een zo compleet mogelijk beeld te

geven van hun rechten en plichten. De mogelijkheid om bezwaar in te dienen tegen de beschikking en ook de daarop volgende mogelijkheid van beroep bij de rechter is geregeld in de Awb en geldt in beginsel voor alle beschikkingen. Indien een jeugdige of zijn ouders in bezwaar en beroep willen gaan, hebben zij op grond van de Awb het recht op het indienen van een aanvraag, waarmee een voor bezwaar en beroep vatbaar besluit kan worden uitgelokt. Ook de weigering, of het te lang uitblijven van een beschikking, geeft de burger op grond van de Awb de ingang van bezwaar en beroep.

Lid 2 geeft aan welke elementen de beschikking voor een voorziening in natura dient te bevatten.

Lid 3 vermeldt de inhoudseisen voor de pgb-beschikkingen.

Artikel 3.3. Criteria voor een pgb

Op grond van artikel 8.1.1 van de wet is bepaald dat indien de jeugdige of zijn ouders dit wensen, het college hen een pgb verstrekt dat hen in staat stelt die jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken.

Een pgb wordt verstrekt indien:

- de jeugdige of zijn ouders, eventueel met hulp, in staat zijn de aan de pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren;
- de jeugdige of zijn ouders zich gemotiveerd op het standpunt stellen dat zij de individuele voorziening, die wordt geleverd door een aanbieder, niet passend achten.
- het college van oordeel is dat er voldoende waarborg is dat de voorziening van goede kwaliteit is.

Om te kunnen vaststellen of de jeugdige of zijn ouders aan deze voorwaarden voldoen, wordt van de jeugdige of zijn ouders verwacht dat zij een gemotiveerd verzoek indienen als zij voor een pgb in aanmerking willen komen. Aan dit verzoek wordt een aantal eisen verbonden, dat is opgenomen in het eerste lid.

In het tweede lid van dit artikel zijn specifieke bepalingen over het pgb opgenomen. Hierin is aangesloten op artikel 8.1.1 van de wet, dat voor het pgb is aangepast aan de verwante regelgeving met betrekking tot de maatschappelijke ondersteuning als geregeld in de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo).

In artikel 8.1.1, vijfde lid, onderdeel a, van de wet is bepaald dat het college een pgb kan weigeren voor zover de kosten van het betrekken van de jeugdhulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening. De formulering in artikel 8.1.1 maakt nog wel mogelijk dat jeugdigen of hun ouders zelf kunnen bijbetalen wanneer het tarief van de door hen gewenste aanbieder duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod. Het college kan het pgb dan slechts weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan het door het college voorgesteld aanbod. Deze, uit het amendement Bisschop en Voortman voortvloeiende mogelijkheid is expliciet vastgelegd in lid 3 sub a.

Tevens is in het derde lid (sub b) bepaald dat het college een pgb kan weigeren indien het college eerder een beslissing voor het verstrekken van een individuele voorziening of pgb heeft herzien in verband met het verstrekken van onjuiste of onvolledige gegevens, het niet voldoen aan de voorwaarden die verbonden zijn aan de individuele voorziening of pgb of een onjuiste besteding van een pgb.

Als er sprake is van ondersteuning in een spoedeisende situatie, is er nog geen sprake van geïndiceerde ondersteuning. In zo'n geval is de ondersteuning niet mogelijk via een pgb. Zodra het

reguliere onderzoek is afgerond en een individuele voorziening blijkt aan de orde, dan kunnen de jeugdige en/of zijn ouders uiteraard wel een verzoek indienen voor een pgb (sub c).

Een pgb is niet mogelijk voor de betaling van een persoon die jeugdige en/of zijn ouders begeleidt met het beheer van het pgb. Ook mogen er van het pgb geen administratiekosten worden betaald (sub d).

Artikel 3.4 Tarief pgb

In artikel 2.9 sub c en artikel 2.10 van de wet staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld, waarbij geldt dat de hoogte toereikend moet zijn. De maximale hoogte van een pgb is in de verordening begrensd op de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate door het college ingekochte individuele voorziening in natura.

Lid 1: De hoogte van het pgb wordt bepaald aan de hand van het ingediende pgb-plan en aan de hand van vastgestelde maximale pgb-tarieven. Sub b is gebaseerd op artikel 2.10 van de wet. Hierin staat dat het pgb toereikend moet zijn.

Lid 2: Voor de hoogte van het pgb is ook bepalend of de ondersteuning wordt ingekocht bij een professionele hulpverlener/zorgorganisatie (professionele ondersteuning) of bij iemand uit de eigen familie of sociale netwerk (informele ondersteuning).

Lid 3: Het derde lid geeft regels voor de wijze van berekening van de hoogte van de bedragen voor pgb's.

Het maximum budget voor professionele dienstverlening is afgeleid van de kostprijs voor de voorziening in natura, die het college is verschuldigd voor de individuele voorziening. Het budget is hieraan niet gelijk, omdat aan gecontracteerde aanbieders zware eisen worden gesteld onder andere met betrekking tot zorgcontinuïteit, regeling klachtrecht en medezeggenschap en inzet competent personeel die kostprijsverhogend werken. Daarnaast zijn de overheadkosten van kleine aanbieders en zzp'ers in het algemeen lager dan die van aanbieders, omdat de aanbieders aan allerlei eisen moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een contract.

Bij ondersteuning in het informele circuit wordt uitgegaan van lagere tarieven, omdat in dat geval sprake is van het ontbreken van kosten die professionele dienstverleners wel hebben. Te denken valt aan overheadkosten, verzekeringen en pensioenvoorzieningen. Hierbij is aansluiting gezocht bij de regeling langdurige zorg, artikel 5.22 lid 1. Hier wordt ook uitgegaan van een tarief van € 20,- per uur of per dagdeel voor informele zorg.

De hoogte van een pgb is opgebouwd uit verschillende kostencomponenten, zoals salaris, vervanging tijdens vakantie, verzekeringen en reiskosten.

Artikel 4.1. Nieuwe feiten en omstandigheden

Dit artikel is een uitwerking van artikel 8.1.2 van de wet.

Artikel 4.2. Herziening of intrekking

Lid 1 is een uitwerking van artikel 8.1.4. van de wet. Daarnaast is opgenomen dat rekening kan worden gehouden met een langdurige opname in een instelling (wlz, zorgverkeringswet of jeugdwet).

Lid 2 is een 'kan' bepaling. Een pgb wordt verstrekt met de bedoeling dat men daarmee een voorziening treft. Als binnen zes maanden na de uitbetaling van het pgb geen voorziening is getroffen, heeft het college de bevoegdheid om de beslissing geheel of gedeeltelijk in te trekken.

Artikel 4.3. Opschorting betaling uit het pgb

Met dit artikel wordt uitvoering gegeven aan artikel 2.9 onder d van de wet, in combinatie met artikel 8, vierde lid aanhef en onder f, van de Regeling Jeugdwet. Er wordt mee beoogd misbruik en oneigenlijk gebruik van pgb's te bestrijden.

In bepaalde gevallen is (tijdelijke) opschorting van een betaling uit het pgb naar aanleiding van een declaratie een beter instrument dan beëindiging of weigering of zelfs intrekken of herzien van het verleningsbesluit. Middels opschorting kan ruimte geboden worden voor herstelmaatregelen of nader onderzoek.

Het tweede lid is toegevoegd omdat het voor kan komen dat een cliënt tijdelijk geen gebruik van een individuele voorziening of pgb kan maken door (tijdelijke) opname in een instelling. In dat geval kan het praktischer zijn de maatwerkvoorziening of het pgb tijdelijk op te schorten. Volgens het derde lid stelt het college de pgb-houder schriftelijk op de hoogte van het verzoek.

Artikel 4.4. Terugvordering

In dit artikel is de bevoegdheid aan het college gegeven tot het (in geldswaarde) terugvorderen van een ten onrechte verstrekte individuele voorziening of pgb. Hierbij is tevens bepaald dat het college het terug te vorderen bedrag bij dwangbevel kan invorderen.

De artikelen 4.1. tot en met 4.3. zijn een uitwerking van de bij nota van wijziging (Kamerstukken II 2013/14 33 684, nr. 11, artikel D) ingevoegde verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder d, van de wet, waarbij is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. In de toelichting op de nota van wijziging is voorts vermeld dat het tot de gemeentelijke verantwoordelijkheid behoort misbruik van de geboden voorzieningen te voorkomen en, waar nodig, op te treden tegen onterecht gebruik van individuele voorzieningen of persoonsgebonden budgetten.

De artikelen 4.1. tot en met 4.3. geven handen en voeten aan de bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik en zijn opgenomen in deze verordening. De wettekst van de artikelen 8.1.2 tot en met 8.1.4 is veelal beperkt tot de pgb. Waar mogelijk en zinvol, is dit ter uitwerking van de delegatiebepaling in artikel 2.9, onder d, van de wet, in de verordening uitgebreid tot de individuele voorziening in natura. Hiervoor kan ook steun gevonden worden in de tekst van de toelichting op artikel 8.1.2, waarbij is vermeld dat de in het eerste lid geregelde inlichtingenverplichting als uitgangspunt heeft dat van de jeugdige en zijn ouders aan wie een individuele voorziening of een daaraan gekoppeld pgb is verstrekt, verlangd kan worden dat ze voldoende gegevens en inlichtingen verstrekken om het college in staat te stellen te beoordelen of het beroep op die individuele voorziening of het daaraan gekoppelde pgb terecht is gedaan. Indien het de jeugdige of zijn ouders redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat er feiten en omstandigheden, of daarin opgetreden wijzigingen, zijn die van invloed kunnen zijn op de toekenning van de individuele voorziening of het daaraan gekoppelde pgb, dienen zij dit onverwijld aan het college te melden. Verstrekken zij niet onverwijld uit eigen beweging of op verzoek van het college alle gevraagde inlichtingen en bewijsstukken, dan heeft dat gevolgen voor de toekenning van de voorziening of het daaraan gekoppelde pgb. Het college kan niet alleen bij een aanvraag, maar ook in andere stadia concrete informatie en bewijsstukken van de belanghebbende vragen.

Artikel 4.6 Toezichthouder

Dit artikel biedt de grondslag voor het aanwijzen van een toezichthouder. De toezichthouder is belast met het houden van toezicht op de rechtmatigheid van de besteding van individuele voorzieningen.

Bijvoorbeeld als de gemeente rechtmatigheidsonderzoeken wil laten doen naar de bestedingen van pgb's.

Artikel 5.1.1. Kwaliteitseisen

In het eerste lid zijn een aantal voor de hand liggende kwaliteitseisen uitgewerkt. In lid 2 is bepaald welke verdere eisen er zijn gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen. In het derde lid is geregeld dat het college toeziet op de naleving van de betreffende kwaliteitseisen.

Artikel 5.1.2. Verhouding prijs en kwaliteit

Het college kan de uitvoering van de Jeugdwet, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de jeugdige of zijn ouders, door aanbieders laten verrichten (artikel 2.11, eerste lid, van de Jeugdwet). Met het oog op gevallen waarin dit ten aanzien van jeugdhulp, kinderbe schermingsmaatregelen of jeugdreclassering gebeurt, moeten bij verordening regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderbe schermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan (artikel 2.12 van de Jeugdwet). Daarbij dient in ieder rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

Om te voorkomen dat er alleen gekeken wordt naar de laagste prijs voor de uitvoering worden in dit artikel een aantal andere aspecten genoemd waarmee het college bij het vaststellen van tarieven (naast de prijs) rekening dient te houden. Hiermee wordt bereikt dat er een beter beeld ontstaat van reële kostprijs voor de activiteiten die zij door aanbieders willen laten uitvoeren. Uitgangspunt is dat de aanbieder kundig personeel inzet tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden. Hiervoor is ten minste een beeld nodig van de vereiste activiteiten en de arbeidsvoorwaarden die daarbij horen. Dit biedt een waarborg voor werknemers dat hun werkzaamheden aansluiten bij de daarvoor geldende arbeidsvoorwaarden.

Artikel 5.2.1 Klachtenregeling

Dit artikel regelt het gemeentelijke klachtrecht. De gemeente is al op grond van de Awb in het algemeen verplicht tot een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van personen en bestuursorganen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn. Gelet op het van toepassing zijnde hoofdstuk 9 van de Awb, waarin een uitvoerige regeling omtrent klachtbehandeling is gegeven, en ook het recht is neergelegd om na de afhandeling van de klacht de bevoegde ombudsman te verzoeken een onderzoek in te stellen, kan in deze verordening met een enkele bepaling worden volstaan.

In de regel zal eerst de aanbieder worden aangesproken bij klachten over de wijze van behandeling. De klachtmogelijkheid tegenover de aanbieder is geregeld in artikel 4.2.1 e.v. van de wet. Pas wanneer dit klachtrecht niet bevredigend is, of niet logisch, bijvoorbeeld bij gedragingen van gemeenteambtenaren, dan komt de gemeentelijke klachtmogelijkheid in zicht. De klacht wordt dan afgehandeld overeenkomstig de bepalingen van de Procedureregeling Klachtbehandeling gemeente Hengelo.

Artikel 5.2.2. Vertrouwenspersoon

In artikel 2.6, eerste lid, onder f, van de wet is bepaald dat het college ervoor verantwoordelijk is dat jeugdigen, hun ouders of pleegouders een beroep kunnen doen op een vertrouwenspersoon. De wet adresseert het college rechtstreeks en vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. De bepaling uit de wet is toch in de verordening opgenomen vanwege het in het belang om in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van jeugdigen en ouders te geven. Iedere cliënt die vragen, klachten over en/of problemen heeft met zijn/haar (rechts)positie en over de (toeleiding naar) jeugdhulp, mag ondersteuning krijgen van een vertrouwenspersoon. Als

gemeente hebben we de plicht om aan onze inwoners kenbaar te maken dat ze gebruik mogen maken van deze vorm van ondersteuning.

Artikel 5.3.1. Inspraak en medezeggenschap

Lid 1 en 2 geven uitvoering aan artikel 2.10 van de wet . In artikel 2.10 worden de artikelen 2.1.3, derde lid, en 2.5.1 (jaarlijks cliëntervaringsonderzoek) van de Wmo 2015 van overeenkomstige toepassing verklaard. Ingevolge artikel 2.1.3, derde lid, van de Wmo 2015 dient bij verordening te worden bepaald op welke wijze ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van deze wet.

Lid 3: Het college betreft een adviesraad bij de uitvoering van het beleid jeugdhulp.

Lid 4: De adviesraad adviseert over 3 beleidsvelden, namelijk jeugd, Wmo en Werk en inkomen.

Lid 5: Het doel van de adviesraad is om inwoners op een gestructureerde manier te betrekken bij de beleidsontwikkeling, beleidsuitvoering en beleidsevaluatie van de jeugdhulp om zo bij te dragen aan de totstandkoming of verbetering van dit beleid.

Artikel 5.3.2. Recht tot uitdagen

Het recht tot uitdagen is een nieuw fenomeen dat kansen biedt om het samenspel tussen de overheid en de burgers te vernieuwen en om de dienstverlening op het gebied van zorg en ondersteuning beter te laten aansluiten bij de behoeften van de burgers. In lid 1 wordt geregeld dat het college burgers actief moet wijzen op de mogelijkheden van het recht op uitdagen. Lid 2 legt de bevoegdheid tot het stellen van nadere regels voor de initiatieven die voort komen uit het recht op uitdagen neer bij het college.

Artikel 6.1. Privacy

In dit artikel wordt weergegeven hoe de gemeente omgaat met gegevensverwerking. Hierbij wordt rekening gehouden met de geldende wet- en regelgeving.

Artikel 6.2. Nadere regels

Het kan noodzakelijk zijn om nadere regels te stellen op het gebied van onderwerpen die niet expliciet als onderwerp van nadere regelgeving zijn aangemerkt. Dit artikel biedt de grondslag hiervoor.

Artikel 6.3. Intrekking oude verordening

In dit artikel wordt de oude verordening ingetrokken.

Artikel 6.4. Overgangsbepalingen

In het eerste lid is bepaald dat besluiten die berusten op bepaalde artikelen van de in te trekken verordening, voortaan berusten op de overeenkomstige artikelen van de nieuwe verordening. Dit wordt omhangen genoemd. De besluiten hangen voortaan aan de nieuwe verordening.

In het tweede lid is bepaald dat aanvragen die voor de inwerkingtreding van deze nieuwe verordening zijn ingediend maar waarop bij de inwerkingtreding nog niet is beslist, worden afgedaan op grond van de nieuwe verordening.

In het derde lid is voor lopende bezwaarschriften bepaald dat deze volgens de nieuwe verordening worden afgedaan.

Artikel 6.5. Inwerkingtreding

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van deze verordening.

Artikel 6.6. Citeertitel

Dit artikel legt vast hoe de verordening moet worden aangehaald.

Behandelvorschlag

Onderwerp	Inleidend Verzoek Referendum over Afvalbeleid		
Zaaknummer	2255103	Portefeuillehouder	Schelberg
Historie	Op 26 september 2017 heeft de gemeenteraad van Hengelo de Referendum-verordening Gemeente Hengelo (2017) vastgesteld. Op dinsdag 6 maart 2018 zijn de leden van de (onafhankelijke) Referendumcommissie (zoals omschreven in artikelen 3 en 4 van de verordening) benoemd door de gemeenteraad. Daarna is de Referendumverordening onmiddellijk in werking getreden zoals in artikel 15 van de verordening is geregeld. Het eerste officiële verzoek om op basis van de Referendumverordening een referendum te organiseren, is door dhr. van Essen (verder genoemd als initiatiefnemer) bij de gemeente ingediend eind april 2018. De start van de inleidende fase (de fase waarin de initiatiefnemer minimaal 486 ondersteuningsverklaringen dient te verzamelen om zijn inleidend verzoek op de agenda van de raad te krijgen) is in overleg met initiatiefnemer op maandag 11 juni 2018 van start gegaan. Deze fase duurt exact 3 weken en was daarmee op maandag 2 juli 2018 weer ten einde. In deze periode zijn er in totaal 741 ondersteuningsverklaringen ingediend op het onderwerp Afvalbeleid. Daarvan zijn er 27 ongeldig en dus zijn er 714 geldige ondersteuningsverklaringen verzameld. Daarmee voldoet het inleidend verzoek aan de eisen om op de agenda van de raad geplaatst te worden. Vervolgens is het aan de gemeenteraad om te besluiten of zij het inleidend verzoek wenst in te willigen. De raad moet beslissen of het aangedragen onderwerp referendabel is (zie artikel 2 van de verordening) én of een referendum zal plaatsvinden indien de verzoeken daartoe voldoende worden ondersteund. De raad wordt hierbij geadviseerd door de referendumcommissie. De referendumcommissie heeft hierover een positief advies uitgebracht (zie ook het raadsadvies).		
N.B.	Maandagavond 16 juli is de referendumcommissie beschikbaar in een Technisch Beraad voor het geven van een toelichting en het beantwoorden van vragen van de raadsleden.		
Belangrijkste beslissingen / -besprekingspunten	De gemeenteraad moet het inleidend verzoek tot het houden van een Referendum over afvalbeleid /omgekeerd inzamelen beoordelen. 1) De raad wordt gevraagd of zij het inleidend verzoek tot het houden van een referendum over Afvalbeleid/omgekeerd inzamelen wil inwilligen. 2) De raad wordt tevens gevraagd om, vanwege praktische overwegingen, het bepalen van een datum voor het referendum, indien is voldaan aan de voorwaarden genoemd in artikel 7 lid 2, 3, 4 en 5 van de referendumverordening, expliciet aan het college over te laten.		

Raad	18 juli 2018
Doel van de sessie	Besluitvorming
Behandeladvies	De raad moet een besluit nemen of zij het inleidend verzoek tot het houden van een referendum over Afvalbeleid/omgekeerd inzamelen wenst te honoreren. Daarbij spelen de formele criteria een rol (zijn voldoende ondersteuningsverklaringen ingediend) maar ook een inhoudelijke afweging, is het onderwerp naar het oordeel van de raad referendabel volgens artikel 2 van de referendumverordening.
Spreekrecht publiek	nee

RAADSBESLUIT

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	SECTOR	PORT. HOUDER
2255103	A. Haarhuis	GRI	Schelberg
ONDERWERP			
Inleidend Verzoek Referendum over Afvalbeleid			

DE RAAD VAN DE GEMEENTE HENGelo BESLUIT:

- 1) het inleidend verzoek tot het houden van een referendum over afvalbeleid/omgekeerd inzamelen in te willigen.
- 2) om het bepalen van een datum voor het referendum, indien is voldaan aan de voorwaarden genoemd in artikel 7 lid 2, 3, 4 en 5 van de referendumverordening, expliciet aan het college over te laten.

PUBLIEKSVRIENDELIJKE SAMENVATTING

Op 26 september 2017 heeft de gemeenteraad van Hengelo de Referendumverordening Gemeente Hengelo (2017) vastgesteld. Op dinsdag 6 maart 2018 zijn de leden van de Referendumcommissie (zoals omschreven in artikelen 3 en 4 van de verordening) benoemd door de gemeenteraad. Daarna is de Referendumverordening onmiddellijk in werking getreden zoals in artikel 15 van de verordening is geregeld.

Het eerste officiële verzoek om op basis van deze verordening een referendum te organiseren, is door dhr. van Essen bij de gemeente ingediend. Volgens de procedure zoals die in de verordening is geregeld, is dhr. van Essen met de inleidende fase van het referendumverzoek gestart op 11 juni. Tijdens deze eerste fase van 3 weken dient de initiatiefnemer voldoende ondersteuningsverklaringen (minimaal 489) bij dit inleidend verzoek te verzamelen, zodat het inleidend verzoek op de agenda van de raad geplaatst kan worden. Het doel van het inleidend verzoek is tweeledig. De gemeenteraad moet op korte termijn beslissen of een onderwerp referendabel is (zie artikel 2 van de verordening) en of een referendum zal plaatsvinden indien de verzoeken daartoe voldoende worden ondersteund. De raad wordt hierbij geadviseerd door de referendumcommissie.

DE GEMEENTERAAD VAN HENGelo,

DATUM

De griffier

De voorzitter

RAADSADVIES

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	SECTOR	PORT. HOUDER
2255103	Haarhuis A.	GRI	Schelberg
ONDERWERP			
Inleidend Verzoek Referendum over Afvalbeleid			

AANLEIDING, DOEL EN WAT GING ER AAN VOORAF

Op 26 september 2017 heeft de gemeenteraad van Hengelo de Referendumverordening Gemeente Hengelo (2017) vastgesteld. Op dinsdag 6 maart 2018 zijn de leden van de (onafhankelijke) Referendumcommissie (zoals omschreven in artikelen 3 en 4 van de verordening) benoemd door de gemeenteraad. Daarna is de Referendumverordening onmiddellijk in werking getreden zoals in artikel 15 van de verordening is geregeld.

Het eerste officiële verzoek om op basis van de Referendumverordening een referendum te organiseren, is door dhr. van Essen (verder genoemd als initiatiefnemer) bij de gemeente ingediend eind april 2018. Omdat de verordening pas recent is vastgesteld en in werking getreden, moest eerst het juiste procedureverloop van de stappen die in het proces doorlopen moeten worden, zoals omschreven in de verordening, worden uitgezocht. Bovendien moesten door de gemeente ook eerst een aantal technische aspecten worden geregeld, bijvoorbeeld de mogelijkheid om via de gemeente Hengelo website met DigiD de ondersteuningsverklaring in te kunnen vullen. Hiervoor is door de griffie in het voortraject veelvuldig overleg en contact geweest met de collega's van de afdelingen Burgerzaken en ICT. De afdeling Burgerzaken is betrokken vanuit de rol als organisator van verkiezingen (en dus ook voor een mogelijk referendum) en de borging van de juiste interpretatie van de regels uit de verordening, in lijn met de gemeentewet en daar waar nodig de (nu nog geldende) Referendumwet. De afdeling ICT zoals gezegd met name voor de technische ondersteuning.

De Referendumcommissie is door de griffie ingelicht, direct nadat het officiële verzoek was ingediend. De voorzitter en secretaris van de Referendumcommissie hebben op 7 mei 2018 een gesprek gehad met initiatiefnemer om het verzoek nader te bespreken en om de procedure toe te lichten. De initiatiefnemer heeft daartoe zijn motivatie en doel van het referendum op schrift gesteld (zie bijlagen) en tijdens dit overleg aangegeven zo spoedig mogelijk van start te willen gaan met het verzamelen van de ondersteuningsverklaringen.

De start van de inleidende fase (de fase waarin de initiatiefnemer minimaal 486 ondersteuningsverklaringen dient te verzamelen om zijn inleidend verzoek op de agenda van de raad te krijgen) is in overleg met initiatiefnemer op maandag 11 juni 2018 van start gegaan. Deze fase duurt exact 3 weken en was daarmee op maandag 2 juli 2018 weer ten einde. In deze periode zijn er in totaal 741 ondersteuningsverklaringen ingediend op het onderwerp Afvalbeleid. Daarvan zijn er 27 ongeldig en dus zijn er 714 geldige ondersteuningsverklaringen verzameld. Daarmee voldoet het inleidend verzoek aan de eisen om op de agenda van de raad geplaatst te worden. Het inleidend verzoek bestaat uit het voorstel/burgerinitiatief voor een referendum inclusief de constatering dat er voldoende ondersteuningsverklaringen zijn. De ingediende ondersteuningsverklaringen zelf, zijn niet openbaar.

INHOUD VAN HET VOORSTEL

De raad wordt nu gevraagd of zij het inleidend verzoek tot een referendum over afvalbeleid/ omgekeerd inzamelen, gebaseerd op het burgerinitiatief van initiatiefnemer, wil inwilligen (zie artikel 5 lid 6 van de verordening). Daartoe moet zij op korte termijn beslissen of een onderwerp referendabel is volgens artikel 2, en of een referendum zal plaatsvinden indien de verzoeken daartoe voldoende ondersteund worden (zie toelichting op artikel 5). Als de raad nu instemt met het inleidend verzoek tot het referendum, is het college bevoegd om definitief JA te zeggen als er in de definitieve fase voldoende geldige ondersteuningsverklaringen (2914) zijn behaald (artikel 7 lid 5 van de referendumverordening).

Bij de afweging over het inleidend verzoek, dient de raad dus een bewuste keuze te maken of zij een referendum over dit onderwerp wenst. Naast de specifieke uitzonderingsgronden over onderwerpen die niet referendabel zijn op grond van de verordening, is in artikel 2 lid j een algemene uitzonderingsgrond opgenomen. De raad kan op basis van dit artikel gemotiveerd overwegen het inleidend verzoek NIET in te willigen. Deze specifieke uitzonderingsgrond benadrukt en garandeert de beoordelingsvrijheid van de raad. De raad kan namelijk andere dringende redenen hebben om geen referendum te houden over het ingediende voorstel. Echter de mogelijke uitkomst van een referendum mag nimmer bepalend zijn voor de

vraag of een referendum zal worden gehouden. Ook niet als het opvolgen van het advies van de kiesgerechtigden grote financiële gevolgen heeft. De raad weegt immers zelf, na afloop, de uitkomst van het referendum.

De referendumcommissie adviseert de raad bij een inleidend verzoek over de toelaatbaarheid van het onderwerp. Dit hangt samen met de in artikel 2 opgenomen onderwerpen waarover geen referendum gehouden kan worden.

Advies van de Referendumcommissie:

De Referendumcommissie heeft, nadat er voldoende ondersteuningsverklaringen waren in de inleidende fase en ter voorbereiding op het advies van de raad, het burgerinitiatief getoetst aan de referendumverordening. Daarvoor heeft de commissie advies ingewonnen, zowel ambtelijk als ook bij initiatiefnemer. Met initiatiefnemer is tevens gesproken over een mogelijke vraagstelling voor het burgerinitiatief. Dit vanuit de adviserende rol van de referendumcommissie richting de raad over de vraagstelling en het feit dat de raad, mocht het referendum uiteindelijk doorgaan, de definitieve vraag vaststelt. Omdat de raad middels dit raadsvoorstel nu reeds de afweging moet maken of ze een mogelijk referendum over dit onderwerp wenst, is de richting van de vraagstelling ook van belang.

Na overleg met de referendumcommissie heeft de initiatiefnemer voor het inleidend verzoek van het burgerinitiatief de volgende vraagstelling aangeleverd:

De restafvalinzameling moet terug naar het systeem van begin 2015.¹

Een burgerinitiatief dient volgens de toelichting op artikel 5 aan dezelfde vereisten te voldoen als de overige referenda. In algemene zin kan worden opgemerkt dat besluiten van het college dan wel van de burgemeester NIET referendabel zijn op basis van deze verordening. Het betreft hier immers een instrument voor de raad, waarbij de uitslag van het referendum een advies is aan de gemeenteraad.

De commissie is van mening dat met het onderwerp, en de daarbij horende voorgestelde vraagstelling, wordt gerefereerd aan het raadsbesluit van 1 juli 2015 om het beleid over de inzameling van restafvalinzameling, te wijzigen.

Conclusie:

- De commissie heeft geconstateerd dat er door initiatiefnemer voldoende geldige ondersteuningsverklaringen zijn verzameld in de inleidende fase.
- Daarnaast heeft de referendumcommissie het onderwerp getoetst aan de Referendumverordening en de commissie is van oordeel dat het onderwerp referendabel is.
- De commissie adviseert de raad om het inleidend verzoek van dhr. van Essen in te willigen.

Datumbepaling

Vanwege praktische overwegingen wordt de raad via dit raadsadvies tevens voorgesteld om, indien de raad besluit het inleidend verzoek in te willigen, expliciet te besluiten dat het college een datum voor het referendum mag bepalen. Immers het college is belast met de organisatie en de uitvoering van het referendum (artikel 11 van de verordening) en als is voldaan aan de voorwaarden genoemd in artikel 7 lid 2, 3, 4 en 5 van de referendumverordening kan het college besluiten dat het referendum door gaat.

BESPREEK- EN BESLISPUNTEN

De gemeenteraad moet het inleidend verzoek tot het houden van een Referendum over afvalbeleid /omgekeerd inzamelen beoordelen. De raad moet op korte termijn beslissen of een onderwerp referendabel is (zie artikel 2 van de verordening) en of een referendum zal plaatsvinden indien de verzoeken daartoe voldoende worden ondersteund. De raad wordt hierbij geadviseerd door de referendumcommissie.

- 1) De raad wordt gevraagd of zij het inleidend verzoek tot het houden van een referendum over Afvalbeleid/omgekeerd inzamelen wil inwilligen.
- 2) De raad wordt gevraagd om, vanwege praktische overwegingen, het bepalen van een datum voor het referendum, indien is voldaan aan de voorwaarden genoemd in artikel 7 lid 2, 3, 4 en 5 van de referendumverordening, expliciet aan het college over te laten.

¹ Voor een nadere onderbouwing/toelichting van deze vraagstelling, zie de bijlagen.

FINANCIËLE ASPECTEN

De financiële aspecten spelen op dit moment (nog) geen rol. Indien het daadwerkelijk tot de organisatie van een referendum komt, dan zal op dat moment budget hiervoor gezocht moeten worden en beschikbaar moeten worden gesteld. Tevens dient de raad dan een budget beschikbaar te stellen voor de voorlichting en communicatie en de raad moet dan ook een besluit nemen over de verdeling van het beschikbare budget over de voor- en tegenstanders van het voorstel.

Het college kent dan het budget toe, gehoord het advies van de Referendumcommissie (artikel 10 van de Referendumverordening).

BIJLAGE(N)

- 1) *Referendumverordening Gemeente Hengelo 2017*
- 2) *Aanmeldformulier Referendum initiatiefnemer*
- 3) *Motivering van initiatiefnemer d.d. 11-05-2018*
- 4) *Aanvullende informatie initiatiefnemer n.a.v. gesprek met voorzitter van de Referendumcommissie d.d. 10 en 11 juli 2018*

De raad van de gemeente Hengelo gelet op artikel 149 Gemeentewet, besluit vast te stellen de

Referendumverordening Gemeente Hengelo (2017)

Artikel 1. Begripsbepalingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. raadsbesluit: een op schrift gestelde beslissing door de gemeenteraad;
- b. raadgevend referendum: stemming waarbij de kiesgerechtigden zich op eigen initiatief uitspreken over een raadsbesluit;
- c. raadplegend referendum: stemming waarbij de kiesgerechtigden zich op initiatief van de gemeenteraad uitspreken over een te nemen raadsbesluit;
- d. burgerinitiatief: referendum waarbij de kiezers zich uitspreken over een door de initiatiefnemers te bepalen voorstel;
- e. kiesgerechtigden: degenen die op de dag van het raadsbesluit tot het houden van een referendum ingezetenen zijn van de gemeente Hengelo en op de dag van de stemming de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt;
- f. Inleidend verzoek: eerste aanvraag van burgers tot het houden van een referendum over een genomen raadsbesluit of een door hen aangedragen onderwerp;
- g. Definitief verzoek: tweede aanvraag van burgers tot het houden van een referendum over een genomen raadsbesluit of een door hen aangedragen onderwerp.

Artikel 2. Referendabele besluiten

Een referendum kan worden gehouden over een raadsbesluit of een onderdeel daarvan, gericht op het vaststellen van een verordening, het voornemen tot uitvoeren van een of meer concrete projecten, het maken van nieuwe beleidskeuzen of betrekking hebben op een voorstel dat door de initiatiefnemers van een referendum wordt bepaald.

Uitgezonderd zijn raadsbesluiten over:

- a. individuele kwesties, zoals benoemingen, ontslagen, schorsingen, kwijtscheldingen en schenkingen;
- b. de hoogte van geldelijke voorzieningen voor ambtsdragers, gewezen ambtsdragers en hun nabestaanden;
- c. de vaststelling, wijziging of intrekking van de arbeidsvoorwaardenregeling en daaruit voortvloeiende besluiten met betrekking tot de griffier en de medewerkers van de griffie;
- d. de vaststelling van de gemeentelijke begroting en de rekening;

- e. de vaststelling van gemeentelijke tarieven en belastingen;
- f. het voor kennisgeving aannemen van notities en rapporten;
- g. deze verordening;
- h. de uitvoering van een besluit van een hoger bestuursorgaan of de wetgever waaromtrent de raad geen beleidsvrijheid heeft;
- i. onderwerpen die hun grondslag vinden in een eerder genomen besluit waarover een referendum is gehouden, of kon worden gehouden, tenzij de gemeenteraad anders beslist;
- j. onderwerpen waarvan de raad van mening is dat andere dringende redenen aanleiding zijn om geen referendum te houden.

Artikel 3. Samenstelling referendumcommissie

1. De raad stelt een onafhankelijke referendumcommissie in. De raad benoemt en ontslaat haar leden.
2. De referendumcommissie bestaat uit vijf leden en kiest uit haar midden een voorzitter.
3. Voor de besluitvorming is een quorum vereist van drie leden. Bij het staken van stemmen is de stem van de voorzitter doorslaggevend.
4. De commissie wordt ondersteund door de griffier of een door de griffier aan te wijzen medewerker van de griffie.
5. De voorzitter en de leden van de commissie kunnen geen deel uitmaken van het gemeentebestuur of functies vervullen onder verantwoordelijkheid van het gemeentebestuur.
6. De leden worden benoemd voor een periode van vier jaar. Aftredende leden kunnen eenmalig worden herbenoemd.
7. De leden kunnen te allen tijde ontslag nemen of ontslagen worden door de gemeenteraad. Zij die reglementair aftreden of ontslag hebben genomen blijven hun functie waarnemen totdat in hun opvolging is voorzien.
8. De leden van de referendumcommissie doen opgave van hun functie en nevenfuncties. Deze worden door de griffie in een openbaar register opgenomen.
9. De raad een profielschets vast. Namens de raad neemt de voorzitter van het presidium of een plaatsvervanger deel aan de selectie en voordracht van de kandidaten.
10. De leden van de referendumcommissie ontvangen een vergoeding zoals voor commissieleden is vastgelegd in de verordening rechtspositie wethouders, raadsleden en commissieleden.

Artikel 4. Taken referendumcommissie

1. De commissie heeft tot taak:
 - a. de raad en/of het college gevraagd en ongevraagd te adviseren over de uitvoering van deze verordening;
 - b. de raad een voorstel te doen voor de vraagstelling van een referendum;

- c. de gemeenteraad te adviseren over de toepassing van artikel 5 de leden 1 en 2; te adviseren ingevolge artikel 5 lid 8.
 - d. te adviseren over de objectiviteit van de door de gemeente te verstrekken voorlichting;
 - e. vervallen
 - f. de raad te adviseren over de evaluatie van gehouden referenda en van voorstellen en verzoeken die niet tot een referendum hebben geleid;
 - g. De raad te adviseren over de toepassing van artikel 10 leden 2 en 3.
2. De commissie adviseert voorts gevraagd en ongevraagd over aanpassingen van deze verordening en over alle overige zaken die het referendum betreffen.
 3. De adviezen van de commissie zijn openbaar.

Artikel 5. Inleidend verzoek

1. Voor het houden van een referendum over een raadsbesluit of een burgerinitiatief wordt een inleidend verzoek ingediend bij de raad. Als het inleidend verzoek betrekking heeft op een genomen raadsbesluit wordt het verzoek uiterlijk drie weken na de ondertekening en publicatie van het raadsbesluit bij de raad ingediend. Het verzoek is voorzien van een dagtekening en vermeldt om welk raadsbesluit het gaat.
2. De voorzitter van de gemeenteraad kan op verzoek van de initiatiefnemers de termijn voor de indiening van het inleidende verzoek verlengen met ten hoogste 3 weken.
3. Een inleidend verzoek voor een raadgevend referendum door kiesgerechtigden of overeenkomstig een burgerinitiatief wordt ondersteund door een aantal handtekeningen dat ten minste gelijk is aan de halve kiesdeler bij de laatste raadsverkiezing. Elke handtekening gaat vergezeld van een daarbij behorende naam, adres, woonplaats en geboortedatum.
4. Ondersteuningsverklaringen voor een raadgevend referendum of een burgerinitiatief worden geplaatst op een daartoe door het college verstrekt standaard formulier dat ter ondertekening op het gemeentehuis ligt. Bij het plaatsen van een handtekening dient de kiesgerechtigde zich te legitimeren met een geldig identiteitsbewijs.
5. Kiesgerechtigden kunnen het ondersteuningsformulier ook invullen en ondertekenen bij de gemeente Hengelo via hun Digid account.
6. Indien het verzoek voldoet aan het bepaalde in de voorgaande leden, beslist de raad met in achtneming van artikel 2 en gehoord het advies van de referendumcommissie, of het verzoek tot het houden van een referendum of burgerinitiatief wordt ingewilligd.
7. Indien als gevolg van een raadsbesluit rechtsgevolgen optreden die strijden met de mogelijke uitkomst van een referendum of burgerinitiatief, kan de raad besluiten om de uitvoering van het raadsbesluit op te schorten tot de eerstvolgende vergadering na de dag waarop het referendum of burgerinitiatief wordt gehouden.
8. Burgers die overwegen een inleidend verzoek te doen voor het houden van een referendum of burgerinitiatief, kunnen advies vragen aan de referendumcommissie en/of de griffier van de gemeenteraad over de toepassing van deze referendumverordening.

Artikel 6. Het raadplegend referendum

1. De raad kan zelfstandig besluiten tot het houden van een referendum. De raad bepaalt het onderwerp van het referendum.
2. Als artikel 6 lid 1 van toepassing is bij een voorliggend raadsbesluit, wordt de stemming over het voorliggende raadsbesluit zoals dat luidt na verwerking van de aanvaarde amendementen, uitgesteld tot de eerstvolgende vergadering na de dag waarop het referendum wordt gehouden.
3. Bij toepassing van artikel 6 lid 1 zijn de artikel 2, artikel 3 en artikel 4 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 7. Definitief verzoek

1. Indien artikel 5 lid 1 van toepassing is (raadgevend referendum of burgerinitiatief) dienen kiesgerechtigden binnen zes weken na de dag dat de raad het besluit bedoeld in artikel 5 lid 6, heeft genomen, een definitief verzoek in om een referendum te houden.
2. Het definitief verzoek wordt ondersteund door een aantal handtekeningen van kiesgerechtigden ten minste gelijk aan 3 maal de kiezerdeler bij de laatste raadsverkiezing. Elke handtekening gaat vergezeld van een daarbij behorende naam, adres, woonplaats en geboortedatum.
3. De ondertekenaars van het inleidende verzoek behoeven het definitieve verzoek niet opnieuw te tekenen. Kiesgerechtigden kunnen het ondersteuningsformulier ook invullen en ondertekenen bij de gemeente Hengelo via hun Digid account.
4. Bij de toepassing van artikel 7 zijn met betrekking tot het definitieve verzoek de leden 2, 4 en 5 van artikel 5 van overeenkomstige toepassing.
5. Indien het definitief verzoek naar het oordeel van het college en gehoord de referendumcommissie, voldoet aan het bepaalde in de voorgaande leden van artikel 7, zal het referendum plaatsvinden. Indien naar het oordeel van het college niet wordt voldaan aan de bepalingen in artikel 7 of bij een tegengesteld advies van de referendumcommissie, beslist de raad.

Artikel 8. Datum

De raad beslist over de datum waarop het referendum wordt gehouden. Het referendum kan plaats vinden tegelijk met een landelijke, provinciale, gemeenteraad, Europese verkiezing, of gelijktijdig met een ander referendum. De raad kan de datumbepaling overlaten aan het college van Burgemeester en Wethouders.

Artikel 9 Vraagstelling

Tenzij de raad anders besluit wordt bij het referendum aan de kiesgerechtigden de vraag voorgelegd of zij vóór of tegen het raadsbesluit zijn, of het onderdeel van het raadsbesluit waarop het referendum betrekking heeft, of voor

of tegen het voorstel dat middels het burgerinitiatief aan de bevolking wordt voorgelegd. De onafhankelijke referendumcommissie adviseert de raad over de tekst die aan de inwoners wordt voorgelegd. De raad stelt de tekst vast.

Artikel 10. Budget

1. Nadat is besloten tot het houden van een referendum of burgerinitiatief, stelt de raad een budget beschikbaar voor de organisatie van het referendum;
2. De raad stelt een budget beschikbaar voor voorlichting en communicatie over het voorstel dat aan de bevolking wordt voorgelegd;
3. De raad besluit over de verdeling van het budget over de voor- en tegenstanders van het voorstel dat aan de bevolking wordt voorgelegd;
4. Het college besluit over de toekenning van subsidie gehoord het advies van de Referendumcommissie.

Artikel 11 Organisatie en uitvoering

1. Het college is belast met de organisatie en uitvoering van het referendum of burgerinitiatief.
2. De burgemeester doet openbare kennisgeving van een besluit tot het houden van een referendum of burgerinitiatief.
3. De stukken die op het besluit betrekking hebben liggen voor een ieder ter inzage op de gebruikelijke wijze. In de openbare kennisgeving wordt daar mededeling over gedaan.
4. Bij de organisatie en uitvoering van het referendum of burgerinitiatief door het college is de Kieswet voor zoveel mogelijk van overeenkomstige toepassing, tenzij in deze verordening anders is bepaald.

Artikel 12. Procedure stemming

Voor zover mogelijk en niet strijdig met deze verordening, zijn de bepalingen uit de Kieswet van toepassing bij het aanschrijven van kiesgerechtigden, het uitbrengen van de stem en het vaststellen van de uitslag van het referendum of burgerinitiatief.

Artikel 13. De uitslag van het referendum of burgerinitiatief

1. De gemeenteraad beslist over de uitslag van het referendum;
2. De uitslag van het referendum wordt in de raad geagendeerd binnen 4 weken na de dag waarop het referendum is gehouden;
3. De gemeenteraad geeft nauwkeurig aan hoe de uitslag van het referendum heeft meegewogen in de besluitvorming van de gemeenteraad.

4. De uitslag van het referendum wordt berekend op basis van een gewone meerderheid van het totale aantal uitgebrachte stemmen.

Artikel 14. Strafbepalingen

Met een hechtenis van ten hoogste drie maanden of een geldboete van de tweede categorie wordt gestraft degene die:

- a. stembiljetten, volmachtbewijzen of stempassen namaakt of vervalst met het oogmerk deze als echt en onvervalst te gebruiken of door anderen te doen gebruiken;
- b. stembiljetten, volmachtbewijzen of stempassen die hij zelf heeft nagemaakt of vervalst of waarvan de valsheid of vervalsing hem, toen hij deze ontving, bekend was, opzettelijk als echt en onvervalst gebruikt of door anderen doet gebruiken, dan wel deze met het oogmerk om deze als echt en onvervalst te gebruiken of door anderen te doen gebruiken, in voorraad heeft met het oogmerk deze wederrechtelijk te gebruiken of door anderen te doen gebruiken;
- c. als gemachtigde stemt voor een persoon, wetende dat deze is overleden;
- d. bij een verkiezing door gift of belofte een kiezer omkoopt om volmacht te geven tot het uitbrengen zijn stem;
- e. stelselmatig personen aanspreekt of anderszins persoonlijk benadert ten einde hen te bewegen het formulier op hun oproepingskaart, bestemd voor het stemmen bij volmacht, te ondertekenen en deze kaart af te geven.

Artikel 15. In werking treding

Deze regeling treedt in werking onmiddellijk nadat de raad de leden van de referendumcommissie in functie heeft benoemd.

Artikel 16. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als 'Referendumverordening gemeente Hengelo'. Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 26 september 2017

De voorzitter,

De griffier,

Toelichting

De verordening is geschreven vanuit de duale verhoudingen. Een referendum-verordening waarbij de mogelijkheid wordt gegeven een referendum te organiseren over een raadsbesluit of burgerinitiatief, is bij uitstek een instrument van de raad. De uitslag is een advies aan de gemeenteraad. De raad en zijn individuele leden bepalen zelf en ieder voor zich hoe zij de uitkomst van het referendum wegen. Daarbij kan het opkomstpercentage worden meegewogen. Er is geen vereiste minimum-opkomst in de verordening opgenomen. Hierdoor wordt het zogenaamde 'strategisch stemmen' onmogelijk gemaakt'. Het gaat hier om kiezers die door niet stemmen proberen onder de opkomstdrempel te blijven.

In de verordening worden diverse taken aan de raad gelaten. De organisatie en uitvoering van het referendum vanaf de initiatieffase ligt bij het college van B&W. Het college zal raadsbesluiten over het referendum voorbereiden.

Artikel 1. Begripsbepalingen

Door lid e inzake kiesgerechtigdheid is aangesloten bij de bepalingen over wie gerechtigd is tot deelname aan de raadsverkiezingen. Dit is geregeld in artikel B3 en artikel J1 van de Kieswet. Een referendum is alleen mogelijk binnen het grondgebied van de gemeente. De overige leden van artikel 1 behoeven geen toelichting.

Artikel 2. Referendabele besluiten

Besluiten van de gemeenteraad kunnen onderwerp van een referendum zijn, evenals voorstellen van burgers. De raad kan ook zelf besluiten tot het houden van een referendum. In dat geval bepaalt de raad in eigen kring wat het onderwerp is van het referendum. De raad heeft daarbij de mogelijkheid om de stemming over een raadsvoorstel uit te stellen tot de uitslag van het referendum bekend is. Bij raadgevende referenda kan de uitvoering van een raadsbesluit worden opgeschort voor de duur van het referendum. Besluiten van het college of de burgemeester zijn niet referendabel op grond van deze verordening.

Een aantal onderwerpen waarover de raad een besluit kan nemen leent zich niet of minder goed voor een referendum. In deze verordening is een lijst met uitzonderingen opgenomen. Daarmee is het voor de burger duidelijk over welke besluiten wel of niet een referendum kan worden gehouden.

Ten aanzien van artikel 2 lid i wordt vastgesteld dat sprake kan zijn van een groeiproces ten aanzien van de vraag of een voorstel of raadsbesluit referendabel is of niet. Om ruimte te bieden aan dit groeiproces heeft de gemeenteraad altijd de mogelijkheid om in afwijking van deze bepaling een referendum toe te staan.

In de verordening is onder lid k een algemene uitzonderingsgrond opgenomen voor het weigeren van een referendum, naast specifieke uitzonderingsgronden. Dit benadrukt en garandeert de beoordelingsvrijheid van de raad. De algemene uitzonderingsgrond kan bijvoorbeeld toegepast worden als sprake is van te korte termijnen waarop een besluit genomen moet worden, grote investeringen die reeds zijn gedaan of als grote financiële claims het gevolg zijn van het houden van een referendum. De mogelijke uitkomst van een referendum mag nimmer bepalend zijn voor de vraag of een referendum zal worden gehouden. Ook niet als het opvolgen van het advies van de kiesgerechtigden grote financiële gevolgen heeft. De raad beslist immers zelf over de uitkomst van het referendum en weegt daarbij de gevolgen van het besluit. De referendumcommissie adviseert de raad over de toepassing van de uitzonderingsgronden.

De raad kan beslissen (lid j) dat het belang van een referendum niet opweegt tegen de verantwoordelijkheid van de raad voor kwetsbare groepen en hun plaats in de samenleving. Ook deze

uitzonderingsgrond is algemeen geformuleerd om zich wijzigende oordeelsvorming in de beoordeling te laten meewegen.

Referendumcommissie

Referendabele onderwerpen zijn doorgaans politiek gevoelig. Voorgesteld is om een onafhankelijke referendumcommissie in te stellen (artikel 3) die adviseert over de toepassing van deze verordening. De verordening treedt pas in werking nadat de leden van de referendumcommissie in functie zijn benoemd (artikel 15). Daarmee is de betekenis van de commissie voldoende gedefinieerd. Separaat bij deze verordening wordt U verzocht als onderdeel van het raadsbesluit over de verordening, een profielschets vast te stellen voor de leden van de referendumcommissie.

Binnen raad en college kan verschillend worden gedacht over het onderwerp van een referendum. Het is echter de gemeente die het referendum en de voorlichting daarover organiseert. Een 'pettenprobleem' bij referenda kan oorzaak zijn van veel discussie en misverstand. Daarom zal de referendumcommissie gevraagd en ongevraagd adviseren over de organisatie en uitvoering van het referendum.

Er is gekozen voor een permanente commissie van vijf leden. Het kan zijn dat de leden van de commissie lange tijd niet bijeenkomen. Als er geen referendum-initiatief is, zal er geen reden zijn om te vergaderen. Er is gekozen voor een commissie van vijf personen. Door meer leden te benoemen dan nodig voor het quorum, wordt een oplossing gegeven in het geval één van de leden afwezig is of zich wil onthouden van deelname in verband met mogelijke belangenverstrengeling. De leden worden aangezocht op basis van een taakomschrijving (artikel 4) en een bijbehorend profiel (artikel 3 lid 9).

Artikel 4. Taken referendumcommissie

De referendumcommissie heeft diverse adviserende taken gekregen. Daarnaast wordt de onafhankelijke positie ondersteund door de mogelijkheid ongevraagd advies te geven.

De commissie adviseert bij een inleidend verzoek over de toelaatbaarheid van het onderwerp. Dit hangt samen met de in artikel 2 opgenomen onderwerpen waarover geen referendum gehouden kan worden. Verder doet zij een voorstel voor de vraagstelling van het referendum. De vraag moet eenduidig zijn en begrijpelijk voor de burgers. Wat betreft het toezicht op de objectiviteit van de verstrekte voorlichting kan gedacht worden aan een bijvoorbeeld een brochure en een website waar argumenten pro en contra worden genoemd.

De bevoegdheid van de commissie strekt zich niet uit tot door burgers gevoerde campagnes. De vrijheid van meningsuiting staat voorop. De commissie heeft een rol bij de advisering over de verdeling van de beschikbaar gestelde subsidie. Deze advisering ziet onder meer op de verdeelsleutel die wordt vastgesteld. Zo kan besloten worden dat 40 % van de subsidiegelden bestemd is voor activiteiten van voorstanders van het besluit, 40% voor tegenstanders en 20% voor neutrale/informerende activiteiten. De commissie heeft ook een rol bij de evaluatie van gehouden referenda en bij de evaluatie van referendumverzoeken welke niet tot een referendum hebben geleid. Deze taak is een logisch gevolg van de taak van de commissie in het referendumproces.

Artikel 5. Raadgevend referendum

Kiesgerechtigden kunnen het initiatief nemen voor een referendum. Hiertoe kunnen zij een verzoek indienen. Het biedt burgers de mogelijkheid in te grijpen als hun politieke vertegenwoordigers een besluit

nemen dat in hun ogen verkeerd is. Het is logisch dat burgers zelf beslissen wanneer dit noodzakelijk is. Uitgangspunt is dat het raadsbesluit aan de keuzers wordt voorgelegd. Als burgers een inleidend verzoek voor een referendum willen doen dient het college van B&W daar onverwijld op te reageren met het openbaar maken van de registers waarop handtekeningen voor de ondersteuning van het verzoek kunnen worden geplaatst en het schappen van digitale mogelijkheden daartoe.

Daarnaast kunnen kiezers zelf voorstellen doen voor het houden van een referendum over een onderwerp dat zij zelf bepalen middels een burgerinitiatief (artikel 1 lid d). Het burgerinitiatief dient aan dezelfde vereisten te voldoen als de overige referenda. De termijn van drie weken voor het inleidende verzoek gaat in nadat uitvoering is gegeven aan het bepaalde in artikel 5 de leden 4 en 5.

Gekozen is voor een eenvoudige procedure. Het inleidend verzoek voor een referendum wordt ingediend bij de burgemeester als voorzitter van de raad. Later gevolgd door een definitief verzoek. Indien de raad dat wil, kan de uitvoering van een raadsbesluit tijdelijk worden opgeschort. De raad zal hiervoor kiezen als bij het nemen van een besluit reeds duidelijk is dat een initiatief voor een referendum mag worden verwacht. De raad hoeft een dergelijk besluit echter niet te nemen. Het niet opschorten van de uitvoering van een raadsbesluit staat een referendum niet in de weg.

Het doel van het inleidend verzoek is tweeledig. De raad moet op korte termijn beslissen of een onderwerp referendabel is (artikel 2) en of een referendum zal plaatsvinden indien de verzoeken daartoe voldoende worden ondersteund. De referendumcommissie adviseert hierbij. Bij een positief besluit van de raad moeten de initiatiefnemers middels een definitief verzoek aantonen dat hun initiatief op voldoende draagvlak kan rekenen. De raad behoeft na goedkeuring van het inleidend verzoek geen definitief besluit te nemen. Het college toetst of het definitieve verzoek voldoet aan de voorwaarden en bepalingen uit artikel 7 van deze verordening gehoord het advies van de referendumcommissie. Het referendum gaat door als aan de voorwaarden uit artikel 7 is voldaan. Indien B&W het definitieve verzoek afwijzen en de referendumcommissie adviseert positief over het definitieve verzoek, beslist de raad over het definitieve verzoek.

Er is gekozen voor een drempel van 3x de kiesdeler voor een definitief verzoek. Wordt dit gehaald dan gaat het referendum door op grond van het eerder genomen raadsbesluit (artikel 5 lid 6) tenzij de in artikel 7 lid 5 genoemde uitzonderingsgronden van toepassing zijn. In dat geval beslist de raad.

De toets van het inleidend verzoek maakt voor de burgers duidelijk of het zin heeft om handtekeningen te verzamelen ter ondersteuning van het definitief verzoek. Op basis van artikel 5 lid 8 kunnen burgersvooraf verblijvend advies vragen over de toepassing van de verordening bij de referendumcommissie en de griffier, ook ten aanzien de toetsing op basis van artikel 2. De burgers kunnen onder alle omstandigheden hun wens tot het houden van een referendum aan de raad voorleggen middels een inleidend verzoek.

Artikel 5 lid 3 en artikel 7 lid 2

Handtekeningenlijsten

Bij het verzamelen van de handtekening voor verzoeken tot het houden van een referendum kan worden gekozen voor een 'haal' of een 'breng' systeem. In het eerste geval wordt het ophalen van de vereiste handtekeningen aan de initiatiefnemers overgelaten. In het tweede geval dienen kiesgerechtigden hun handtekening te plaatsen op daarvoor aangewezen plaatsen, zoals de publieksbalie in het gemeentehuis of via een Digid account bij de gemeente.

Uit de evaluatie van de Tijdelijke Referendum Wet blijkt dat een groot nadeel van het haalsysteem is dat de controle op handtekeningen door de gemeente een tijdrovend karwei is en dat door onvolledig ingevulde lijsten veel handtekeningen met ondersteuningsverklaringen ongeldig moeten worden verklaard.

In deze verordening is gekozen voor het brengsysteem op het gemeentehuis zodat direct de identiteit (kiesgerechtigdheid) van de ondertekenaar gecontroleerd worden aan de hand van het GBA of de vereisten voor toegang tot de Digid (gebruikersnaam en wachtwoord).

Om de fysieke controle op de kiesgerechtigdheid zo makkelijk mogelijk te maken is een legitimatieplicht opgenomen. Dit is voor een burger niet extra belastend, gezien de wettelijke identificatieplicht heeft een burger dit bij zich. Het is mogelijk om op andere plaatsen in de gemeente handtekeningen te zetten. Het ligt voor de hand om daarvoor met de gemeente verbonden openbare instellingen te kiezen zoals de wijkcentra, de brandweerkazerne of openbare bibliotheek.

Bij het controleren van de handtekeningen moet beoordeeld worden of diegenen die de ondersteuningsverklaring indient op dat moment kiesgerechtigd is voor de raadsverkiezingen. Immers bij het zetten van de handtekening is nog niet bekend of en zo ja wanneer het referendum gehouden wordt en kan dus niet gewerkt kan worden met een apart bestand van kiesgerechtigden voor het referendum. Door de identificatie verplichting zal het aantal afgekeurde ondersteuningsverklaringen klein beperkt zijn.

Nog niet voorzien is in stemmen via Digid. Op dit moment zijn gemeenten nog niet zover dat digitaal kan worden gestemd. Zodra de problemen zijn opgelost, kan deze verordening eventueel aan het digitaal stemmen worden aangepast.

De fysieke handtekeningen moeten worden geplaatst op van gemeentewege verstrekte lijsten. Of er vindt digitale ondertekening plaats. Op basis van artikel 4:4 Awb (aanvraagformulier beschikkingen) heeft de gemeente de bevoegdheid om een formulier voor het aanvragen en het verstrekken van gegevens vast te stellen fysiek en digitaal. Het inleidend verzoek is te beschouwen als een aanvraag in de zin van de Awb.

Wat betreft de procedure van het inleidend verzoek en het definitieve verzoek moesten termijnen worden vastgesteld waarbinnen de handtekeningen moeten worden ingeleverd. Gekozen voor is voor relatief korte termijnen (drie weken) om tempo te houden en actueel te blijven. De uitvoering van een raadsbesluit kan op deze termijn worden afgesteld, mocht zich een referendum-initiatief hebben aangekondigd. Eventueel kan de termijn van drie weken worden verlengd door de burgemeester. De initiatiefnemers van een inleidend verzoek kunnen hierom vragen. De burgemeester kan ook zelf tot verlening van de termijn besluiten. Bijvoorbeeld omdat meer tijd nodig is voor interne voorbereiding.

Drempels bij raadgevend referendum

Bij de hoogte van de drempel die wordt gesteld ten aanzien van het inleidend verzoek voor een referendum, kan worden aangesloten bij de voorstellen van de commissie Biesheuvel over een referendum op decentraal niveau. De commissie ging uit van 50% van de kiesdeler van de laatst gehouden verkiezing van de raad. De commissie achtte de hoogte van deze drempel niet te hoog om een verzoek tot referendum onmogelijk te maken, maar wel hoog genoeg om te voorkomen dat een referendum wordt aangevraagd dat te weinig draagvlak vindt onder de bevolking.

In de Wet Raadplegend Referendum is landelijk gekozen voor 10.000 handtekening voor een inleidend verzoek en 300.000 handtekening voor een definitief verzoek. Daarbij gaat het dus om circa 0,07% van het aantal kiesgerechtigden in Nederland, respectievelijk 2,36%. Vertaald naar Hengelo zou dit betekenen dat circa 40 kiezers voldoende zijn om een inleidend verzoek in te dienen. Dat aantal wordt door de indieners van de referendumverordening te laag geacht. In de verordening is derhalve gekozen voor de oplossing van de commissie Biesheuvel. In Hengelo komt dat momenteel neer op circa 500 personen. Voor het definitieve verzoek is gekozen voor 3x de kiesdeler bij de laatste raadsverkiezing. Dit is in Hengelo momenteel circa 3000 personen. Dit voorkomt dat te lichtvaardig tot een referendum wordt besloten.

Artikel 5 lid 6 Beslissing inleidend verzoek

Indien het inleidend verzoek van burgers voldoet aan de gestelde voorwaarden, beslist de gemeenteraad of er een referendum kan worden gehouden. Bij een positief besluit dienen de initiatiefnemers een definitief verzoek in. De raad dient na advies van de referendumcommissie te besluiten of een referendum kan plaatsvinden. Daarbij wordt eerst gekeken of het verzoek voldoende wordt ondersteund. Indien dat zo is, volgt de inhoudelijke toets. Het besluit van de raad op het inleidend verzoek is een besluit in de zin van de AWB. Hiertegen staat bezwaar en beroep open.

Artikel 5 lid 5 en artikel 7 lid 3

Toepassing elektronische handtekening via DigiD

Een bestuursorgaan kan op grond van afdeling 2.3 AWB de elektronische weg openstellen voor referendumverzoeken. Aan het gebruik van de elektronische weg kan het bestuursorgaan nadere eisen stellen. De elektronische weg voor referendumverzoeken komt naast en niet in plaats van de conventionele weg. Om te kunnen voorzien in de toepassing van artikel 5 lid 5 verdient het aanbeveling dat de initiatiefnemers tijdig contact opnemen met de gemeente zodat zonder tijdverlies voorbereidingen getroffen kunnen worden voor het toepassen van de DigiD.

Bij het zetten van een handgeschreven handtekening ter ondersteuning van een referendumverzoek heeft de handtekening verschillende functies. Deze dient ter authenticatie en identificatie (vaststellen van de identiteit van een persoon) en om de wilsuiking vast te leggen (van belang in het kader van rechtsgevolg en of bewijsvoering). Deze functies zijn ook via de elektronische handtekening te bewerkstelligen.

Er zijn diverse niveaus van elektronische handtekeningen. Het verschil zit hem in de waarborgen waarmee de handtekening is omkleed (authenticatie). De keuze voor DigiD is de betrouwbaarheid van de handtekening optimaal omdat deze is gerelateerd aan de verantwoordelijkheid van het bestuursorgaan (art 2:15, derde lid Awb).

DigiD is een gemeenschappelijk authenticatie-systeem van de Nederlandse overheid. DigiD verifieert in dat geval iemands identiteit. DigiD kan worden gebruikt als elektronische handtekening. Hierbij geldt dat het bestuursorgaan verantwoordelijk is voor de keuze van niveau van elektronische handtekening voor een referendumverzoek en dient dit te regelen in haar beleid en de gebruiksvoorwaarden richting de gebruikers (kiesgerechtigden). Het bestuursorgaan dient onder meer zorg te dragen voor de "logische associatie" tussen de ondertekenaar en de elektronische handtekening, vervolgens de elektronische handtekening en het in te vullen formulier. Bovendien dient het bestuursorgaan gebruikers te informeren wanneer sprake is van authenticatie en wanneer van het plaatsen van een elektronische handtekening. Burgers doen dit nu al bij hun belastingaangifte. Elke aangifte dient ondanks authenticatie afzonderlijk te worden ondertekend. In de praktijk verloopt dit uitermate soepel.

Het gebruik van DigiD zou voor burgers die over deze handtekening beschikken drempelverlagend kunnen werken. Voor hen is het eenvoudiger een referendumverzoek te ondersteunen via enkele handelingen op de computer dan om naar het gemeentehuis te gaan om een handtekening te zetten.

De gemeente zal de ondersteuningsverklaringen en stemmen afgelegd via DigiD controleren op kiesgerechtigdheid (woont deze persoon in de gemeente, is deze oud genoeg, zijn er ontzeggingen, etc.). Elektronische en geautomatiseerde toetsing kost echter veel minder tijd dan fysieke legitimatie en

toetsing.

Artikel 6. Raadplegend referendum

De raad kan zelfstandig besluiten tot het houden van een referendum. In dat geval wordt de stemming over het raadsbesluit aangehouden. Ook zonder voorliggend raadsbesluit kan besloten worden over het houden van een referendum. Bijvoorbeeld op initiatief van een of meer leden van de raad. Behalve in de initiatieffase wijken de procedures voor een raadgevend en een raadplegend referendum niet af van elkaar.

Artikel 7. Definitief verzoek

Als de raad van mening is over een onderwerp een referendum kan worden gehouden, zijn de initiatiefnemers weer aan bod. Zij moeten een definitief verzoek doen tot het houden van een referendum en daarvoor voldoende ondersteunende handtekeningen verzamelen. Inwoners die hun handtekening hebben gezet onder een inleidend verzoek tot het houden van een referendum tellen automatisch mee als ondertekenaars van het definitieve verzoek. De procedure is in grote lijnen gelijk aan die bij het inleidende verzoek. De college controleert of voldaan is aan de bepalingen van artikel 7 (voldoende geldige handtekeningen). Indien aan de voorwaarden is voldaan beslist het college dat het referendum doorgaat, gehoord het advies van de referendumcommissie. Beslist het college contrair aan het advies van de referendumcommissie, dan wordt het collegebesluit aan de gemeenteraad voorgelegd en beslist de raad..

Artikel 8. Datum

Het vaststellen van de datum waarop het referendum zal worden gehouden is voorbehouden aan de raad. Het kan om praktische redenen aan het college worden gelaten als onderdeel van het raadsbesluit. Van belang is dat er voldoende tijd is om het referendum te organiseren (stemlokalen huren, bemensing stembureaus, drukwerk etc.) en dat er ruimte is om de vakantieperiodes te overbruggen omdat deze niet geschikt zijn voor het houden van een referendum.

De datum kan vallen op een dag waarop tevens een andere verkiezing worden gehouden. Dit leidt tot een aanzienlijke kostenbesparing. Of dit kan worden gerealiseerd hangt af van de data van andere verkiezingen en de urgentie van het referendum. Praktisch voordeel is dat kiesgerechtigden niet twee maal naar de stembus hoeven te komen. Uiteraard kunnen er ook meerdere referenda op dezelfde dag plaatsvinden.

Artikel 9. Vraagstelling

De raad beslist of een referendum wordt gehouden, stelt vast welke vraag aan de kiezers wordt voorgelegd en hoe deze wordt geformuleerd. Aan de kiezer wordt gevraagd of hij/zij vóór of tegen het raadsbesluit is of een ander voorstel dat aan de kiezer wordt voorgelegd. De vraagstelling moet voldoende duidelijk zijn. De referendumcommissie adviseert over alle aspecten van de vraagstelling. De vraagstelling wordt bijgesloten bij de stempas/oproepkaart.

Artikel 10. Budget

De raad brengt een bedrag op de begroting indien besloten is tot het houden van een referendum. Het bedrag wordt afgestemd op hetgeen nodig en gebruikelijk is voor het organiseren en uitvoeren van de verkiezing. Het gaat om ambtelijke kosten, de kosten van de oproep en stembureaus, de kosten van de kiesraad, etc. Het voorlichten en informeren van de burgers wordt aan partijen in de samenleving overgelaten. De gemeente brengt een bescheiden budget op de begroting voor voorlichting en informatie. Het rijk heeft bij het referendum over het associatieverdrag met de Oekraïne 1,5 miljoen gereserveerd voor "bevorderingskosten". Dat is ruim 11 cent per inwoner. Dat komt in Hengelo uit op 9400 euro per gebeurtenis. Dit kan lokaal als richtsnoer worden gehanteerd. Voor- en tegenstanders van het referendumvoorstel of het raadsvoorstel kunnen een beroep doen op het voorlichtingsbudget. De referendumcommissie adviseert over de besteding van het beschikbare budget. De raad beslist hoe het geld wordt verdeeld over alle betrokkenen. De referendumcommissie heeft een adviserende rol bij het stellen van regels ten aanzien van de subsidiëring en de toekenning van budgetten.

Artikel 11. Uitvoering

Het feit dat het college is belast met de uitvoering, volgt uit de Gemeentewet (artikel 160, eerste lid onder b). Tot de organisatie behoren diverse taken, zowel de neutrale voorlichting over het onderwerp waarover het referendum gaat, als de inrichting en bemensing van de stemlokalen en het drukken van de stembiljetten en oproepkaarten/stempassen.

Artikel 12. Procedure stemming

Het ligt voor de hand om voor de procedures rond de stemming aan te sluiten bij de gang van zaken bij de raadsverkiezingen en dit niet allemaal opnieuw per verordening te regelen. Vandaar dat de Kieswet en het Kiesbesluit van overeenkomstige toepassing zijn voorzover relevant. Bij twijfel beslist de raad. De kiesprocedure omvat het hele proces. De termijn waarop bij de kiesgerechtigden de oproepkaart/stempas voor het referendum bezorgd dient te zijn tot de werkwijze in het stembureau en de vaststelling en bekendmaking van de uitslag.

Artikel 13. De uitslag van het referendum

De uitslag van het referendum wordt aan de raad voorgelegd. De raad beslist zonder een geformuleerde norm voor de opkomst. Dit laatste indachtig het uitgangspunt dat de uitkomst van het referendum een advies is aan de gemeenteraad en dat de raad zelf het beste kan afwegen wat er met de uitkomst wordt gedaan, mede in het licht van de opkomst. Dit voorkomt 'strategisch stemmen'. Ook kan de gang van zaken tijdens het referendum worden meegewogen, bijvoorbeeld omdat de indieners van het referendum gaande het referendum een andere inkleuring geven aan de referendumvraag dan in de vraag besloten ligt. Iedere uitslag van het referendum is rechtsgeldig maar de gemeenteraad heeft de ruimte om elke uitslag op zijn merites te beoordelen.

De uitslag wordt binnen 4 weken op de agenda van de gemeenteraad geplaatst en de raad beslist wat met de uitkomst van het referendum wordt gedaan. De uitslag van het referendum is te allen tijde openbaar.

De beoordeling van de uitslag van het referendum is aan de raad. Het opkomstpercentage kan daarbij een rol spelen. Maar ook de uitslag zelf. Een uitslag "50% voor en 50% tegen" zal anders worden verstaan dan een uitslag "30% voor en 70% tegen", mede in het licht van de kiezersopkomst.

Artikel 14. Strafbepalingen

Op grond van artikel 154 van de Gemeentewet kan de raad op overtreding van een verordening straf stellen. Voor het bepalen van wat strafbaar is, wordt aangesloten bij de Kieswet, hoofdstuk Z §1 Z1 t/m Z11

Artikel 15. Inwerkingtreding

De rol van de referendumcommissie in de organisatie en uitvoering van een referendum is cruciaal. Daarom hechten de indieners van de initiatiefverordening aan het in werktreding van deze verordening nadat de referendumcommissie is benoemd door de gemeenteraad. Aan dit proces gaat de vaststelling van functieomschrijving en profiel van de leden van de commissie vooraf.

Artikel 16. Citeertitel

Dit artikel spreekt voor zich.

² Advies over initiatiefwetsvoorstel van de leden Dubbelboer, Duyvendak en Van der Ham inzake raadgevend referendum (30372), 13 maart 2006

³ Kenmerk 2009-0000134092

Aanmeldformulier voor referendum

(nodig voor het aanmaken van de ondersteuningsverklaringen)

Lever het ingevulde formulier in:

- Wanneer u een "burgerinitiatief" wilt starten voor een referendum, of
- Uiterlijk een week voor de raadsvergadering waarin het voorgenomen besluit op de agenda staat (als u een referendum wilt organiseren over een raadsbesluit).
- Schriftelijk bij griffie,
Raadsgriffie Gemeente Hengelo
Postbus 18, 7550 AA Hengelo
- Of via mail; raadsgriffie@hengelo.nl

Datum van indiening: 25-4-2018 (zie e-mail gericht aan de raadsgriffie)

Onderwerp (noem het agendapunt /titel waarover u een referendum wilt laten houden):

Omgekeerd inzamelen

Motivatie (licht kort toe waarom u het referendum wilt laten houden):

Zie als bijlage de brief met motivering van 11-5-2018 per mail verstuurd op 15-5-2018 en reeds in het bezit van de voorzitter van de referendumcommissie

Eigen voorstel voor vraagstelling (let op: de gemeenteraad stelt de uiteindelijke vraag vast) (één zin, helder en duidelijk omschreven, waar alleen met ja of nee op geantwoord kan worden)

De vraagstelling luidt: (staat reeds in de brief van 11-5-2018).

- Voor inzameling van restafval blijft de laagbouw zonder extra kosten gebruik maken van grijze minicontainers (Otto's) met een leegfrequentie van 1 x per 4 weken.
- Alléén de hoogbouw dient gebruik te maken van ondergrondse restafval containers (orac's) op maximaal 75 meter vanaf de toegang tot het gebouw.
- Inwoners van de laagbouw kunnen op vrijwillige basis de grijze Otto inleveren en gebruik maken van orac's bij de hoogbouw en orac's bij de winkelcentra.

Bent u hier voor of tegen?

Opm:

Het "Oekraïne referendum ging over het associatieovereenkomst. De vraagstelling was: 'Bent u voor of tegen de wet tot goedkeuring van de Associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en Oekraïne?' Inwoners worden dan geacht kennis te hebben genomen van een zeer uitgebreide overeenkomst.

Ons referendum gaat over het omgekeerd inzamelen waarbij de inwoners duidelijk moet zijn hetgeen wij willen bereiken met het referendum. Dit hebben we zo kort en duidelijk mogelijk opgesteld.

Initiatiefnemer 1 (contactpersoon)

Voorletters : F.A.

Naam : V

Geboortedatum : 1

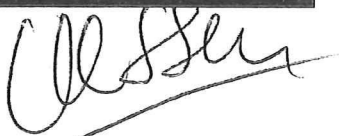
Adres : P

Postcode/woonplaats : 7

E-mail : a

Telefoonnummer : 0

Handtekening :

Initiatiefnemer 2 (optioneel)

Voorletters :

Naam :

Geboortedatum :

Adres :

Postcode/woonplaats :

E-mail :

Handtekening :

Initiatiefnemer 3 (optioneel)

Voorletters :

Naam :

Geboortedatum :

Adres :

Postcode/woonplaats :

E-mail :

Handtekening :

Aan: referendumcommissie gemeente Hengelo

Hengelo 11-5-2018

Als vervolg op onze e-mails van 25 en 26 april hierbij aanvullende informatie betreffende het te organiseren referendum.

Uit diverse onderzoeken is gebleken dat het overgrote deel van de inwoners (>85%) het afvalbeleid van de gemeente Hengelo afwijst. Het betreft dan met name het in eerste instantie voorgenomen besluit om de grijze Otto voor restafval in te nemen en ook de inwoners van de laagbouw te dwingen gebruik te maken van ondergrondse containers voor restafval (orac's). Ook de bewoners van de hoogbouw ondervinden de consequenties van dit besluit omdat voor hen grotere loopafstanden gaan gelden. Deze was voor volgens de oude afvalstoffenverordening voor de hoogbouw 75 meter en bij uitzondering met toestemming van de gemeenteraad 125 meter.

Het is onze overtuiging dat de gemiddelde hemelsbrede afstand van 250 meter tot de orac's die voor iedere aansluiting geldt door misleiding van de gemeenteraad tot stand is gekomen. Het afvalbeleid van de gemeente Hengelo is niet gebaseerd op een gedegen afvalbeleidsplan en is naar onze mening in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel volgens de Algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Doel van het referendum is om voor de laagbouw de grijze Otto voor restafval zonder extra kosten te behouden en de service voor de hoogbouw te herstellen naar een brengafstand van 75 meter. Uit efficiëntie overwegingen kan de leegfrequentie voor de grijze Otto naar 4 weken maar niet langer.

Wij willen geen orac's in de laagbouwwijken. Als de meerderheid van de inwoners voor onze vraagstelling stemt zullen deze orac's verwijderd dienen te worden en er voor gezorgd worden dat waar nodig voor de hoogbouw extra orac's geplaatst worden en/of bestaande orac's verplaatst. Inwoners van de laagbouw die op vrijwillige basis geen gebruik meer willen maken van de grijze Otto kunnen gebruik maken van orac's bij de winkelcentra.

De vraagstelling bij het referendum luidt dan ook:

- Voor inzameling van restafval blijft de laagbouw zonder extra kosten gebruik maken van grijze minicontainers (Otto's) met een leegfrequentie van 1 x per 4 weken.
- Alléén de hoogbouw dient gebruik te maken van ondergrondse restafval containers (orac's) op maximaal 75 meter vanaf de toegang tot het gebouw.
- Inwoners van de laagbouw kunnen op vrijwillige basis de grijze Otto inleveren en gebruik maken van orac's bij de hoogbouw en orac's bij de winkelcentra.

Bent u hier voor of tegen?

Eddy van Essen

<https://www.facebook.com/afvalinformatieenadvieshengelo>

Twitter @aieahengelo

E-mail: aieahengelo@ziggo.nl

Van: aieahengelo@ziggo.nl

Datum: 11 juli 2018 08:21:31 CEST

Aan:

Kopie: "Melis Jan Gilde"

Onderwerp: Aanvulling op Referendum afvalbeleid. WIJZIGING

Hallo Harald,

In begin 2015 hadden we nog geen oranje Otto voor pmd maar zakken. Uiteraard moet de oranje Otto blijven (liefst met een laagfrequentie van 2 weken maar dat valt buiten de scope van het referendum)

Ik heb de tekst dus aangepast zie onder.
Vanmiddag overleggen.

De vraag die de inwoners middels het referendum voorgelegd zal worden luidt dan:

De restafvalinzameling moet terug naar het systeem van begin 2015

(zie toelichting)

Toelichting:

- Voor inzameling van restafval blijft de laagbouw zonder extra kosten gebruik maken van grijze minicontainers (Otto's) met een leegfrequentie van 1 x per 4 weken.
- Alléén de hoogbouw dient gebruik te maken van ondergrondse restafval containers (orac's) op maximaal 75 meter vanaf de toegang tot het gebouw.
- Inwoners van de laagbouw kunnen op vrijwillige basis de grijze Otto inleveren en gebruik maken van orac's bij de hoogbouw en orac's bij de winkelcentra.

From: aieahengelo@ziggo.nl

Sent: Tuesday, July 10, 2018 2:47 PM

To:

Cc: Melis Jan Gilde

Subject: Referendum afvalbeleid – vraagstelling

Geachte heer Lohmann, beste Harald,

Zoals gezegd willen wij dat de beslissing van 1-7-2015 om het omgekeerd in te voeren teruggedraaid wordt. Het moet de inwoners heel duidelijk zijn wat wij daar onder verstaan. We kunnen volstaan met een duidelijke korte vraagstelling als de toelichting goed gecommuniceerd wordt naar de inwoners. De toelichting komt in feite overeen met de vraagstelling m.u.v. de leegfrequentie c.q. (extra) orac's bij de winkelcentra.

De vraag die de inwoners middels het referendum voorgelegd zal worden luidt dan:

De afvalinzameling moet terug naar het systeem van begin 2015

(zie toelichting)

Toelichting:

- Voor inzameling van restafval blijft de laagbouw zonder extra kosten gebruik maken van grijze minicontainers (Otto's) met een leegfrequentie van 1 x per 4 weken.
- Alléén de hoogbouw dient gebruik te maken van ondergrondse restafval containers (orac's) op maximaal 75 meter vanaf de toegang tot het gebouw.
- Inwoners van de laagbouw kunnen op vrijwillige basis de grijze Otto inleveren en gebruik maken van orac's bij de hoogbouw en orac's bij de winkelcentra.

In afwachting van uw reactie,

Met vriendelijke groet,

Eddy van Essen en Melis Jan Gilde

Afval Informatie en Advies Hengelo

<https://www.facebook.com/afvalinformatieenadvieshengelo>

Twitter @aieahengelo

Verzonden: donderdag 12 juli 2018 17:10
Aan: raadsgriffie (gemeente hengelo); Harald Lohmann
CC: Melis Jan Gilde
Onderwerp: Verplaatsen ingangsdatum verzamelen ondersteuningsverklaringen voor het definitieve verzoek.

Categorieën: Categorie Groen

Hallo Anke en Harald,

We lopen tegen een praktisch probleem aan.

Om de resterende 2.200 ondersteuningen binnen 6 weken te verkrijgen kunnen we geen tijd verloren laten gaan. We zouden dan z.s.m. na 18 juli moeten flyeren en moeten de flyers dan van tevoren klaar hebben i.v.m. levertijd.

We willen de flyers via de huis aan huis verspreiding laten bezorgen en ook flyeren in de stad. Kosten zo rond de €1.000-

Als we pas op 19 juli opdracht kunnen geven aan het bedrijf die de flyers maakt en bezorgd verliezen zo'n 2 weken die we niet missen kunnen.

We kunnen de flyers nu niet laten maken omdat de raad formeel nog moet besluiten. Zelfs als we de flyers morgen zouden bestellen verliezen we i.v.m. de levertijd en bezorgvoorbereiding al een week.

Ik heb hier met Harald over gesproken in relatie tot de referendum dag. Deze zou binnen een half jaar van vanaf 29 augustus moeten liggen.

Om veel kosten voor Hengelo te besparen zouden we het referendum kunnen combineren met de provinciale statenverkiezing naar verwachting op 20 maart.

<https://www.kiesraad.nl/verkiezingen/provinciale-staten>

https://www.parlement.com/id/vh8lnhrp8wt6/verkiezingen_provinciale_staten

Wij stellen voor dat de gemeenteraad 18 juli de definitieve beslissing neemt over het door mogen gaan voor het de definitieve verzoek.

Hierbij het verzoek om de periode van het definitieve verzoek over de vakanties heen te tillen.

Wij willen dan de ingangsdatum voor de 6 weken laten starten op 1 oktober 2018 om 8:00 uur en eindigen op 12 november 2018 om 8:00 uur.

Op deze manier besparen we veel kosten voor de gemeente en biedt ons de mogelijkheid om de beschikbare 6 weken volledig te benutten.

Een win-win situatie derhalve.

In afwachting van jullie reactie,

Met vriendelijke groet,

Eddy van Essen

Afval Informatie en Advies Hengelo

<https://www.facebook.com/afvalinformatieenadvieshengelo>